

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 197



Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

55. sējums
2012. gada 24. jūlijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK ⁽¹⁾** 1
- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) ⁽¹⁾** 38

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2012/18/ES

(2012. gada 4. jūlijs)

par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 96/82/EK (1996. gada 9. decembris) par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas ⁽³⁾, paredz noteikumus attiecībā uz dažu rūpniecisku darbību izraisītu lielu avāriju novēršanu un to seku ierobežošanu uz cilvēku veselību un vidi.

(2) Lielām avārijām, kādas notika, piemēram, Seveso, Bhopālā, Šveicerhallē, Enshedē, Tulūzā un Bansfildā,

⁽¹⁾ OV C 248, 25.8.2011., 138. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. jūnija nostāja un Padomes 2012. gada 26. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp.

bieži ir nopietnas sekas. Turklāt to ietekme var sniegties pāri valstu robežām. Tas apstiprina vajadzību nodrošināt atbilstīgus preventīvus pasākumus, kas visā Savienībā nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni iedzīvotājiem, kopienām un videi Tādēļ ir jāsauglabā vismaz pašreizējais augstais aizsardzības līmenis vai tas jāpaaugstina.

(3) Direktīva 96/82/EK ir mazinājusi šādu avāriju iespējamību un to sekas, radot labāku aizsardzības līmeni visā Savienībā. Direktīvas pārskatīšana apstiprināja to, ka lielas avārijas joprojām notiek tikpat bieži. Lai gan esošie noteikumi atbilst mērķim, ir vajadzīgas dažas izmaiņas, lai turpmāk stiprinātu aizsardzības līmeni, jo īpaši attiecībā uz lielu avāriju riska novēršanu. Vienlaikus ar Direktīvu 96/82/EK izveidotā sistēma būtu jāpielāgo Savienības vielu un maisījumu klasifikācijas sistēmas izmaiņām, uz ko minētā direktīva atsaucas. Turklāt būtu jāprecizē un jāatjaunina vairāki citi noteikumi.

(4) Tāpēc ir lietderīgi aizstāt Direktīvu 96/82/EK, lai nodrošinātu esošā augstā aizsardzības līmeņa saglabāšanu un uzlabošanu, izstrādājot vēl efektīvākus un racionālākus noteikumus, kā arī, ja iespējams, ar racionalizāciju vai vienkāršošanu samazinot nevajadzīgu administratīvo slogu, bet paredzot, ka šādi pasākumi neietekmē drošību un vides un cilvēku veselības aizsardzību. Tajā pašā laikā, lai veicinātu jauno noteikumu īstenošanu un izpildāmību, ir jānodrošina, ka tie ir skaidri, saskaņoti un viegli saprotami, bet cilvēku veselības un vides aizsardzības līmenis tiek saglabāts tāds pats vai paaugstināts. Komisijai, praktiski ieviešot šo direktīvu, būtu jāsadarbības ar dalībvalstīm. Īstenojot minēto sadarbību, *inter alia*, būtu jārisina vielu un maisījumu pašklasifikācijas jautājums. Šīs direktīvas ieviešanā attiecīgā gadījumā būtu jāiesaista ieinteresētās aprindas, piemēram, nozares pārstāvji, darba ņēmēji un nevalstiskās organizācijas, kas veicina cilvēku veselības un vides aizsardzību.

- (5) ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencijā par rūpniecības negadījumu pārrobežu ietekmi, ko Savienības vārdā apstiprināja ar Padomes Lēmumu 98/685/EK (1998. gada 23. marts) par Konvencijas noslēgšanu par ražošanas negadījumiem ar pārrobežu ietekmi⁽¹⁾, ir paredzēti pasākumi, kas vajadzīgi, lai novērstu rūpniecības avārijas, būtu gatavībā un varētu rīkoties, ja notiek rūpniecības avārijas, kurām var būt pārrobežu sekas, kā arī starptautiski sadarbotos šajā jomā. Ar Direktīvu 96/82/EK minētā konvencija ir iekļauta Savienības tiesību aktos.
- (6) Lielas avārijas var radīt sekas aiz valstu robežām, un ekoloģiskās un ekonomiskās izmaksas nākas uzņemties ne tikai avārijas skartajam uzņēmumam, bet arī attiecīgajām dalībvalstīm. Tāpēc ir jāievieš un jāpiemēro drošības un riska mazināšanas pasākumi, lai izvairītos no iespējamām avārijām, samazinātu avāriju rašanās risku un gadījumā, ja tās notiktu, mazinātu to iespējamās sekas, tādējādi ļaujot nodrošināt augstu aizsardzības līmeni visā Savienībā.
- (7) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot Savienības tiesību aktus par veselību un drošību darbavietās, kā arī darba vidi, un jo īpaši neskarot Padomes Direktīvu 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par tādu pasākumu ieviešanu, kas veicina darbinieku drošības un veselības uzlabošanu darbavietās⁽²⁾.
- (8) Šīs direktīvas darbības jomā nevajadzētu iekļaut dažas rūpnieciskas darbības, ja uz tām attiecas citi Savienības vai valstu līmeņa tiesību akti, kas paredz līdzvērtīgu drošības līmeni. Komisijai būtu jāturpina izvērtēt, vai esošajos reglamentētajos noteikumos nav būtisku nepilnību, jo īpaši saistībā ar jauniem un potenciāliem riskiem, ko rada citas darbības, kā arī konkrētas bīstamas vielas, un vajadzības gadījumā jāiesniedz tiesību akta priekšlikums, lai novērstu šīs nepilnības.
- (9) Direktīvas 96/82/EK I pielikumā ir iekļautas bīstamās vielas, uz kurām attiecas tās darbības joma, *inter alia*, atsaucoties uz Padomes Direktīvu 67/548/EK (1967. gada 27. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu⁽³⁾, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/45/EK (1999. gada 31. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu jautājumos, kas attiecas uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu⁽⁴⁾. Direktīva 67/548/EEK un Direktīva 1999/45/EK ir aizstātas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu⁽⁵⁾, ar kuru Savienībā īsteno Ķīmisko vielu un maisījumu klasifikācijas Globālo harmonizēto sistēmu, kas Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) struktūrā ir pieņemta starptautiski. Ar minēto regulu ievieš jaunas bīstamības klases un kategorijas, kuras tikai daļēji atbilst tām, kas paredzētas minētajās atceltajās direktīvās. Dažas vielas vai maisījumi tomēr nav klasificētas atbilstīgi šai sistēmai, jo šim nolūkam trūkst kritēriju. Tādēļ Direktīvas 96/82/EK I pielikums ir jāgroza, lai to pielīdzinātu minētajai regulai, vienlaikus saglabājot vai palielinot minētajā direktīvā noteikto aizsardzības līmeni.
- (10) Lai klasificētu attīrītu biogāzi, būtu jāņem vērā jebkādas Eiropas Standartizācijas komitejas (CEN) veiktās izmaiņas standartos.
- (11) Var rasties nevēlamas sekas, ko var radīt pielīdzināšana Regulai (EK) Nr. 1272/2008 un turpmākie pielāgojumi minētajai regulai, kas ietekmē vielu un maisījumu klasifikāciju. Pamatojoties uz šajā direktīvā iekļautajiem kritērijiem, Komisijai būtu jāizvērtē, vai pastāv bīstamas vielas, kas ir klasificētas kā bīstamas vielas, bet nerada lielu avāriju risku, un vajadzības gadījumā jāiesniedz likumdošanas priekšlikums, lai attiecīgo bīstamo vielu izslēgtu no šīs direktīvas darbības jomas. Novērtēšana būtu jāsāk ātri, jo īpaši pēc vielas vai maisījuma klasifikācijas maiņas, lai izvairītos no lieka sloga radīšanas operatoriem un kompetentajām iestādēm dalībvalstīs. Vielas neiekļaušanu šīs direktīvas darbības jomā nevajadzētu uzskatīt par šķērslī dalībvalstīm saglabāt vai noteikt stingrākus aizsargpasākumus.
- (12) Operatoriem vajadzētu būt vispārējam pienākumam veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu lielas avārijas, kā arī mazinātu un likvidētu to sekas. Ja uzņēmumos atrodas bīstamas vielas lielākos daudzumos par noteiktajiem, operatoram būtu jāsniedz kompetentajai iestādei pietiekama informācija, kas tai ļautu identificēt attiecīgo uzņēmumu, tajā esošās bīstamās vielas un potenciālās briesmas. Operatoram būtu jāsaņem un, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, jānosūta kompetentajai iestādei arī lielu avāriju novēršanas politika (MAPP), kurā būtu noteikta operatora vispārējā nostāja un pasākumi, tostarp atbilstošas drošības vadības sistēmas lielu avāriju risku pārvaldībai. Konstatējot un novērtējot lielu avāriju risku, operatoriem būtu jāņem vērā arī bīstamās vielas, kas var rasties, ja uzņēmumā notiek nopietna avārija.

⁽¹⁾ OV L 326, 3.12.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

⁽³⁾ OV 196, 16.8.1967., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 200, 30.7.1999., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.

- (13) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu⁽¹⁾ parasti attiecas uz lielas avārijas rezultātā radītu kaitējumu videi.
- (14) Lai mazinātu domino efekta risku gadījumos, kad uzņēmumu izvietošana dēļ vai tādēļ, ka tie ir cieši blakus, palielinās lielu avāriju iespējamība vai šo avāriju sekas ir smagākas, operatoriem būtu jāsadarbības attiecīgās informācijas apmaiņas nolūkā un sabiedrības informēšanā, tostarp to blakus esošo uzņēmumu informēšanā, kurus var skart ietekme.
- (15) Lai apliecinātu, ka ir darīts viss nepieciešamais lielu avāriju novēršanai, un lai izstrādātu avārijas rīcības plānus un reaģēšanas pasākumus, tādu uzņēmumu operatoriem, kuros atrodas bīstamas vielas lielos daudzumos, būtu jāsniedz attiecīgajai kompetentajai iestādei informācija drošības pārskatu veidā. Minētajā drošības pārskatā vajadzētu būt sīkai informācijai par uzņēmumu, bīstamajām vielām, objektiem vai glabātavām, kas tajā atrodas, par lielu avāriju iespējamajiem scenārijiem un risku analīzi, novēršanas un intervences pasākumiem un pieejamajām vadības sistēmām, kas ļautu novērst un mazināt lielu avāriju risku un veikt to seku mazināšanai vajadzīgos pasākumus. Lielas avārijas risku var pastiprināt dabas katastrofu iespējamība uzņēmuma atrašanās vietā. Tas būtu jāņem vērā, izstrādājot rīcības scenāriju lielu avāriju gadījumiem.
- (16) Lai sagatavotos ārkārtējām situācijām, uzņēmumiem, kuros bīstamās vielas atrodas ievērojamos daudzumos, ir jāizstrādā ārējie un iekšējie avārijas rīcības plāni, kā arī procedūras, kā nodrošināt tādu plānu pārbaudi, vajadzības gadījumā pārskatīšanu un to īstenošanu, ja notiek liela avārija vai rodas tās iespējamība. Izstrādājot iekšējos avārijas rīcības plānus, būtu jākonsultējas ar uzņēmuma personālu, bet, izstrādājot ārējos operatīvās rīcības plānus, ieinteresētajai sabiedrības daļai būtu jānodrošina iespēja izteikt par to savu viedokli. Apakšuzņēmuma līgumu slēgšana var ietekmēt uzņēmuma drošību. Dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai operatori to ņem vērā, izstrādājot MAPP, drošības pārskatu vai iekšējo avārijas rīcības plānu.
- (17) Apsverot piemērotas rīcības, tostarp uzraudzības un kontroles, metodes izvēli, operatoriem būtu jāņem vērā pieejamā informācija par paraugpraksi.
- (18) Lai nodrošinātu lielāku aizsardzību dzīvojamajiem rajoniem, sabiedriski plaši izmantotām vietām un videi, tostarp teritorijām, kuru daba ir īpaši interesanta vai aizsargājama, dalībvalstīm, izstrādājot zemes izmantošanas un/vai citu attiecīgu politiku, jācenšas nodrošināt, ka starp minētajām vietām vai teritorijām un bīstamiem uzņēmumiem tiek saglabāts pietiekams attālums, kā arī attiecībā uz jau uzceltiem uzņēmumiem vajadzības gadījumā tiek īstenoti papildu tehniski pasākumi tā, lai cilvēkiem vai videi radītais risks tiek saglabāts pieņemamā līmenī. Pieņemot lēmumus, būtu jāņem vērā pietiekama informācija par riskiem un tehniskas konsultācijas par šiem riskiem. Lai samazinātu administratīvo slogu, ja iespējams, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, šīs procedūras un pasākumi būtu jāiekļauj procedūrās, kas paredzētas citos attiecīgās jomas Savienības tiesību aktos.
- (19) Lai veicinātu piekļuvi informācijai par vidi saskaņā ar ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā (Orhūsas konvenciju) un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Savienības vārdā apstiprināja ar Padomes Lēmumu 2005/370/EK (2005. gada 17. februāris) par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem⁽²⁾, būtu jāuzlabo sabiedrībai sniedzamās informācijas līmenis un kvalitāte. Konkrēti, personām, kuras varētu skart lielas avārijas, jānodrošina pietiekama informācija par to, kā pareizi rīkoties tādos gadījumos. Dalībvalstīm būtu jāinformē par to, kur atrast informāciju par to cilvēku tiesībām, kuri cietuši lielu avāriju dēļ. Informācijai, ko sniedz sabiedrībai, vajadzētu būt izklāstītai skaidri un saprotami. Papildus aktīvai informācijas nodrošināšanai bez attiecīga pieprasījuma iesniegšanas un neizslēdzot citus informācijas izplatīšanas veidus, atjauninātai informācijai vajadzētu būt pastāvīgi pieejamai elektroniski. Lai, cita starpā, risinātu ar drošību saistītus jautājumus, vienlaikus būtu jāparedz atbilstoši konfidencialitātes aizsargpasākumi.
- (20) Informācijas pārvaldības veidam būtu jāatbilst Kopīgai vides informācijas sistēmai (SEIS) – iniciatīvai, kas ieviesta ar Komisijas 2008. gada 1. februāra paziņojumu "Ceļā uz kopīgu vides informācijas sistēmu (SEIS)". Tam būtu jāatbilst arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE)⁽³⁾, kā arī tās īstenošanas noteikumiem, kuru mērķis ir radīt iespējas nodrošināt kopīgu telpisko informāciju vides jomā visām valsts sektora organizācijām, kā arī veicināt labāku sabiedrības piekļuvi telpiskajai informācijai visā Savienībā. Informācija Savienības līmenī būtu jāglabā publiski pieejamā datubāzē, kas veicinātu arī īstenošanas uzraudzību un ziņojumu sniegšanu.

(1) OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

(2) OV L 124, 17.5.2005., 1. lpp.

(3) OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.

- (21) Ņemot vērā Orhūsas konvencijas noteikumus, ir vajadzīga efektīva sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanā, lai dotu iespēju ieinteresētajai sabiedrības daļai izteikt un lēmumu pieņemējam ņemt vērā viedokļus un bažas, kas var būt saistītas ar minētajiem lēmumiem, tādējādi palielinot atbildību un lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību un sekmējot sabiedrības informētību vides jautājumos un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem.
- (22) Lai nodrošinātu, ka, notiekot lielai avārijai, tiek veikti atbilstoši operatīvās reaģēšanas pasākumi, operatoram par avāriju būtu nekavējoties jāziņo kompetentajai iestādei un jāsniedz visa informācija, kas tai vajadzīga, lai novērtētu avārijas ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.
- (23) Vietējās iestādes ir ieinteresētas lielu avāriju novēršanā un to seku mazināšanā, un tām var būt nozīmīga loma šajā jautājumā. Dalībvalstīm, īstenojot šo direktīvu, tas būtu jāņem vērā.
- (24) Lai veicinātu informācijas apmaiņu un novērstu līdzīgu avāriju turpmāku atkārtēšanos, dalībvalstīm būtu jānosūta Komisijai informācija par to teritorijā notikušajām lielajām avārijām, lai Komisija varētu analizēt to bīstamību un nodrošināt sistēmu informācijas izplatīšanai, jo īpaši attiecībā uz lielām avārijām un tajās gūto pieredzi. Šai informācijas apmaiņai būtu jāaptver arī ziņas par avārijas situācijām, kurās gūto tehnisko pieredzi dalībvalstis uzskata par īpaši noderīgu citu lielu avāriju novēršanai un to seku mazināšanai. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jācenšas nodrošināt, lai informatīvajās sistēmās, kuras izveidotas informācijas apmaiņai par lielām avārijām, tiktu iekļauta pilnīga informācija.
- (25) Dalībvalstīm būtu jāizraugās kompetentās iestādes, kas nodrošina, lai operatori izpildītu savus pienākumus. Kompetentajām iestādēm un Komisijai būtu jāsadarbjas, lai veiktu tādas darbības īstenošanas atbalstam kā, piemēram, attiecīgu norādījumu izstrāde un informācijas apmaiņa par paraugpraksi. Lai neradītu nevajadzīgu administratīvo slogu, nepieciešamības gadījumā informēšanas pienākumi būtu jāiekļauj pienākumos, kas noteikti ar citiem attiecīgiem Savienības tiesību aktiem.
- (26) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes veic vajadzīgos pasākumus gadījumos, kad netiek ievērotas šajā direktīvā noteiktās prasības. Lai nodrošinātu efektīvu īstenošanu un izpildi, būtu jāizveido inspekciju sistēma, kas ietver plānotu regulāru inspekciju programmu un pēkšņas negaidītas inspekcijas. Kad vien iespējams, inspekcijas būtu jāaskaņo ar citos Savienības tiesību aktos paredzētajām pārbaudēm, tostarp attiecīgos gadījumos ar pārbaudēm, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) ⁽¹⁾. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir pieejams pietiekams skaits darbinieku, kuriem ir attiecīgas prasmes un kvalifikācijas šo inspekciju efektīvai veikšanai. Kompetentajām iestādēm būtu jāsniedz atbilstošs atbalsts, izmantojot attiecīgus, arī Savienības līmeņa, pieredzes apmaiņas un zināšanu konsolidācijas instrumentus un mehānismus.
- (27) Lai ņemtu vērā tehnikas attīstību, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz grozījumu izdarīšanu šīs direktīvas II līdz VI pielikumā, lai tos pielāgotu tehnikas attīstībai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (28) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiesūta īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾.
- (29) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas valsts noteikumu, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, pārkāpumiem, un jānodrošina to īstenošana. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (30) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, nodrošināt cilvēku veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

(31) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošajiem dokumentiem ⁽¹⁾, dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

(32) Šā iemesla dēļ būtu jāgroza un vēlāk jāatceļ Direktīva 96/82/EK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz noteikumus, kuru mērķis ir novērst lielas avārijas, kurās iesaistītas bīstamas vielas, kā arī mazināt šādu avāriju sekas ietekmi uz cilvēkiem un vidi tā, lai visā Savienībā konsekventi un efektīvi nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz uzņēmumiem, kas definēti 3. panta 1. punktā.

2. Šī direktīva neattiecas uz:

- a) militāriem uzņēmumiem, objektiem vai glabātavām;
- b) vielu radītā jonizējošā starojuma bīstamību;
- c) bīstamo vielu pārvadājumiem un ar tiem tieši saistītu pagaidu glabāšanu uz autoceļu, dzelzceļa, iekšzemes ūdensceļu, jūras vai gaisa satiksmes transporta līdzekļiem ārpus uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, arī iekraušanu un izkraušanu vai transportēšanu uz citiem transportlīdzekļiem vai no tiem dokos, piestātnēs vai šķīrotavās;
- d) bīstamo vielu transportu pa cauruļvadiem, arī uz sūkņu stacijām, kas atrodas ārpus uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva;
- e) derīgo izrakteņu ieguvī, proti, izpēti, ieguvī un pārstrādi raktuvēs un karjeros, tostarp urbumos;
- f) derīgo izrakteņu, tostarp ogļūdeņražu, izpēti un ieguvī atklātā jūrā;

g) gāzes glabāšanu pazemes krātuvēs atklātā jūrā gan tam paredzētās glabāšanas krātuvēs, gan vietās, kur notiek arī derīgo izrakteņu, tai tostarp ogļūdeņražu, izpēte un ieguve;

h) atkritumu poligoniem, arī atkritumu pazemes glabātavām.

Neskarot šā punkta pirmās daļas e) un h) apakšpunktu, šīs direktīvas darbības jomā iekļauj gāzes glabāšanu pazemes krātuvēs dabiskos slāņos, ūdens nesējslāņos, sāls iegulu dobumos un neizmantotās šahtās, bīstamo vielu ķīmiskās un termiskās pārstrādes operācijas un ar šīm operācijām saistīto glabāšanu, kā arī pārstrādes atkritumu uzglabāšanas objektus, tostarp pārstrādes atkritumu dīķus vai krātuves, kurās ir bīstamas vielas.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "uzņēmums" ir visa operatora pārziņā esošā teritorija, kuras vienā vai vairākos objektos atrodas bīstamās vielas, tostarp kopīgas vai saistītas infrastruktūras vai darbības; uzņēmumi ir vai nu zemāka līmeņa uzņēmumi, vai augstāka līmeņa uzņēmumi;
- 2) "zemāka līmeņa uzņēmums" ir uzņēmums, kurā bīstamās vielas ir I pielikuma 1. daļas tabulas 2. ailē vai 2. daļas tabulas 2. ailē norādītajā daudzumā vai to pārsniedz, bet ir ne vairāk par I pielikuma 1. daļas tabulas 3. ailē vai 2. daļas tabulas 3. ailē norādīto daudzumu, attiecīgos gadījumos piemērojot I pielikuma 4. piezīmē minēto saskaitīšanas noteikumu;
- 3) "augstāka līmeņa uzņēmums" ir uzņēmums, kurā bīstamās vielas atrodas I pielikuma 1. daļas tabulas 3. ailē vai 2. daļas tabulas 3. ailē norādītajā daudzumā vai to pārsniedz, attiecīgos gadījumos piemērojot I pielikuma 4. piezīmē minēto saskaitīšanas noteikumu;
- 4) "blakusesošs uzņēmums" ir uzņēmums, kas atrodas tik tuvu citam uzņēmumam, ka paaugstina lielas avārijas riska vai tās sekas līmeni;
- 5) "jauns uzņēmums" ir:
 - a) uzņēmums, kas sāk darbību vai tiek uzbūvēts 2015. gada 1. jūnijā vai pēc minētās dienas; vai

⁽¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- b) darbības vieta, kas ir šīs direktīvas darbības jomā, vai zemāka līmeņa uzņēmums, kas kļūst par augstāka līmeņa uzņēmumu, vai otrādi 2015. gada 1. jūnijā vai vēlāk saistībā ar to, ka tiek pārveidoti tā objekti vai mainītas darbības un šo izmaiņu dēļ mainās uzņēmuma bīstamo vielu krājumu saraksts;
- 6) “esošs uzņēmums” ir uzņēmums, uz kuru 2015. gada 31. maijā attiecas Direktīvas 96/82/EK darbības joma un uz kuru, sākot no 2015. gada 1. jūnija, attiecas šīs direktīvas darbības joma, ja netiek mainīta tā zemāka līmeņa uzņēmuma vai augstāka līmeņa uzņēmuma klasifikācija;
- 7) “cits uzņēmums” ir darbības vieta, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, vai zemāka līmeņa uzņēmums, kas kļūst par augstāka līmeņa uzņēmumu, vai otrādi 2015. gada 1. jūnijā vai vēlāk tādu iemeslu dēļ, kas nav minēti 5. punktā;
- 8) “objekts” ir uzņēmuma tehniska vienība, kura atrodas virszemē vai pazemē un kurā ražo, lieto, apstrādā vai glabā bīstamās vielas; tas ietver visas iekārtas, būves, cauruļvadus, mašīnas, darbarīkus, privātus dzelzceļu atzarus, dokus, izkraušanas piestātnes objektu apkalpošanai, molus, noliktavas vai līdzīgas būves, arī peldošas vai citādas, kas vajadzīgas šā objekta ekspluatācijai;
- 9) “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas veic objekta vai uzņēmuma ekspluatāciju vai nodrošina tā kontroli, vai gadījumos, kad to paredz valstu tiesību akti, persona, kurai deleģētas noteicošas ekonomiskas vai lēmumu pieņemšanas pilnvaras attiecībā uz uzņēmuma vai objekta tehnisko ekspluatāciju;
- 10) “bīstamā viela” ir I pielikuma 1. daļā minēta vai 2. daļā uzskaitīta viela vai maisījums, tostarp izejvielu, produktu, blakusproduktu, ražošanas atkritumu vai starpproduktu formā;
- 11) “maisījums” ir maisījums vai šķīdums, kas sastāv no divām vai vairākām vielām;
- 12) “bīstamo vielu klātbūtne” ir bīstamo vielu faktiskā vai paredzama klātbūtne uzņēmumā vai tādu bīstamu vielu klātbūtne, kas atbilstīgi pamatotiem pieņēmumiem var veidoties, ja kāda uzņēmumā esoša objekta procesi, tostarp glabāšanas darbības, kļūst nekontrolējami, un šo vielu daudzums ir vienāds vai lielāks par I pielikuma 1. daļā vai 2. daļā norādītajiem kritiskajiem daudzumiem;
- 13) “liela avārija” ir notikums, ko izraisa nekontrolējamas norises tādu uzņēmumu ekspluatācijas laikā, uz kuriem attiecas šī direktīva, piemēram, liela apjoma emisija, ugunsgrēks vai eksplozija, kas nekavējoties vai pēc kāda laika pašā uzņēmumā, vai ārpus tā nopietni apdraud cilvēku veselību vai vidi un kas saistīts ar vienu vai vairākām bīstamajām vielām;
- 14) “bīstamība” ir tāda bīstamajai vielai vai reālajai situācijai raksturīga īpašība, kuras dēļ var tikt nodarīts kaitējums cilvēku veselībai vai videi;
- 15) “risks” ir konkrētas ietekmes iespējamība noteiktā laikā vai noteiktos apstākļos;
- 16) “glabāšana” ir kāda bīstamu vielu daudzuma klātbūtne, šīs vielas glabājot noliktavās, droši deponējot vai turot krājumos;
- 17) “sabiedrība” ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, kā arī to apvienības, organizācijas vai grupas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai praksi;
- 18) “ieinteresētā sabiedrības daļa” ir tā sabiedrības daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt ar vidi saistītu lēmumu pieņemšana saskaņā ar 15. panta 1. punktu vai kura ir ieinteresēta tādu lēmumu pieņemšanā; saskaņā ar šo definīciju par ieinteresētām uzskata nevalstiskas vides aizsardzības organizācijas, kuras atbilst visām attiecīgajām valsts tiesību aktos noteiktajām prasībām;
- 19) “inspekcija” ir visas darbības, tostarp objektu apmeklējumi, iekšējo pasākumu, sistēmu, pārskatu un paveiktā darba kontroles dokumentu pārbaudes un pēcpasākumi, ko veic kompetentā iestāde tās vārdā, lai pārbaudītu un veicinātu uzņēmumu atbilstību šīs direktīvas prasībām.

4. pants

Ar noteiktu bīstamu vielu saistītas lielas avārijas risku novērtēšana

1. Komisija attiecīgā gadījumā vai jebkurā gadījumā, pamatojoties uz dalībvalsts paziņojumu, saskaņā ar 2. punktu novērtē, vai I pielikuma 1. vai 2. daļā iekļautai noteiktai bīstamai vielai ir praktiski neiespējami radīt vielas vai enerģijas noplūdi, kas varētu izraisīt lielu avāriju gan normālos, gan ārkārtas apstākļos, kurus var pamatot ar paredzēt. Šajā novērtēšanā ņem vērā 3. punktā minēto informāciju, un tās pamatā ir viens vai vairāki no turpmāk minētajiem rādītājiem:

- a) bīstamās vielas agregātvoklis normālos apstākļos vai pārvietošanas apstākļos vai aizsargiekpakojuuma neplānotas zaudēšanas gadījumā;

b) bīstamās vielas raksturīgās īpašības, jo īpaši tās, kas saistītas ar izplatīšanos lielas avārijas gadījumā, piemēram, molekulu masa un piesātināta tvaika spiediens;

c) vielu maksimālā koncentrācija maisījumos.

Šā punkta pirmās daļas nolūkā attiecīgos gadījumos būtu jāņem vērā arī bīstamās vielas aizsargiekpakojums un vispārējais iepakojums, tostarp īpaši tad, ja uz iepakojumu attiecas konkrēti Savienības tiesību akti.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka bīstama viela nevar radīt lielu avāriju bīstamību saskaņā ar 1. punktu, attiecīgā dalībvalsts par to informē Komisiju, sniedzot attiecīgu pamatojumu, tostarp 3. punktā minēto informāciju.

3. Šā panta 1. un 2. punkta vajadzībām informācijā, kas nepieciešama, lai novērtētu attiecīgās bīstamās vielas bīstamību veselībai, fizikālo bīstamību un bīstamību videi, iekļauj šādas ziņas:

a) tādu īpašību izsmeltošu sarakstu, kas nepieciešamas, lai novērtētu fizisko, veselības vai vides kaitējumu, ko bīstamā viela varētu radīt;

b) fizikālās un ķīmiskās īpašības (piemēram, molekulu masu, piesātināta tvaika spiedienu, raksturīgo toksiskumu, viršanas temperatūru, reaktivitāti, viskozitāti, šķīdību un citas atbilstīgas īpašības);

c) īpašības, kas raksturo bīstamību veselībai un fizikālo bīstamību (piemēram, reaktivitāti, uzliesmojamību, toksiskumu kopā ar tādiem papildu faktoriem kā veids, kādā ķermenim tiek nodarīts kaitējums, bojā gājušo skaits cietušo cilvēku vidū, ilgtermiņa sekas un citas atbilstīgas īpašības);

d) īpašības, kas raksturo bīstamību videi (piemēram, ekotoksiskumu, noturību, bioakumulāciju, iespējamu plašu pārvietojanos vidē un citas atbilstīgas īpašības);

e) vielas vai maisījuma Savienības klasifikāciju, ja tāda ir;

f) informāciju par specifiskiem darbības apstākļiem (piemēram, temperatūru, spiedienu un citiem attiecīgiem apstākļiem), kuros attiecīgā bīstamā viela tiek glabāta, izmantota un/vai var būt klātesoša paredzamas ārkārtas darbības gadījumā vai tādā avārijas gadījumā kā ugunsgrēks.

4. Pēc 1. punktā minētās novērtēšanas Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu, lai attiecīgo bīstamo vielu izslēgtu no šīs direktīvas darbības jomas.

5. pants

Operatora vispārīgi pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatora pienākums ir veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu lielas avārijas un mazinātu to sekas attiecībā uz cilvēku veselību un vidi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka operatoram ir pienākums jebkurā laikā pierādīt 6. pantā minētajai kompetentajai iestādei, jo īpaši 20. pantā minēto inspekciju un kontroles pasākumu nolūkā, ka tas veicis visus šajā direktīvā noteiktos vajadzīgos pasākumus.

6. pants

Kompetentā iestāde

1. Neskarot operatora atbildību, dalībvalstis izveido vai norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par šajā direktīvā paredzēto pienākumu veikšanu ("kompetentā iestāde"), un, vajadzības gadījumā, struktūras, kuras tehniskos jautājumos palīdz kompetentajai iestādei. Dalībvalstis, kas izveido vai norīko vairākas kompetentās iestādes, nodrošina šo iestāžu pienākumu izpildes procedūru pilnīgu koordināciju.

2. Kompetentās iestādes un Komisija sadarbojas, veicot pasākumus šīs direktīvas īstenošanas atbalstam, attiecīgos gadījumos iesaistot ieinteresētās aprindas.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas nolūkā kompetentās iestādes no operatoriem pieņem ekvivalentu informāciju, kuru sniedz saskaņā ar citiem atbilstīgiem Savienības tiesību aktiem un kura atbilst šīs direktīvas prasībām. Šādos gadījumos kompetentās iestādes nodrošina šīs direktīvas prasību ieviešanu.

7. pants

Paziņošana

1. Dalībvalstis pieprasa, lai operators nosūtītu kompetentajai iestādei paziņojumu ar šādu informāciju:

a) operatora vārds un uzvārds vai nosaukums un/vai komercnosaukums un attiecīgā uzņēmuma pilna adrese;

b) operatora reģistrētā uzņēmējdarbības vieta un tās pilna adrese;

c) ja atšķiras no a) apakšpunktā minētā, par uzņēmumu atbildīgās personas vārds, uzvārds un ieņemamais amats;

- d) informācija, kas ir pietiekama, lai identificētu bīstamās vielas un vielu kategoriju, kas atrodas vai varētu atrasties uzņēmumā;
- e) vienas vai vairāku attiecīgo bīstamo vielu daudzums un agregātvoklis;
- f) objekta vai glabātavas esošā vai plānotā darbība;
- g) uzņēmuma tiešā vide, kā arī faktori, kas varētu izraisīt lielas avārijas vai padarīt smagākas to sekas, tostarp izmeļoša informācija, ja tāda ir pieejama, par blakusesošajiem uzņēmumiem, par citām teritorijām, uz ko neattiecas šī direktīva, par zonām un norisēm, kas varētu radīt vai palielināt lielas avārijas risku vai padarīt smagākas tās sekas, un par šādas avārijas domino efektiem.

2. Paziņojumus vai to atjauninātas versijas kompetentajai iestādei nosūta šādos termiņos:

- a) par jauniem uzņēmumiem – pietiekami savlaicīgi pirms būvdarbu vai darbības sākšanas, vai pirms pārveides, kuras rezultātā mainās bīstamo vielu krājumu saraksts;
- b) visos citos gadījumos – vienu gadu pēc dienas, kad attiecīgajam uzņēmumam tiek piemērota šī direktīva.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro tad, ja operators kompetentajai iestādei saskaņā ar valsts tiesību aktu prasībām pirms 2015. gada 1. jūnija jau ir nosūtījis paziņojumu un ja tajā iekļautā informācija atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām un nav mainījusies.

4. Operators iepriekš informē kompetento iestādi par turpmāk norādīto:

- a) tās klātesošās bīstamās vielas daudzuma, kura norādīta paziņojumā, ko operators iesniedzis atbilstīgi 1. punktam, vēra ņemamu palielināšanu vai samazināšanu, vai būtiskām izmaiņām vielas īpašībās vai agregātvoklī, vai būtiskām izmaiņām bīstamās vielas izmantošanas procesos;
- b) uzņēmuma vai objekta pārveidojumiem, kas var būtiski palielināt lielu avāriju bīstamību;
- c) uzņēmuma slēgšanu vai tā ekspluatācijas pārtraukšanu; vai
- d) šā panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētās informācijas izmaiņām.

8. pants

Lielu avāriju novēršanas politika

1. Dalībvalstis pieprasa operatoram rakstiski izstrādāt dokumentu, kurā aprakstīta lielu avāriju novēršanas politika ("MAPP"), un nodrošināt šīs politikas pienācīgu īstenošanu. Ar MAPP nodrošina cilvēku veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību. Tai jābūt samērīgai ar lielu avāriju bīstamību. Tajā ietver operatora vispārējos mērķus un darbības principus, vadības uzdevumus un atbildību, kā arī apņemšanos nepārtraukti uzlabot lielu avāriju bīstamības kontroli un nodrošināt augstu aizsardzības līmeni.

2. MAPP izstrādā un, ja tas tiek paredzēts valsts tiesību aktos, nosūta kompetentajai iestādei šādos termiņos:

- a) par jauniem uzņēmumiem – pietiekami savlaicīgi pirms būvdarbu vai darbības sākšanas, vai pirms pārveides, kuras rezultātā mainās bīstamo vielu krājumu saraksts;
- b) visos citos gadījumos – vienu gadu pēc dienas, kad attiecīgajam uzņēmumam tiek piemērota šī direktīva.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro tad, ja operators pirms 2015. gada 1. jūnija jau ir izstrādājis MAPP un atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām nosūtījis to kompetentajai iestādei un ja tajā iekļautā informācija atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām un nav mainījusies.

4. Neskarot 11. pantu, operators MAPP vismaz reizi piecos gados pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina. Atjaunināto MAPP operators nekavējoties nosūta kompetentajai iestādei, ja tā paredzēts valsts tiesību aktos.

5. MAPP tiek īstenota, izmantojot atbilstošus līdzekļus, struktūras un drošības pārvaldības sistēmas saskaņā ar III pielikumu un atbilstīgi lielu avāriju bīstamības līmenim un uzņēmuma organizatoriskās struktūras vai darbības sarežģītībai. Zemāka līmeņa uzņēmumi pienākumu īstenot MAPP var pildīt, izmantojot citus atbilstošus līdzekļus, struktūras un pārvaldības sistēmas atbilstīgi lielu avāriju bīstamības līmenim, ņemot vērā III pielikumā izklāstītos principus.

9. pants

Domino efekts

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentā iestāde, izmantojot informāciju, ko tās saskaņā ar 7. un 10. pantu vai pēc kompetentās iestādes pieprasījuma par papildu informācijas sniegšanu saņēmušas no operatoriem, vai ieguvušas inspekcijās saskaņā ar 20. pantu, identificē visus zemāka un augstāka līmeņa uzņēmumus vai uzņēmumu grupas, kurās lielu avāriju risks vai sekas var būt paaugstinātas šādu uzņēmumu ģeogrāfiskā novietojuma vai tuvuma dēļ, vai tajos esošo bīstamo vielu krājumu dēļ.

2. Ja līdztekus informācijai, ko operators sniedzis saskaņā ar 7. panta 1. punkta g) apakšpunktu, kompetentās iestādes rīcībā ir papildu informācija, tā šo informāciju dara pieejamu šim operatoram, ja tas ir nepieciešams šā panta piemērošanai.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 1. punktu identificēto uzņēmumu operatori:

- a) apmainās ar vajadzīgo informāciju tā, lai šādi uzņēmumi savā MAPP, drošības pārvaldības sistēmās, drošības pārskatos un iekšējos avārijas rīcības plānos pēc vajadzības varētu ņemt vērā lielas avārijas vispārīgas bīstamības raksturu un apjomu;
- b) sadarbojas sabiedrības un to blakusesošo ražotņu informēšanā, uz kurām šī direktīva neattiecas, un informācija sniegšanā par ārējo avārijas rīcības plānu izstrādāšanu atbildīgajai iestādei.

10. pants

Drošības pārskats

1. Dalībvalstis augstāka līmeņa uzņēmumu operatoriem pieprasa iesniegt drošības pārskatu šādiem mērķiem:

- a) lai parādītu, ka atbilstīgi III pielikumā noteiktajai informācijai darbojas MAPP un tās īstenošanai vajadzīgā drošības pārvaldības sistēma;
- b) lai parādītu, ka ir apzināta lielu avāriju bīstamība un lielu avāriju iespējamie scenāriji un veikti pasākumi, kas vajadzīgi, lai šādas avārijas novērstu un mazinātu to sekas ietekmē uz cilvēku veselību un vidi;
- c) lai parādītu, ka tādu objektu, glabātavu, iekārtu un objekta ekspluatācijai vajadzīgo infrastruktūru projektēšanā, būvniecībā, ekspluatācijā un uzturēšanā, kas uzņēmumā saistīti ar lielu avāriju bīstamību, ir ņemta vērā pietiekama drošība un izturība;
- d) lai parādītu, ka ir izstrādāti iekšējie avārijas rīcības plāni, un sniegtu informāciju, kas vajadzīga ārējo avārijas rīcības plānu izstrādāšanai;
- e) lai kompetentajai iestādei sniegtu pietiekamu informāciju lēmumu pieņemšanai par jaunām darbībām vai norisēm esošo uzņēmumu apkārtņē.

2. Drošības pārskatā ietver vismaz datus un informāciju, kas minēta II pielikumā. Tajā norāda attiecīgās organizācijas, kas piedalās pārskata sagatavošanā.

3. Drošības pārskatu kompetentajai iestādei nosūta šādos termiņos:

- a) par jauniem uzņēmumiem – pietiekami savlaicīgi pirms būvdarbu vai darbības sākšanas, vai pirms pārveides, kuras rezultātā mainās bīstamo vielu krājumu saraksts;
- b) par esošiem augstāka līmeņa uzņēmumiem – 2016. gada 1. jūnijā;
- c) par citiem uzņēmumiem – divus gadus no dienas, kad attiecīgajam uzņēmumam tiek piemērota šī direktīva.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro, ja operators kompetentajai iestādei saskaņā ar valsts tiesību aktu prasībām pirms 2015. gada 1. jūnija jau ir nosūtījis drošības pārskatu un ja tajā iekļautā informācija atbilst šā panta 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām un nav mainījies. Lai izpildītu 1. un 2. punkta prasības, operators formātā, kam piekritusi kompetentā iestāde, iesniedz jebkādas grozītās drošības pārskata daļas, ievērojot 3. punktā minētos termiņus.

5. Neskarot 11. pantu, operators drošības pārskatu vismaz reizi piecos gados pārskata un vajadzības gadījumā to atjaunina.

Operators arī pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina drošības pārskatu pēc lielas avārijas tā uzņēmumā un jebkurā laikā pēc operatora ierosinājuma vai kompetentās iestādes pieprasījuma, ja ir kļuvuši zināmi jauni fakti vai jāņem vērā jaunas tehniskās zināšanas drošības jautājumos, tostarp zināšanas, kas iegūtas, analizējot avārijas vai iespēju robežās avārijas situācijas, kā arī jaunas zināšanas, kas attiecas uz bīstamības novērtēšanu.

Atjaunināto drošības pārskatu vai tā atjauninātās daļas nekavējoties nosūta kompetentajai iestādei.

6. Pirms operators sāk būvdarbus vai uzņēmuma darbību, kā arī gadījumos, kas minēti šā panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā un 5. punktā, kompetentā iestāde pietiekamā laikā pēc pārskata saņemšanas paziņo operatoram par drošības pārskata izskatīšanas secinājumiem un, attiecīgā gadījumā, saskaņā ar 19. pantu aizliedz attiecīgā uzņēmuma darbības sākšanu vai turpmāku darbību.

11. pants

Objektu, uzņēmumu vai glabātavu pārveidošana

Pārveidojot objektus, uzņēmumus, glabātavas vai tajos izmantotos procesus vai notiekot izmaiņām bīstamo vielu īpašībās, agregātstāvoklī vai daudzumos, ja tas varētu būtiski ietekmēt lielu avāriju bīstamību vai ja tā dēļ zemāka līmeņa uzņēmums varētu kļūt par augstāka līmeņa uzņēmumu vai otrādi, dalībvalstis nodrošina, ka operators pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina paziņojumu, MAPP, drošības pārvaldības sistēmu un drošības pārskatu un pirms šādiem pārveidojumiem par attiecīgajām izmaiņām detalizēti informē par šo atjauninājumu kompetento iestādi.

12. pants

Avārijas rīcības plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visiem augstākā līmeņa uzņēmumiem:

- a) operators izstrādā iekšēju avārijas rīcības plānu, kurā norādīti uzņēmumā veicamie pasākumi;
- b) operators sniedz kompetentajai iestādei informāciju, kas tai vajadzīga, lai izstrādātu ārējo avārijas rīcības plānu;
- c) iestādes, ko attiecīgajam mērķim norīkojušas dalībvalstis, divos gados pēc nepieciešamās informācijas saņemšanas no operatora, kā noteikts b) apakšpunktā, izstrādā ārējos avārijas rīcības plānus, kuros norādīti ārpus uzņēmuma veicamie pasākumi.

2. Operatori 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktos pienākumus izpilda šādos termiņos:

- a) par jauniem uzņēmumiem – pieņemamā laikposmā pirms to darbības sākšanas, vai pirms pārveides, kuras rezultātā mainās bīstamo vielu krājumu saraksts;
- b) par esošiem augstāka līmeņa uzņēmumiem – līdz 2016. gada 1. jūnijam, izņemot gadījumus, kad pirms minētās dienas iekšējais avārijas rīcības plāns ir sagatavots atbilstoši valsts tiesību aktiem, un ja tajā ietvertā informācija un informācija, kas minēta 1. punkta b) apakšpunktā, atbilst šim pantam un nav mainījusies;
- c) par citiem uzņēmumiem – divus gadus no dienas, kad attiecīgajam uzņēmumam tiek piemērota šī direktīva.

3. Avārijas rīcības plānos izstrādā šādiem mērķiem:

- a) incidentu ierobežošanai un novēršanai tā, lai mazinātu to ietekmi un kaitējumu cilvēku veselībai, videi un īpašumam;
- b) lai īstenotu nepieciešamos pasākumus cilvēku veselības un vides aizsardzībai pret lielu avāriju ietekmi;
- c) lai sniegtu vajadzīgo informāciju sabiedrībai un attiecīgajiem dienestiem vai iestādēm teritorijā;
- d) vides atjaunošanai un attīrīšanai pēc lielām avārijām.

Avārijas rīcības plānos iekļauj IV pielikumā norādīto informāciju.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā direktīvā paredzēto iekšējo avārijas rīcības plānu izstrādāšana notiek, apspriežoties ar uzņēmumā strādājošo personālu, tostarp ar personālu, kas strādā saskaņā ar ilgtermiņa apakšligumiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka ieinteresētajai sabiedrības daļai agrīnā stadijā tiek dota iespēja izteikt savu viedokli par ārējiem avārijas rīcības plāniem, kad tādi tiek izstrādāti vai būtiski pārveidoti.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori vai attiecīgi izraudzītās iestādes ne retāk kā reizi trīs gados pārskata, pārbauda un vajadzības gadījumā atjaunina iekšējos un ārējos avārijas rīcības plānus. Pārskatīšanā ņem vērā attiecīgajos uzņēmumos vai attiecīgajos avārijas dienestos notiekošās pārmaiņas, jaunas tehniskās zināšanas un zināšanas par operatīvo rīcību lielu avāriju gadījumos.

Attiecībā uz ārējiem avārijas rīcības plāniem dalībvalstis ņem vērā, ka jāveicina ciešāka sadarbība civilās aizsardzības pasākumu jomā lielu avāriju gadījumos.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un, vajadzības gadījumā, šim mērķim norīkota kompetentā iestāde nekavējoties īsteno avārijas rīcības plānus, notiekot lielai avārijai vai rodoties tādai nekontrolējamai situācijai, kas sava rakstura dēļ varētu izraisīt lielu avāriju.

8. Kompetentā iestāde, savu lēmumu pamatojot un ņemot vērā drošības pārskatā iekļauto informāciju, var izlemt nepiemērot 1. punktā minēto prasību par ārējā avārijas rīcības plāna izstrādāšanu.

13. pants

Zemes izmantošanas plānošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, izstrādājot zemes izmantošanas vai citu attiecīgu politiku, tiek ņemti vērā mērķi attiecībā uz lielu avāriju novēršanu un to seku mazināšanu attiecībā uz cilvēku veselību un vidi. Minētos mērķus dalībvalstis cenšas sasniegt, kontrolējot:

- a) jaunu uzņēmumu izvietojumu;
 - b) pārveidojumus uzņēmumos saskaņā ar 11. pantu;
 - c) teritorijas attīstīšanu, tostarp transporta ceļus, publiski izmantotas vietas un dzīvojamus rajonus uzņēmumu tuvumā, ja izvietojums vai pati attīstīšana varētu radīt vai palielināt lielu avāriju risku vai to sekas.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to zemes izmantošanas un citos attiecīgos politikas virzienos un to īstenošanas procedūrās tiek ilgtermiņā ņemta vērā vajadzība:

- a) saglabāt pietiekamus drošības attālumus starp uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, un dzīvojamajiem rajoniem, sabiedriskajām ēkām un vietām, atpūtas zonām un, ciktāl tas iespējams, galvenajiem transporta ceļiem;
- b) aizsargāt īpaši aizsargājamas vai jutīgas dabas teritorijas uzņēmumu apkārtnē, attiecīgos gadījumos nosakot atbilstošus drošības attālumus vai citus atbilstošus pasākumus;
- c) esošos uzņēmumos veikt papildu tehniskus pasākumus saskaņā ar 5. pantu tā, lai nepalielinātos riski cilvēku veselībai un videi.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visas kompetentās iestādes un plānošanas iestādes, kas attiecīgajā teritorijā atbild par lēmumu pieņemšanu, ievieš piemērotas apspriešanas procedūras, lai veicinātu atbilstoši 1. punktam izstrādāto politikas virzienu īstenošanu. Šīs procedūras jāizstrādā tā, lai nodrošinātu, ka operatori sniedz pietiekamu informāciju par riskiem, ko rada attiecīgais uzņēmums, un lēmumu pieņemšanai būtu pieejamas tehniskās konsultācijas par šiem riskiem katrā konkrētajā gadījumā vai pēc vispārīgiem principiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka zemāka līmeņa uzņēmumu operatori pēc kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz pietiekamu informāciju par riskiem, ko rada attiecīgais uzņēmums, un ir vajadzīga zemes izmantošanas plānošanas vajadzībām.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkta prasības piemēro neatkarīgi no noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽²⁾ un citos atbilstīgos Savienības tiesību aktos. Ja iespējams un ir lietderīgi, dalībvalstis var paredzēt saskaņotas vai kopējas procedūras, lai pildītu šajā pantā un minētajos tiesību aktos norādītās prasības ar mērķi, *inter alia*, novērst novērtēšanas vai apspriešanas dublēšanos.

14. pants

Sabiedrības informēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai ir pastāvīgi pieejama V pielikumā minētā informācija, arī elektroniski. Informāciju vajadzības gadījumā atjaunina, tostarp 11. pantā minētās pārveidošanas gadījumā.

2. Attiecībā uz augstāka līmeņa uzņēmumiem dalībvalstis arī nodrošina, ka:

- a) visas personas, kuras varētu skart liela avārija, regulāri un vispiemērotākajā veidā bez īpaša pieprasījuma saņem skaidru un saprotamu informāciju par drošības pasākumiem un atbilstošu rīcību avārijas gadījumā;
- b) ievērojot 22. panta 3. punktu, drošības pārskats sabiedrībai ir pieejams pēc pieprasījuma; gadījumos, uz kuriem attiecas 23. panta 3. punkts, tam jābūt pieejamam, piemēram, kopsavilkuma veidā, kas nesatur tehniskus datus un kurā ir vismaz vispārīga informācija par lielu avāriju bīstamību un to iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi;
- c) ievērojot 22. panta 3. punktu, bīstamo vielu krājumu saraksts sabiedrībai ir pieejams pēc pieprasījuma.

Informācijā, kas jāsniedz saskaņā ar šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, iekļaujama vismaz V pielikumā minētā informācija. Šī informācija ir jānodrošina arī visām sabiedriska izmantojuma ēkām un teritorijām, tostarp skolām un slimnīcām, un par uzņēmumiem, uz kuriem attiecas 9. pants, visiem tiem blakusesošajiem uzņēmumiem. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija tiek sniegta vismaz reizi piecos gados, periodiski pārskatīta un vajadzības gadījumā atjaunināta, tostarp 11. pantā minētās pārveidošanas gadījumā.

3. Ievērojot iespējamību, ka kādā augstāka līmeņa uzņēmumā varētu notikt liela avārija ar pārrobežu ietekmi, dalībvalstis

⁽¹⁾ OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

sniedz pietiekamu informāciju potenciāli apdraudētajām dalībvalstīm tā, lai potenciāli apdraudētās dalībvalstis attiecīgos gadījumos varētu piemērot visus 12., 13. un šā panta attiecīgos noteikumus.

4. Ja attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 12. panta 8. punktu ir pieņēmusi lēmumu, ka kāds uzņēmums, kas atrodas tuvu kādas citas dalībvalsts teritorijai, nerada lielu avāriju risku ārpus tā, un tādēļ attiecībā uz to nav jāizstrādā ārējais avārijas rīcības plāns saskaņā ar 12. panta 1. punktu, tad minētā dalībvalsts par savu pamatoto lēmumu informē otru dalībvalsti.

15. pants

Sabiedriska apspriešana un līdzdalība lēmumu pieņemšanā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai sabiedrībai tiek agrīnā stadijā dota iespēja izteikt viedokli par konkrētiem projektiem, kas saistīti ar:

- a) jaunu uzņēmumu plānošanu, kā paredzēts 13. pantā;
- b) uzņēmumu būtisku pārveidošanu saskaņā ar 11. pantu, ja uz šādiem pārveidojumiem attiecas 13. pantā paredzētie pienākumi;
- c) teritorijas attīstīšanu uzņēmumu tuvumā, ja to atrašanās vieta vai norises varētu palielināt lielu avāriju risku vai to sekas, kā paredzēts 13. pantā.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem konkrētajiem atsevišķajiem projektiem sabiedrību ar publisku paziņojumu vai citā piemērotā veidā, arī izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, ja tie ir pieejami, lēmuma pieņemšanas agrīnā posmā vai vēlākais, tiklīdz pamatoti iespējams šādu informāciju sniegt, informē par šādiem jautājumiem:

- a) konkrētā projekta tematu;
- b) atbilstīgā gadījumā par to, ka attiecībā uz projektu jāveic valsts vai pārrobežu ietekmes uz vidi novērtējums vai dalībvalstu konsultācijas saskaņā ar 14. panta 3. punktu;
- c) sīkāka informācija par kompetento iestādi, kas atbild par lēmuma pieņemšanu un kurā var saņemt attiecīgu informāciju, un kurai var iesniegt atsauksmes vai jautājumus, kā arī atsauksmju vai jautājumu iesniegšanas termiņš;
- d) par iespējamo lēmumu būtību, vai gadījumos, kad tas ir tikai viens lēmums, par lēmuma projektu;

e) norādi par laiku un vietu vai veidu, kā pieejama attiecīgā informācija;

f) par noteikumiem sabiedrības informēšanai un sabiedrisko apspriešanu saskaņā ar šā panta 7. punktu.

3. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem konkrētajiem atsevišķajiem projektiem dalībvalstis nodrošina, ka pieņemamā termiņā ieinteresētajai sabiedrības daļai ir pieejami:

- a) būtiskākie ziņojumi un ieteikumi, kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem kompetentajai iestādei ir izdoti laikā, kad ieinteresētā sabiedrības daļa tika informēta atbilstīgi 2. punktam;
- b) saskaņā ar noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai⁽¹⁾ – cita šā panta 2. punktā minēta informācija, kas attiecas uz konkrēto lēmumu un kas kļūst pieejama tikai pēc ieinteresētās sabiedrības daļas informēšanas saskaņā ar minēto punktu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka ieinteresētā sabiedrības daļa ir tiesīga kompetentajai iestādei izteikt piezīmes un viedokļus, pirms tiek pieņemts lēmums par 1. punktā minētajiem konkrētajiem projektiem, un ka, pieņemot lēmumu, pienācīgi tiek ievēroti saskaņā ar 1. punktu rīkotās apspriešanas rezultāti.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc attiecīgā lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde dara sabiedrībai pieejamu:

- a) lēmuma saturu un tā pieņemšanas pamatojumu, arī tā turpmāki atjauninājumi;
- b) pirms attiecīgā lēmuma pieņemšanas rīkotās apspriešanas rezultātus un paskaidrojumu par to, kā tie ir ņemti vērā minētajā lēmumā.

6. Ja tiek izstrādāti vispārēji plāni vai programmas saistībā ar 1. punkta a) vai c) apakšpunktā minētajiem jautājumiem, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai agrīnā posmā tiek dotas iespējas efektīvi piedalīties to sagatavošanā un pārveidošanā vai pārskatīšanā, izmantojot procedūras, kas noteiktas 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/35/EK (2003. gada 26. maijs), ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažādu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē⁽²⁾.

Dalībvalstis apzina sabiedrības daļas, kas ir tiesīgas piedalīties, kā paredzēts šajā punktā, ietverot attiecīgas nevalstiskās organizācijas, kas izpilda visas atbilstīgās valsts tiesību aktu prasības, piemēram, tās, kas darbojas vides aizsardzības jomā.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

⁽²⁾ OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.

Šis punkts neattiecas uz plāniem un programmām, saistībā ar kurām sabiedrības līdzdalība tiek īstenota saskaņā ar Direktīvu 2001/42/EK.

7. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus par sabiedrības informēšanu un par sabiedrisko apspriešanu ar ieinteresēto sabiedrības daļu.

Dažādos lēmumu pieņemšanas posmos jāparedz pieņemami termiņi, dodot pietiekamu laiku sabiedrības informēšanai un ļaujot ieinteresētajai sabiedrības daļai sagatavoties un efektīvi piedalīties ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā saskaņā ar šo pantu.

16. pants

Informācija, ko operators sniedz, un darbības, ko operators veic, pēc lielas avārijas

Dalībvalstis nodrošina to, ka pēc lielas avārijas, tiklīdz iespējams, operatoram ar piemērotiem līdzekļiem:

- a) jāinformē kompetentā iestāde;
- b) jāsniedz kompetentajai iestādei šāda informācija, tiklīdz tā ir pieejama:
 - i) avārijas apstākļi;
 - ii) iesaistītās bīstamās vielas;
 - iii) dati, kas pieejami, lai novērtētu avārijas ietekmi uz cilvēku veselību, vidi un īpašumu;
 - iv) veiktie operatīvie pasākumi;
- c) jāinformē kompetentā iestāde par plānotiem pasākumiem:
 - i) avārijas ietekmes mazināšanai vidējā termiņā un ilgtermiņā;
 - ii) šādas avārijas iespējamās atkārtotās novēršanai;
- d) jāatjaunina sniegtā informācija, ja turpmākā izmeklēšanā atklājas papildu fakti, kas maina attiecīgo informāciju vai izdarītos secinājumus.

17. pants

Darbības, ko pēc lielas avārijas veic kompetentā iestāde

Dalībvalstis pieprasa, lai pēc lielas avārijas kompetentā iestāde:

- a) nodrošinātu, ka tiek veikti visi vajadzīgie neatliekamie, vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumi;

- b) veicot inspekcijas, izmeklēšanu, vai citiem piemērotiem līdzekļiem vāktu informāciju, kas vajadzīga attiecīgās avārijas tehnisko, organizatorisko un vadības aspektu pilnīgai analīzei;

- c) attiecīgi rīkotos, lai nodrošinātu to, ka operators veic visus vajadzīgos pasākumus seku likvidēšanai;

- d) sniegtu ieteikumus attiecībā uz turpmākiem aizsargpasākumiem; un

- e) informētu personas, kuras notikusī avārija varētu būt skārusi, par šo avāriju un attiecīgā gadījumā par pasākumiem, kas veikti tās seku novēršanai.

18. pants

Informācija, ko pēc lielas avārijas sniedz dalībvalstis

1. Lai novērstu lielas avārijas un mazinātu to sekas, dalībvalstis par to teritorijā notikušām lielām avārijām, kas atbilst VI pielikuma kritērijiem, informē Komisiju. Dalībvalstis sniedz Komisijai šādas ziņas:

- a) attiecīgā dalībvalsts un par ziņojumu atbildīgās iestādes nosaukums un adrese;
- b) avārijas diena, laiks un vieta, tostarp operatora pilns vārds un uzvārds vai nosaukums un attiecīgā uzņēmuma adrese;
- c) avārijas apstākļu īss apraksts, tostarp iesaistītās bīstamās vielas un tūlītējā ietekme uz cilvēku veselību un vidi;
- d) īss apraksts par veiktajiem operatīvajiem pasākumiem un neatliekamajiem drošības pasākumiem, kas vajadzīgi, lai novērstu atkārtotanos;
- e) dalībvalstu veiktās analīzes rezultāti un ieteikumi.

2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju sniedz iespējami drīz un, vēlākais, viena gada laikā pēc avārijas, izmantojot 21. panta 4. punktā minēto datubāzi. Ja attiecībā uz 1. punkta e) apakšpunktā prasīto informāciju šajā termiņā iekļaušanai datubāzē var sniegt tikai pagaidu ziņas, informāciju atjaunina, tiklīdz ir pieejami turpmākas analīzes rezultāti un ieteikumi.

Dalībvalstis 1. punkta e) apakšpunktā minētās informācijas paziņošanu var atlikt, ja tas vajadzīgs tiesvedības pabeigšanai gadījumos, kad ziņošana varētu tiesvedību ietekmēt.

3. Lai dalībvalstis varētu sniegt šā panta 1. punktā minēto informāciju, ar īstenošanas aktiem izstrādā ziņojuma veidlapu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 27 panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu to struktūru nosaukumus un adreses, kuru rīcībā varētu būt būtiska informācija par lielām avārijām un kuras varētu konsultēt citu dalībvalstu kompetentās iestādes, kurām jāiesaistās, notiekot šādai avārijai.

19. pants

Izmantošanas aizliegums

1. Dalībvalstis aizliedz izmantot vai nodot ekspluatācijā uzņēmumus, objektus vai glabātavas, kā arī to daļas, ja pasākumi, kurus vadītājs veicis lielu avāriju novēršanai un to seku mazināšanai, ir ar nopietniem trūkumiem. Šajā nolūkā dalībvalsts, *inter alia*, ņem vērā nopietnus pārkāpumus, kad netiek veiktas inspekcijas ziņojumā norādītās nepieciešamās darbības.

Dalībvalstis var aizliegt uzņēmumu, objektu, glabātavu vai to daļu ekspluatāciju vai nodošanu ekspluatācijā, ja operators laikus nav iesniedzis šajā direktīvā norādītos paziņojumus, pārskatus vai citu informāciju.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori kompetentās iestādes aizliegumus, kas izdoti saskaņā ar 1. punktu, var pārsūdzēt attiecīgā struktūrā, kas noteikta valsts tiesību aktos un procedūrās.

20. pants

Inspekcijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izveido inspekciju sistēmu.

2. Inspekcijām jābūt attiecīgā uzņēmuma veidam atbilstošām. Tās nedrīkst būt atkarīgas no drošības pārskata vai citu pārskatu iesniegšanas. Tām jābūt pietiekamām uzņēmumā ieviesto tehnisko, organizatorisko vai pārvaldības sistēmu plānotām un sistemātiskām pārbaudēm ar mērķi jo īpaši nodrošināt, ka:

- operators var parādīt, ka tas attiecībā uz uzņēmumā veicamajām darbībām veicis atbilstošus pasākumus, lai novērstu lielas avārijas;
- operators var parādīt, ka tas nodrošinājis atbilstošus līdzekļus lielu avāriju seku mazināšanai uzņēmumā un ārpus tā;
- drošības pārskatā vai citos iesniegtos pārskatos iekļautie dati un informācija pietiekami atspoguļo apstākļus uzņēmumā;

d) sabiedrībai ir sniegta informācija atbilstoši 14. pantam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts, reģionāla vai vietēja mēroga inspekcijas plānos tiek iekļauti visi uzņēmumi un ka šos plānus regulāri pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina.

Katrā inspekcijas plānā iekļauj:

- attiecīgo drošības jautājumu vispārīgu novērtējumu;
- inspekcijas plānā iekļauto ģeogrāfisko apgabalu;
- uzņēmumu sarakstu, uz ko attiecas konkrētais plāns;
- uzņēmumu grupu sarakstu, kuri var būt domino efekta cēlonis saskaņā ar 9.pantu;
- uzņēmumu sarakstu, kuros konkrēti ārējie riski vai bīstamības avoti varētu palielināt lielas avārijas risku vai tās sekas;
- plānoto inspekciju procedūras, tostarp šādu inspekciju programmas saskaņā ar 4. punktu;
- ārpuskārtas inspekciju procedūras saskaņā ar 6. punktu;
- noteikumu par sadarbību starp dažādām inspekcijas iestādēm.

4. Pamatojoties uz 3. punktā paredzētajiem inspekciju plāniem, kompetentā iestāde regulāri izstrādā plānoto inspekciju programmas visiem uzņēmumiem, nosakot arī dažādu veidu uzņēmumu apmeklējumu biežumu.

Konkrēta uzņēmuma divu secīgu apmeklējumu periodiskums augstāka līmeņa uzņēmumiem nedrīkst pārsniegt vienu gadu un zemāka līmeņa uzņēmumiem attiecīgi trīs gadus, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde ir sagatavojusi inspekciju programmu, ņemot vērā attiecīgo uzņēmumu sistemātisku lielas avārijas bīstamības novērtējumu.

5. Attiecīgo uzņēmumu sistemātiska bīstamības novērtējuma pamatā jābūt vismaz šādiem kritērijiem:

- konkrēto uzņēmumu iespējamā ietekme uz cilvēku veselību un vidi;

b) dokumenti, kas apliecina atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Attiecīgos gadījumos ņem vērā arī saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem veiktajās pārbaudēs konstatēto.

6. Lai iespējami drīzāk izmeklētu nopietnas sūdzības, lielas avārijas vai avārijas situācijas, incidentus vai neatbilstības gadījumus, veic ārkārtas inspekcijas.

7. Kompetentā iestāde četros mēnešos pēc katras inspekcijas operatoram dara zināmus secinājumus par inspekciju un identificētās nepieciešamās darbības. Kompetentā iestāde nodrošina, ka operators pietiekami īsā laikā pēc paziņojuma saņemšanas veic visas nepieciešamās darbības.

8. Ja inspekcijā identificēta būtiska neatbilstība šīs direktīvas prasībām, sešos mēnešos veic papildu inspekciju.

9. Inspekcijas pēc iespējas koordinē un vajadzības gadījumā apvieno ar pārbaudēm, ko veic saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem.

10. Dalībvalstis rosina kompetentās iestādes nodrošināt mehānismus un instrumentus pieredzes apmaiņai un zināšanu apvienošanai un attiecīgos gadījumos piedalīties šādos mehānismos Savienības līmenī.

11. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori kompetentajām iestādēm sniedz visu vajadzīgo palīdzību, lai šīs iestādes varētu veikt inspekcijas un savākt visu vajadzīgo informāciju savu uzdevumu izpildei šīs direktīvas nolūkā, jo īpaši, lai iestādes varētu pilnībā novērtēt lielu avāriju iespējamību un noteikt iespējamo lielu avāriju varbūtības vai to smaguma palielināšanos, lai sagatavotu ārejo avārijas rīcības plānu un ņemtu vērā vielas, attiecībā uz kurām to agregātvokļa, īpašu apstākļu vai atrašanās vietas dēļ var būt vajadzīgi papildu apsvērumi.

21. pants

Informācijas sistēma un apmaiņa

1. Dalībvalstis un Komisija, pamatojoties uz gūto pieredzi, apmainās ar informāciju par lielu avāriju novēršanu un to seku mazināšanu. Jo īpaši apmainās ar tādu informāciju, kas attiecas uz šajā direktīvā paredzēto pasākumu darbību.

2. Dalībvalstis līdz 2019. gada 30. septembrim un pēc tam reizi četros gados sniedz Komisijai pārskatu par šīs direktīvas īstenošanu.

3. Dalībvalstis sniedz Komisijai vismaz šādu informāciju par uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva:

a) operatora vārds un uzvārds vai nosaukums vai komercnosaukums un attiecīgā uzņēmuma pilna adrese;

b) uzņēmuma darbības joma vai jomas.

Komisija izveido un atjaunina datubāzi, kas satur dalībvalstu sniegtās ziņas. Šī datubāze ir pieejama tikai personām, ko pilnvarojusi Komisija vai dalībvalstu kompetentās iestādes.

4. Komisija izveido un nodod dalībvalstu rīcībā datubāzi, kurā jo īpaši sniegtas ziņas par dalībvalstu teritorijās notikušajām lielām avārijām, lai:

a) visu kompetento iestāžu starpā ātri izplatītu informāciju, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 18. panta 1. un 2. punktu;

b) nodotu kompetentajām iestādēm lielu avāriju cēloņu analīzi un no tām gūto pieredzi;

c) sniegtu kompetentajām iestādēm informāciju par preventīvajiem pasākumiem;

d) nodrošinātu informāciju par organizācijām, kas spēj sniegt konsultācijas vai būtisku informāciju attiecībā uz lielu avāriju izraisīšanos, novēršanu un seku mazināšanu.

5. Komisija līdz 2015. gada 1. janvārim pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu, kādā veidā no dalībvalstīm un attiecīgajām datubāzēm, kas minētas 3. un 4. punktā, tiek sniegta šā panta 2. un 3. punktā minētā informācija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 27. panta 2. punktā.

6. Šā panta 4. punktā minētajās datubāzēs iekļauj vismaz:

a) informāciju, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 18. panta 1. un 2. punktam;

b) avāriju cēloņu analīzi;

c) no avārijām gūto pieredzi;

d) avāriju atkārtotā novēršanai nepieciešamos preventīvos pasākumus.

7. Komisija dara sabiedrībai pieejamus nekonfidenciālos datus.

22. pants

Informācijas pieejamība un konfidencialitāte

1. Lai panāktu pārredzamību, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde informāciju, kas ir tās rīcībā, atbilstoši šai direktīvai dara pieejamu jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas to pieprasa saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK.

2. Kompetentā iestāde var noraidīt vai ierobežot informācijas izpaušanu, kas pieprasīta atbilstīgi šai direktīvai, tostarp tās 14. pantam, ja tiek izpildīti nosacījumi, kas paredzēti Direktīvas 2003/4/EK 4. pantā.

3. Kompetentā iestāde var atteikties izpaust pilnīgu 14. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā minēto informāciju, kas ir tās rīcībā, neskarot šīs direktīvas 21. panta 2. punktu, ja operators ir lūdzis neizpaust noteiktas drošības pārskata daļas vai bīstamo vielu krājumu sarakstu atbilstoši iemesliem, kas norādīti Direktīvas 2003/4/EK 4. pantā.

Kompetentā iestāde to pašu iemeslu dēļ var izlemt, ka noteiktas pārskata vai krājumu saraksta daļas nav atklājamas. Tādos gadījumos pēc minētās kompetentās iestādes atļaujas saņemšanas operators iesniedz tai pārskata vai krājumu saraksta grozīto variantu, kurā attiecīgās daļas nav iekļautas.

23. pants

Iespējas vērsties tiesās

Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) jebkurš pieteikuma iesniedzējs, kurš pieprasa informāciju saskaņā ar šīs direktīvas 14. panta 2. punkta b) vai c) apakšpunktu vai 22. panta 1. punktu, var atbilstīgi Direktīvas 2003/4/EK 6. punktam lūgt izskatīt kompetentās iestādes darbību vai bezdarbību saistībā ar šādu informācijas pieprasījumu;

b) ieinteresētās sabiedrības daļas pārstāvjiem viņu valsts tiesību sistēmā saistībā ar gadījumiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 15. panta 1. punkts, ir pieejamas pārskatīšanas procedūras, kas izveidotas ar Direktīvas 2011/92/ES 11. pantu.

24. pants

Norādījumi

Komisija var izstrādāt norādījumus attiecībā uz drošības attālumumu un domino efektu.

25. pants

Pielikumu grozījumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 26. pantu, lai II līdz VI pielikumu pielāgotu tehnikas attīstībai. Šādu pielāgojumu dēļ nedrīkst būtiski mainīties šajā direktīvā noteiktie dalībvalstu un operatoru pienākumi.

26. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 25. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2012. gada 13. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu, vēlākais, deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu, vēlākais, četrus mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 25. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošus deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 25. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

27. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 96/82/EK. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

28. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kurus pieņem saskaņā ar šo direktīvu. Šādām sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Par šiem noteikumiem dalībvalstis informē Komisiju līdz 2015. gada 1. jūlijam, un tās nekavējoties informē Komisiju par jebkuriem turpmākiem grozījumiem, kas šos noteikumus ietekmē.

29. pants

Ziņojumi un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2020. gada 30. septembrim un vēlāk ik pēc četriem gadiem, pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 18. pantu un 21. panta 2. punktu, un uz informāciju, kas iekļauta 21. panta 3. un 4. punktā minētajās datubāzēs, un ņemot vērā 4. panta īstenošanu, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un darbības efektivitāti, ietverot tajā arī informāciju par Savienības teritorijā notikušām lielām avārijām un par to, kā šīs lielās avārijas, iespējams, varētu ietekmēt šīs direktīvas ieviešanu. Pirmajā ziņojumā Komisija iekļauj novērtējumu par nepieciešamību grozīt šīs direktīvas darbības jomu. Attiecīgā gadījumā ikvienam ziņojumam var pievienot tiesību akta priekšlikumu.

2. Saistībā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem Komisija var pārskatīt nepieciešamību risināt operatora finansiālās atbildības jautājumu lielu avāriju gadījumā, tostarp ar apdrošināšanu saistītus jautājumus.

30. pants

Grozījumi Padomes Direktīvā 96/82/EK

Padomes Direktīvā 96/82/EK I pielikuma 1 daļas kategorijā "Naftas produkti" pievieno tekstu "d) mazuts".

31. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2015. gada 31. maijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis piemēro šos pasākumus no 2015. gada 1. jūnija.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2014.

gada 14. februārim izpildītu šīs direktīvas 30. panta prasības. Dalībvalstis piemēro šos pasākumus no 2014. gada 15. februāra.

Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmu Komisijai to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

32. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 96/82/EK atceļ no 2015. gada 1. jūnija.

2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VII pielikumā.

33. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

34. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 4. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

PIELIKUMU SARAKSTS

- I pielikums. Bīstamās vielas
- II pielikums. Dati un informācija, kas obligāti jāiekļauj 10. pantā minētajā drošības pārskatā
- III pielikums. 8. panta 5. punktā un 10. pantā minētā informācija par drošības pārvaldības sistēmu un organizāciju saistībā ar lielu avāriju novēršanu
- IV pielikums. Dati un informācija, kas iekļaujama 12. pantā minētajos avārijas rīcības plānos
- V pielikums. Informācija, kas jāsniedz sabiedrībai saskaņā ar 14. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu
- VI pielikums. Kritēriji, pēc kuriem par lielām avārijām jāpaziņo Komisijai saskaņā ar 18. panta 1. punktu
- VII pielikums. Atbilstības tabula
-

I PIELIKUMS

BĪSTAMĀS VIELAS

Uz bīstamām vielām, kas pieder šā pielikuma 1. daļas 1. ailē uzskaitītajām bīstamības kategorijām, attiecas kvalificējošie daudzumi, kas norādīti 1. daļas 2. un 3. ailē.

Ja uz bīstamo vielu attiecas šā pielikuma 1. daļa un attiecīgā viela vai maisījums uzskaitīts arī 2. daļā, piemēro 2. daļas 2. un 3. ailē norādītos kvalificējošos daudzumus.

1. DAĻA

Bīstamo vielu kategorijas

Šī daļa attiecas uz visām bīstamajām vielām, kas pieder tabulas 1. ailē norādītajām bīstamības kategorijām.

1. aile	2. aile	3. aile
Bīstamības kategorijas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008	Bīstamo vielu kvalificējošais daudzums (tonnās), kā noteikts 3. panta 10. punktā, lai piemērotu prasības, kas attiecas uz zemākā līmeņa uzņēmumiem	prasības, kas attiecas uz augstākā līmeņa uzņēmumiem
“H” iedaļa – BĪSTAMĪBA VESELĪBAI		
H1 AKŪTAS TOKSICITĀTES 1. kategorija, visi iedarbības ceļi	5	20
H2 AKŪTAS TOKSICITĀTES — 2. kategorija, visi iedarbības ceļi — 3. kategorija, iedarbības ceļš ieelpojot (sk. 7. piezīmi)	50	200
H3 TOKSISKA IETEKME UZ KONKRĒTIEM MĒRĶORGĀNIEM (STOT) – vienreizēja iedarbība STOT SE 1. kategorija	50	200
“P” sadaļa – FIZIKĀLĀ BĪSTAMĪBA		
P1a SPRĀDZIENBĪSTAMI MATERIĀLI (sk. 8. piezīmi) — Nestabili sprādzienbīstami materiāli vai — Sprādzienbīstami materiāli, kas iekļauti 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. vai 1.6. apakšgrupā, vai — Vietas vai maisījumi, kas ir sprādzienbīstami saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 440/2008 A.14 metodi (sk. 9. piezīmi) un neietilpst organisko peroksīdu vai pašreaģējošu vielu un maisījumu kategorijā	10	50
P1b SPRĀDZIENBĪSTAMI MATERIĀLI (sk. 8. piezīmi) Sprāgstvielas, 1.4. apakšgrupa (sk. 10. piezīmi)	50	200
P2 UZLIESMOJOŠAS GĀZES Uzliesmojošas gāzes, 1. vai 2. kategorija	10	50
P3a UZLIESMOJOŠI AEROSOLI (sk. 11.1. piezīmi) “Uzliesmojoši” 1. vai 2. kategorijas aerosoli, kuru sastāvā ir 1. vai 2. kategorijas uzliesmojošas gāzes vai 1. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi (sk. 11.2. piezīmi)	150 (neto)	500 (neto)
P3b UZLIESMOJOŠI AEROSOLI (sk. 11.1. piezīmi) “Uzliesmojoši” 1. vai 2. kategorijas aerosoli, kuru sastāvā nav 1. vai 2. kategorijas uzliesmojošas gāzes vai 1. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi (sk. 11.2. piezīmi)	5 000 (neto)	50 000 (neto)

1. aile	2. aile	3. aile
Bīstamības kategorijas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008	Bīstamo vielu kvalificējošais daudzums (tonnās), kā noteikts 3. panta 10. punktā, lai piemērotu	
	prasības, kas attiecas uz zemākā līmeņa uzņēmumiem	prasības, kas attiecas uz augstākā līmeņa uzņēmumiem
P4 OKSIDĒJOŠAS GĀZES Oksidējošas gāzes, 1. kategorija	50	200
P5a UZLIESMOJOŠI ŠĶIDRUMI — 1. kategorijas uzliesmojoši šķidrums vai — 2. vai 3. kategorijas uzliesmojoši šķidrums, kas uzglabāti temperatūrā, kas ir augstāka par to viršanas temperatūru, vai — citi šķidrums ar uzliesmošanas temperatūru ≤ 60 °C, ko uzglabā temperatūrā, kas ir augstāka par to viršanas temperatūru (sk. 12. piezīmi)	10	50
P5b UZLIESMOJOŠI ŠĶIDRUMI — 2. un 3. kategorijas uzliesmojoši šķidrums, kuriem īpašos apstākļos, piemēram, pie augsta spiediena vai augstas temperatūras, var būt lielu avāriju bīstamība, vai — citi šķidrums ar uzliesmošanas temperatūru ≤ 60 °C, kuriem īpašos apstākļos, piemēram, pie augsta spiediena vai augstas temperatūras, var būt lielu avāriju bīstamība (sk. 12. piezīmi)	50	200
P5c UZLIESMOJOŠI ŠĶIDRUMI 2. un 3. kategorijas uzliesmojoši šķidrums, uz kuriem neattiecas P5a un P5b	5 000	50 000
P6a PAŠREAĢĒJOŠAS VIELAS UN MAISĪJUMI un ORGANISKIE PEROKSĪDI A vai B tipa pašreaģējošas vielas un maisījumi, vai A vai B tipa organiskie peroksīdi	10	50
P6b PAŠREAĢĒJOŠAS VIELAS UN MAISĪJUMI un ORGANISKIE PEROKSĪDI C, D, E vai F tipa pašreaģējošas vielas un maisījumi vai C, D, E vai F tipa organiskie peroksīdi	50	200
P7 PIROFORI ŠĶIDRUMI UN CIETVIELAS 1. kategorijas pirofori šķidrums 1. kategorijas piroforas cietvielas	50	200
P8 OKSIDĒJOŠI ŠĶIDRUMI UN CIETVIELAS 1., 2. vai 3. kategorijas oksidējoši šķidrums vai 1., 2. vai 3. kategorijas oksidējošas cietvielas	50	200
“E” iedaļa – BĪSTAMĪBA VIDEI		
E1 Ūdens videi bīstama viela, akūtas toksicitātes 1. kategorija vai hroniskas toksicitātes 1. kategorija	100	200
E2 Ūdens videi bīstama viela, hroniskas toksicitātes 2. kategorija	200	500
“O” iedaļa – CITA BĪSTAMĪBA		
O1 Vielas vai maisījumi ar bīstamības apzīmējumu EUH014	100	500
O2 Vielas vai maisījumi, kas saskarē ar ūdeni izdala uzliesmojošas gāzes, 1. kategorija	100	500
O3 Vielas vai maisījumi ar bīstamības apzīmējumu EUH029	50	200

2. DAĻA

Konkrētas bīstamās vielas

1. aile	CAS numurs (1)	2. aile	3. aile
Bīstamās vielas		Kritiskais/kvalificējošais daudzums (tonnās), lai piemērotu	
		prasības, kas attiecas uz zemākā līmeņa uzņēmumiem	prasības, kas attiecas uz augstākā līmeņa uzņēmumiem
1. Amonija nitrāts (sk. 13. piezīmi)	—	5 000	10 000
2. Amonija nitrāts (sk. 14. piezīmi)	—	1 250	5 000
3. Amonija nitrāts (sk. 15. piezīmi)	—	350	2 500
4. Amonija nitrāts (sk. 16. piezīmi)	—	10	50
5. Kālija nitrāts (sk. 17. piezīmi)	—	5 000	10 000
6. Kālija nitrāts (sk. 18. piezīmi)	—	1 250	5 000
7. Arsēna pentoksīds, arsēnskābe un/vai tās sāļi	1303-28-2	1	2
8. Arsēna trioksīds, arsēnpaskābe un/vai tās sāļi	1327-53-3		0,1
9. Broms	7726-95-6	20	100
10. Hlors	7782-50-5	10	25
11. Niķeļa savienojumi ielpojama pulvera veidā: niķeļa monoksīds, niķeļa dioksīds, niķeļa sulfīds, trīsvērtīgā niķeļa disulfīds, divvērtīgā niķeļa trioksīds	—		1
12. Etilēnimīns	151-56-4	10	20
13. Fluors	7782-41-4	10	20
14. Formaldehīds (koncentrācija $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Ūdeņradis	1333-74-0	5	50
16. Hlorūdeņradis (sašķīdināta gāze)	7647-01-0	25	250
17. Svina alkilsavienojumi	—	5	50
18. 1. vai 2. kategorijas sašķīdinātās uzliesmojošās gāzes (to starp sašķīdināta naftas gāze) un dabasgāze (sk. 19. piezīmi)	—	50	200
19. Acetilēns	74-86-2	5	50
20. Etilēnoksīds	75-21-8	5	50
21. Propilēnoksīds	75-56-9	5	50
22. Metanols	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metilēnbis(2-hloranilīns) un/vai tā sāļi, pulverveidā	101-14-4		0,01
24. Metilizocianāts	624-83-9		0,15
25. Skābeklis	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluoldiizocianāts	584-84-9	10	100
2,6-toluoldiizocianāts	91-08-7		

1. aile	CAS numurs (1)	2. aile	3. aile
Bīstamās vielas		Kritiskais/kvalificējošais daudzums (tonnās), lai piemērotu	
		prasības, kas attiecas uz zemākā līmeņa uzņēmumiem	prasības, kas attiecas uz augstākā līmeņa uzņēmumiem
27. Karbonildihlorīds (fosgēns)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsīns (arsēntrihidrīds)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfīns (ūdeņraža fosfīds)	7803-51-2	0,2	1
30. Sēra dihlorīds	10545-99-0		1
31. Sēra trioksīds	7446-11-9	15	75
32. Polihlordibenzofurāni un polihlordibenzodioksīni (t. sk. TCDD), aprēķināti TCDD ekvivalentā (sk. 20. piezīmi)	—		0,001
33. KANCEROGĒNAS VIELAS vai maisījumi, kuru sastāvā ir šādas kancerogēnas vielas koncentrācijā, kas ir lielāka par 5 masas %: 4-aminobifenils un/vai tā sāļi, benztrihlorīds, benzidīns un/vai tā sāļi, bis(hlormetil)ēteris, hlormetilmetilēteris, 1,2-dibrometāns, dietilsulfāts, dimetilsulfāts, dimetilkarbamohlchlorīds, 1,2-dibrom-3-hlorpropāns, 1,2-dimetilhidrazīns, dimetilnitrozamīns, heksametilfosforskābes triamīds, hidrazīns, 2-naftilamīns un/vai tā sāļi, 4-nitrodifenils un 1,3-propānsultons	—	0,5	2
34. Naftas produkti un alternatīvi degvielas veidi a) benzīni un ligroīni; b) petrolejas (arī reaktīvo dzinēju degviela); c) gāzeļļas (arī dīzeļdegvielas, šķidrās kurināmais mājokļiem un gāzeļļas sajaukšanas strūklas); d) mazuts; e) alternatīvi degvielas veidi, kuri kalpo tiem pašiem nolūkiem un kuriem ir līdzīgas īpašības attiecībā uz uzliesmojamību un bīstamību videi kā a) līdz d) apakšpunktā minētajām vielām	—	2 500	25 000
35. Bezūdens amonjaks	7664-41-7	50	200
36. Bora trifluorīds	7637-07-2	5	20
37. Ūdeņraža sulfīds	7783-06-4	5	20
38. Piperidīns	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)amīns	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-Etilheksiloksi)propilamīns	5397-31-9	50	200
41. Nātrija hipohlorīta maisījumi (*), kas klasificēti kā akūti toksiski ūdens organismiem, 1. kategorija [H400], un satur mazāk nekā 5 % aktīvā hlora un nav iekļautas citās I pielikuma 1. daļā minētajās bīstamības kategorijās.		200	500

(*) Ar nosacījumu, ka maisījums, kura sastāvā nav nātrija hipohlorīta, netiek klasificēts akūti toksisks ūdens organismiem 1. kategorija [H400].

1. aile	CAS numurs ⁽¹⁾	2. aile	3. aile
Bīstamās vielas		Kritiskais/kvalificējošais daudzums (tonnās), lai piemērotu	
		prasības, kas attiecas uz zemākā līmeņa uzņēmumiem	prasības, kas attiecas uz augstākā līmeņa uzņēmumiem
42. Propilamīns (sk. 21. piezīmi)	107-10-8	500	2 000
43. Terc-butilakrilāts (sk. 21. piezīmi)	1663-39-4	200	500
44. 2- metilbut-3-butēnnitrils (sk. 21. piezīmi)	16529-56-9	500	2 000
45. 3,5-dimetil-1,3,5,2H-tetrahidrotiadiazīn-2-tions (dazomets) (sk. 21. piezīmi)	533-74-4	100	200
46. Metilakrilāts (sk. 21. piezīmi)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metilpiridīns (sk. 21. piezīmi)	108-99-6	500	2 000
48. 1-brom-3-hlorpropāns (sk. 21. piezīmi)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ CAS numurs dots tikai norādei.

I PIELIKUMA PIEZĪMES

1. Vielas un maisījumus klasificē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008.
2. Maisījumus pielīdzina vielām tīrā veidā ar nosacījumu, ka tajos nav pārsniegtas koncentrācijas, kas atbilstīgi to īpašībām noteiktas Regulā (EK) Nr. 1272/2008 vai vēlākos tās pielāgumos tehnikas attīstībai, ja vien nav īpaši norādīts sastāvs procentos vai dots cits raksturojums.
3. Iepriekš uzskaitītie kvalificējošie daudzumi attiecas uz katru uzņēmumu.

Daudzumi, kas jāņem vērā, piemērojot attiecīgos pantus, ir maksimālie daudzumi, kas atrodas vai jebkurā brīdī varētu atrasties attiecīgajā vietā. Bīstamās vielas, kuru daudzums uzņēmumā ir 2 % no attiecīgā kvalificējošā daudzuma vai mazāks, neņem vērā, aprēķinot kopējo klātesošo vielu daudzumu, ja vien bīstamo vielu novietojums uzņēmumā nevar izraisīt lielu avāriju citviet šajā uzņēmumā.

4. Vajadzības gadījumā piemēro šādus noteikumus, ar kuriem reglamentē bīstamu vielu vai noteiktu kategoriju bīstamu vielu daudzumu palielināšanos.

Ja uzņēmumā neatrodas individuāla bīstama viela tādā daudzumā, kas atbilst vai pārsniedz attiecīgo kvalificējošo daudzumu, izmanto turpmāk norādīto formulu, lai noteiktu, vai uz šo uzņēmumu attiecas šīs direktīvas attiecīgās prasības.

Šo direktīvu piemēro augstāka līmeņa uzņēmumiem, ja summa, ko iegūst pēc formulas

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ ir vienāda vai lielāka par } 1,$$

kur q_x = bīstamās vielas x (vai vienas kategorijas bīstamo vielu) daudzums, kas norādīts šā pielikuma 1. vai 2. daļā,

un Q_{UX} = attiecīgais bīstamās vielas vai vielu kategorijas x kvalificējošais daudzums, kas norādīts šā pielikuma 1. daļas 3. ailē vai 2. daļas 3. ailē.

Šo direktīvu piemēro zemāka līmeņa uzņēmumiem, ja summa, ko iegūst pēc formulas

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ ir vienāda vai lielāka par } 1,$$

kur q_x = bīstamās vielas x (vai vienas kategorijas bīstamo vielu) daudzums, kas norādīts šā pielikuma 1. vai 2. daļā,

un Q_{LX} = attiecīgais bīstamās vielas vai vielu kategorijas x kvalificējošais daudzums, kas norādīts šā pielikuma 1. daļas 2. ailē vai 2. daļas 2. ailē.

Šo noteikumu izmanto, lai novērtētu bīstamību veselībai, fizikālo bīstamību un bīstamību videi. Tādējādi tas ir jāizmanto trīs reizes:

- a) šā pielikuma 2. daļā uzskaitīto un akūtas toksicitātes 1., 2. un 3. kategorijā (ieelpojot) vai STOT SE 1. kategorijā iekļauto bīstamo vielu daudzuma palielināšanas gadījumā kopā ar bīstamām vielām, ko iekļauj H iedaļā, 1. daļas H1 līdz H3 ieraksts;
- b) šā pielikuma 2. daļā uzskaitīto bīstamo vielu, kas ir sprāgstvielas, uzliesmojošas gāzes, uzliesmojoši aerosoli, oksidējošas gāzes, uzliesmojoši šķidrums, pašreaģējošas vielas un maisījumi, organiskie peroksīdi, pirofori šķidrums un cietvielas, oksidējoši šķidrums un cietvielas, daudzuma palielināšanas gadījumā kopā ar bīstamajām vielām un maisījumiem, ko iekļauj P iedaļā, 1. daļas P1 līdz P8 ieraksts;
- c) šā pielikuma 2. daļā uzskaitīto un par ūdens videi bīstamām klasificēto akūtas toksicitātes 1. vai hroniskas toksicitātes 1. vai 2. kategorijā iekļauto bīstamo vielu daudzuma palielināšanas gadījumā kopā ar bīstamām vielām, ko iekļauj E iedaļā, 1. daļas E1 un E2 ieraksts.

Šīs direktīvas attiecīgos noteikumus piemēro tad, ja kāda no summām, kas aprēķināta a), b) vai c) apakšpunkta gadījumā, ir vienāda ar 1 vai lielāka par to.

5. Attiecībā uz bīstamajām vielām, uz ko neattiecas Regula (EK) Nr. 1272/2008, tostarp atkritumiem, bet kas tomēr atrodas vai varētu atrasties uzņēmumā un kam konkrētā uzņēmuma apstākļos piemīt vai varētu piemist ekvivalentas īpašības, kas varētu izraisīt lielu avāriju, šīs vielas tiek provizoriski iedalītas analogā kategorijā vai pielīdzinātas konkrētai bīstamai vielai, kas iekļauta šīs direktīvas darbības jomā.
6. Attiecībā uz bīstamām vielām, kurus atbilstoši to īpašībām var iedalīt vairākās kategorijās, šīs direktīvas nolūkā piemēro mazāko kvalificējošo daudzumu. Tomēr, ja izmanto 4. piezīmē norādīto formulu, katrreiz jāizmanto mazākais kvalificējošais daudzums vai katra 4. piezīmes a), b) un c) apakšpunktā norādītā kategoriju grupa, kas atbilst attiecīgajai klasifikācijai.
7. Bīstamās vielas, kas iekļautas 3. akūtas toksicitātes kategorijā ieelpojot (H 301) ietilpst H2 AKŪTAS TOKSICITĀTES kategorijā gadījumos, kad nav iespējams klasificēt ne akūtu toksicitāti ieelpojot, ne akūtu toksicitāti caur ādu, piemēram, gadījumos, kad trūkst slēdziena izdarīšanai nepieciešamo datu par toksiskumu ieelpojot vai toksiskumu caur ādu.
8. Sprādzienbīstamo materiālu kategorijā ir ietverti arī sprādzienbīstami izstrādājumi (sk. Regulas (EK) Nr. 1272/2008 I pielikuma 2.1. sadaļu). Ja ir zināms sprādzienbīstamas vielas vai maisījuma daudzums šādā izstrādājumā, šīs direktīvas mērķiem tas ir jāņem vērā. Ja ir zināms sprādzienbīstamas vielas vai maisījuma daudzums šādā izstrādājumā, šīs direktīvas mērķiem viss izstrādājums ir uzskatāms par sprādzienbīstamu izstrādājumu.
9. Vielu un maisījumu sprādzienbīstamības testēšana ir nepieciešama tikai tad, ja saskaņā ar ANO Rekomendāciju par bīstamu kravu pārvadājumiem Testēšanas un kritēriju rokasgrāmatas (ANO Testēšanas un kritēriju rokasgrāmata) ⁽¹⁾ 6. papildinājuma 3. daļā norādītajām procedūrām tiek konstatēts, ka vielai vai maisījumam ir iespējamas sprādzienbīstamas īpašības.
10. Ja 1.4. apakšgrupā minētās vielas, maisījumus un izstrādājumus izpako vai iepako atkārtoti, uz tām attiecas ieraksts P1a, ja vien bīstamība nav norādīta kā arvien atbilstoša 1.4. apakšgrupai, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 1272/2008.
- 11.1. Uzliesmojošus aerosolus klasificē saskaņā ar Padomes Direktīvu 75/324/EEK (1975. gada 20. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz aerosola izsmidzinātājiem ⁽²⁾ (Aerosola izsmidzinātāju direktīva). Direktīvā 75/324/EEK minētie "īpaši viegli uzliesmojoši" un "uzliesmojoši" aerosoli atbilst attiecīgi Regulas (EK) Nr. 1272/2008 1. vai 2. kategorijas uzliesmojošiem aerosoliem.
- 11.2. Lai varētu izmantot šo ierakstu, ir jābūt dokumentētam, ka aerosola iepakojums nesatur ne 1. vai 2. kategorijas uzliesmojošu gāzi, ne 1. kategorijas uzliesmojošu šķidrumu.

⁽¹⁾ Vairāk norādījumu attiecībā uz testēšanas atcelšanu var atrast A.14. metodes aprakstā, sk. Padomes Regulu (EK) Nr. 440/2008 (2008. gada 30. maijs) par testēšanas metožu noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrāciju, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) (OV L 142, 31.5.2008., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 147, 9.6.1975., 40. lpp.

12. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 I pielikuma 2.6.4.5. punktu šķidrums, kuru uzliesmošanas temperatūra ir augstāka par 35 °C, nav klasificējami 3. kategorijā, ja ir iegūti negatīvi rezultāti ilgstošas degšanas pārbaudē (ANO Testēšanas un kritēriju rokasgrāmatas III daļas, 32. iedaļa, L.2). Tomēr šis nosacījums nav spēkā tādos apstākļos kā paaugstinātā temperatūrā vai augsta spiediena gadījumā, tāpēc šie šķidrums iekļauti šajā ierakstā.

13. Amonija nitrāts (5 000/10 000): mēslošanas līdzekļi ar pašsadališanās spēju

Tas attiecas uz kombinētiem/saliktiem mēslošanas līdzekļiem, kuru pamatā ir amonija nitrāts (kombinēti/salikti mēslošanas līdzekļi satur amonija nitrātu ar fosforu un/vai kāliju) un kuriem saskaņā ar *UN Trough Test* piemīt pašsadališanās spēja (sk. ANO Testēšanas un kritēriju rokasgrāmatas III daļas, 38.2. apakšiedaļu), un kuros slāpekļa saturs amonija nitrāta veidā ir:

- no 15,75 % ⁽¹⁾ līdz 24,5 % ⁽²⁾ masas, kā arī tādi, kuros vai nu degošu / organisko materiālu kopējā masas daļa ir mazāka vai vienāda ar 0,4 %, vai kuri atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2003/2003 (2003. gada 13. maijs) par mēslošanas līdzekļiem ⁽³⁾ III pielikuma 2. iedaļā noteiktajām prasībām,
- mazāks vai vienāds ar 15,75 % masas, un degošu materiālu saturs netiek ierobežots.

14. Amonija nitrāts (1 250/5 000): mēslošanas līdzekļu klases

Tas attiecas parastajiem mēslošanas līdzekļiem uz amonija nitrāta bāzes, un kombinētiem/saliktiem mēslošanas līdzekļiem, kuru pamatā ir amonija nitrāts un kuri atbilst Regulas (EK) Nr. 2003/2003 III pielikuma 2. iedaļas prasībām, un kuros slāpekļa saturs amonija nitrāta veidā

- ir lielāks par 24,5 % masas, izņemot tikai amonija nitrātu saturošu parasto mēslošanas līdzekļu maisījumus ar dolomītu, kaļķakmeni un/vai kalcija karbonātu, ar tīrības pakāpi vismaz 90 %,
- ir lielāks par 15,75 % masas amonija nitrāta un amonija sulfāta maisījumiem,
- ir lielāks par 28 % ⁽⁴⁾ masas, tikai amonija nitrātu saturošu parasto mēslošanas līdzekļu maisījumus ar dolomītu, kaļķakmeni un/vai kalcija karbonātu, ar tīrības pakāpi vismaz 90 %.

15. Amonija nitrāts (350/2 500): tehniskais

Tas attiecas uz amonija nitrātu un amonija nitrāta maisījumiem, kuros slāpekļa saturs amonija nitrāta veidā

- ir no 24,5 līdz 28 % masas un satur ne vairāk par 0,4 % degošu vielu,
- ir lielāks par 28 % masas un satur ne vairāk par 0,2 % degošu vielu.

Tas attiecas arī uz amonija nitrāta ūdens šķīdumiem, kuros amonija nitrāta koncentrācija ir lielāka par 80 % masas.

16. Amonija nitrāts (10/50): Specifikācijai neatbilstoši materiāli un mēslošanas līdzekļi, kas nav izturējuši detonācijas testu

Tas attiecas uz

- ražošanas procesā izbrāķētu materiālu, amonija nitrātu un amonija nitrāta maisījumiem, tikai amonija nitrātu saturošiem vienkāršajiem mēslošanas līdzekļiem, un kombinētiem/saliktiem mēslošanas līdzekļiem uz amonija nitrāta bāzes, kas minēti 14. un 15. piezīmē un ko galīgais lietotājs nosūta vai ir nosūtījis atpakaļ ražotājam, pagaidu glabāšanā, vai uz rūpnīcu uzlabošanai, atkārtotai pārstrādei vai attīrīšanai, lai to lietošana būtu droša, jo tie vairs neatbilst 14. un 15. piezīmē norādītajām specifikācijām,
- šā pielikuma 13. piezīmes pirmajā ievilkumā un 14. piezīmē minētajiem mēslošanas līdzekļiem, kas neatbilst Regulas (EK) Nr. 2003/2003 III pielikuma 2. iedaļā noteiktajām prasībām.

17. Kālija nitrāts (5 000 / 10 000)

Tas attiecas uz tiem saliktajiem mēslošanas līdzekļiem (mikrogranulu un granulu veidā) uz kālija nitrāta bāzes, kuriem ir tās pašas bīstamības īpašības kā tīram kālija nitrātam.

⁽¹⁾ Slāpekļa saturs 15,75 % masas amonija nitrāta veidā atbilst 45 % amonija nitrātam.

⁽²⁾ Slāpekļa saturs 24,5 % masas amonija nitrāta veidā atbilst 70 % amonija nitrātam.

⁽³⁾ OV L 304, 21.11.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Slāpekļa saturs 28 % masas amonija nitrāta veidā atbilst 80 % amonija nitrātam.

18. Kālija nitrāts (1 250 / 5 000)

Tas attiecas uz tiem saliktajiem mēslošanas līdzekļiem (kristāliskā veidā) uz kālija nitrāta bāzes, kuriem ir tās pašas bīstamības īpašības kā tīram kālija nitrātam.

19. Attīrīta biogāze

Šīs direktīvas īstenošanas nolūkos attīrītu biogāzi var iekļaut I pielikuma 2. daļas 18. ierakstā, ja tā ir apstrādāta saskaņā ar standartiem, kas tiek piemēroti attīrītas un uzlabotas biogāzes ieguvē, nodrošinot dabasgāzes kvalitātei līdzvērtīgu kvalitāti, tostarp līdzvērtīgu metāna saturu un ne vairāk kā 1 % skābekļa.

20. Polihlordibenzofurāni un polihlordibenzodioksīni

Polihlordibenzofurānu un polihlordibenzodioksīnu daudzumus aprēķina, izmantojot šādus koeficientus:

PVO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)

Atsauce – Van den Berg et al: *The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds* – Pasaules Veselības organizācijas cilvēku un zīdītāju toksiskuma ekvivalences koeficientu 2005. gada atkārtots novērtējums dioksīniem un dioksīniem līdzīgiem savienojumiem

21. Gadījumos, kad šī bīstamā viela ir iekļauta P5a kategorijā "Uzliesmojoši šķidrumi" vai P5b kategorijā "Uzliesmojoši šķidrumi", atbilstīgi šai direktīvai tiek piemērots mazākais kvalificējošais daudzums.

II PIELIKUMS

Dati un informācija, kas obligāti jāiekļauj 10. pantā minētajā drošības pārskatā

1. Informācija par uzņēmuma pārvaldības sistēmu un organizāciju saistībā ar lielu avāriju novēršanu.

Šajā informācijā jābūt III pielikumā norādītajiem elementiem.

2. Uzņēmuma vides raksturojums:

- a) uzņēmuma un tā vides apraksts, tostarp ģeogrāfiskais izvietojums, meteoroloģiskie, ģeoloģiskie un hidrogrāfiskie apstākļi, kā arī vajadzības gadījumā "vēsture";
- b) to uzņēmuma objektu un darbību uzskaitījums, kas varētu radīt lielu avāriju bīstamību;
- c) pamatojoties uz pieejamo informāciju, blakusesošu uzņēmumu, kā arī to teritoriju, uz kurām neattiecas šī direktīva, zonu un norišu apzināšana, kas varētu radīt vai palielināt lielu avāriju vai domino efekta risku vai sekas;
- d) to zonu apraksts, kurās varētu notikt lielas avārijas.

3. Objekta apraksts:

- a) apraksts, kas aptver galvenās darbības un produktus tajās uzņēmuma daļās, kuras ir svarīgas no drošības viedokļa, lielu avāriju riska avotiem un apstākļiem, kādos lielas avārijas varētu notikt, kā arī ierosināto preventīvo pasākumu apraksts;
- b) procesu apraksts, jo īpaši ekspluatācijas metožu apraksts, attiecīgos gadījumos ņemot vērā pieejamo informāciju par paraugpraksi;
- c) bīstamo vielu apraksts:
 - i) bīstamo vielu krājumu saraksts, tostarp:
 - bīstamo vielu identifikācija: ķīmiskais nosaukums, CAS numurs, nosaukums saskaņā ar IUPAC nomenklatūru,
 - klātesošo vai iespējami klātesošo bīstamo vielu maksimālais daudzums;
 - ii) to fizikālās, ķīmiskās un toksikoloģiskās īpašības un norāde uz tūlītēju, gan arī vēlāku bīstamību cilvēku veselībai un videi;
 - iii) fizikālās un ķīmiskās īpašības normālos izmantošanas apstākļos vai prognozējamās avārijas apstākļos.

4. Avāriju risku identifikācija un analīze, to novēršanas metodes:

- a) lielas avārijas iespējamo scenāriju sīks apraksts un to varbūtība vai apstākļi, kādos tie varētu notikt, tostarp notikumu uzskaitījums, kuri varētu kļūt par cēloni katram no minētajiem scenārijiem, aprakstot gan iekšējos, gan ārējos cēloņus attiecībā uz objektu, tostarp jo īpaši:
 - i) darbības radītus cēloņus;
 - ii) ārējus cēloņus, piemēram, tādus, kas saistīti ar domino efektu, objektiem, uz ko neattiecas šī direktīva, zonām un norisēm, kas varētu radīt vai palielināt lielu avāriju risku vai padarīt smagākas to sekas;
 - iii) dabas parādības, piemēram, zemestrīces vai plūdus;
- b) identificētu lielu avāriju seku izplatības un smaguma novērtējums, iekļaujot kartes, attēlus vai, attiecīgus ekvivalentus aprakstus, norādot zonas, kuras varētu skart šādas uzņēmumā notikušas avārijas;

- c) pārskats par iepriekš notikušām līdzīgām avārijām un incidentiem ar tām pašām vielām un procesiem, ņemot vērā no tām gūto pieredzi, un tiešas norādes uz īpašiem pasākumiem, kas veikti šādu avāriju novēršanai;
 - d) tehnisko parametru un iekārtu apraksts, ko izmanto objektu drošības garantēšanai.
5. Aizsardzības un glābšanas pasākumi lielas avārijas seku mazināšanai:
- a) lielu avāriju seku ierobežošanai attiecībā uz cilvēku veselību un vidi uzstādīto iekārtu apraksts, tostarp detektoru/ aizsardzības sistēmas, tehniskās ierīces avārijas izplūdes apjomu samazināšanai, tostarp ūdens smidzināšanas ierīces; tvaika aizsegi; avārijas uztvērēji vai savākšanas tvertnes; slēgvārsti; inertizācijas sistēmas, ugunsgrēka dzēšanai lietotā ūdens uztveršana;
 - b) trauksmes brīdinājumu un glābšanas darbu organizācija;
 - c) mobilizējamo iekšējo un ārējo resursu apraksts;
 - d) lielas avārijas seku mazināšanai būtisku tehnisku vai netehnisku pasākumu apraksts.
-

III PIELIKUMS

8. panta 5. punktā un 10. pantā minētā informācija par drošības pārvaldības sistēmu un organizāciju saistībā ar lielu avāriju novēršanu

Operatora drošības pārvaldības sistēmas īstenošanā jāņem vērā šādi elementi:

- a) drošības pārvaldības sistēmai jābūt atbilstoši uzņēmuma bīstamībai, tajā veicamo darbību un organizācijas sistēmas sarežģītībai, un tās pamatā ir jābūt riska novērtējumam; tajā būtu jāietver vispārējās vadības sistēmas daļa, kas saistīta ar organizatorisko struktūru, pienākumiem, praksi, procedūrām, procesiem un resursiem, kas vajadzīgi lielu avāriju novēršanas politikas (MAPP) izstrādāšanai un īstenošanai;
- b) drošības pārvaldības sistēmā jābūt ietvertiem šādiem jautājumiem:
- i) organizācija un personāls – lielu avāriju likvidācijā iesaistītā personāla uzdevumi un pienākumi visos organizācijas līmeņos, kā arī pasākumi, kas veikti, lai veicinātu informētību par nepārtrauktas spēju uzlabošanas nepieciešamību. Šiem darbiniekiem identificētā apmācību vajadzība un šādas identificētās apmācības nodrošināšana. Tādu uzņēmuma darbinieku un saskaņā ar apakšlīgumu strādājošo darbinieku iesaistīšana, kurus ir svarīgi iesaistīt no drošības viedokļa;
 - ii) augstas bīstamības identificēšana un novērtēšana – procedūru pieņemšana un īstenošana paaugstinātas bīstamības sistemātiskai identifikācijai ekspluatācijas normālos vai ārkārtējos apstākļos, attiecīgā gadījumā arī saistībā ar darbībām, kas tiek veiktas saskaņā ar apakšlīgumu, šādas bīstamības iespējamības un smaguma pakāpes izvērtēšana;
 - iii) ekspluatācijas kontrole – procedūru un instrukciju pieņemšana un īstenošana objekta drošas ekspluatācijas nodrošināšanai, tostarp uzturēšanai, procesiem un iekārtām, trauksmes stāvokļa pārvaldību un īslaicīgu apturēšanu, ņemot vērā pieejamo informāciju par paraugpraksi uzraudzības un kontroles jomā, lai samazinātu sistēmas atteices risku; tādu risku pārvaldība un kontrole, kas saistīti ar uzņēmumā uzstādītām novecojošām iekārtām un koroziju – uzņēmuma iekārtu inventarizācija, stratēģijas un metodoloģijas izstrāde iekārtu stāvokļa uzraudzībai un kontrolei, atbilstīgas pēcpārbaudes darbības un jebkādu nepieciešamo pretpasākumu veikšana;
 - iv) pārmaiņu vadība – procedūru pieņemšana un īstenošana esošo objektu, procesu vai glabātavu pārveidošanas plānošanai, vai jaunu objektu, procesu vai glabātavu projektēšanai;
 - v) plānošana avārijas situācijām – procedūru noteikšana un īstenošana paredzamo avārijas situāciju identificēšanai, veicot sistemātisku analīzi, izstrādātu, testētu un pārskatītu avārijas rīcības plānus avārijas situāciju gadījumiem un attiecīgā personāla īpašu apmācību nodrošināšanai. Šo apmācību nodrošina visiem uzņēmumā strādājošajiem, tostarp arī darbiniekiem, kas tajā strādā saskaņā ar apakšlīgumu;
 - vi) darbības monitorings – procedūru izstrāde un īstenošana, ar ko nepārtraukti vērtēt atbilstību mērķiem, kas ietverti operatora izstrādātajā MAPP un drošības pārvaldības sistēmā, ka arī mehānismi izmeklēšanas un korektīvo darbību veikšanai neatbilstību gadījumos. Šīs procedūras attiecas arī uz sistēmu, saskaņā ar kuru operators ziņo par lielām avārijām vai avārijas situācijām, jo īpaši tām, kas saistītas ar preventīvo pasākumu neefektivitāti, to izmeklēšanu un turpmākajiem pēcpasākumiem, ņemot vērā gūto pieredzi. Procedūrās var iekļaut arī tādas darbības rādītājus kā drošības stāvokļa rādītājus un/vai citus attiecīgus rādītājus;
 - vii) audits un pārskatīšana – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, ar ko regulāri, sistemātiski MAPP un drošības pārvaldības sistēmas efektivitāti un piemērotību; šīs politikas un drošības pārvaldības sistēmas darbības dokumentēta pārskatīšana un tās pilnveidošana, ko veic augstākā līmeņa vadība, tostarp auditā un pārskatīšanā identificēto vajadzīgo pārmaiņu ņemšana vērā un iekļaušana.

IV PIELIKUMS

Dati un informācija, kas iekļaujama 12. pantā minētajos avārijas rīcības plānos

1. Iekšējie avārijas rīcības plāni

- a) To personu vārds, uzvārds un ieņemamais amats, kuras ir pilnvarotas sākt operatīvu rīcību, tās personas vārds, uzvārds un ieņemamais amats, kura koordinē un atbild par avārijas seku mazināšanu uzņēmumā.
- b) Tās personas vārds, uzvārds un ieņemamais amats, kurai uzdots uzturēt sakarus ar iestādi, kas atbild par ārējo avārijas rīcības plānu.
- c) Attiecībā uz paredzamiem apstākļiem vai notikumiem, kas varētu izraisīt lielu avāriju, apraksts par darbībām, kuras veicamas, lai kontrolētu tādus apstākļus vai notikumus un mazinātu to sekas, tostarp drošības iekārtu un pieejamo resursu apraksts.
- d) Kārtība, kādā ierobežot riskus uzņēmumā esošajiem cilvēkiem, tostarp tas, kā tiek izziņoti brīdinājumi, un kā cilvēkiem jārikojas, saņemot brīdinājumu.
- e) Kārtība, kādā par incidentu operatīvi brīdina iestādi, kas atbild par ārējā avārijas rīcības plāna īstenošanas sākšanu, kā arī informācija, kas jāiekļauj sākotnējā brīdinājumā, un kārtība, kādā sniedzama sīkāka informācija, tiklīdz tā ir pieejama.
- f) Vajadzības gadījumā kārtība, kādā tiek nodrošināta personāla apmācība saistībā ar pienākumiem, ko darbiniekiem nāktos veikt, un attiecīgi kārtība, kādā šī apmācība tiek koordinēta ar ārējiem avārijas dienestiem.
- g) Kārtība, kādā sniedzams atbalsts seku mazināšanas darbībām ārpus uzņēmuma.

2. Ārējie avārijas rīcības plāni

- a) To personu vārds, uzvārds un ieņemamais amats, kuras ir pilnvarotas sākt operatīvu rīcību, kā arī to personu vārds, uzvārds un ieņemamais amats, kuras ir pilnvarotas uzņemties atbildību par operatīvo rīcību ārpus uzņēmuma un to koordinēt.
- b) Kārtība, kādā laikus tiek saņemti operatīvie brīdinājumi par starpgadījumiem, kā arī trauksmes izziņošanas un izsaukumu procedūras.
- c) Kārtība, kādā tiek koordinēti ārējā avārijas rīcības plāna īstenošanai vajadzīgie resursi.
- d) Kārtība, kādā sniedzams atbalsts seku mazināšanas darbībām uzņēmumā.
- e) Kārtība, kādā sniedzama palīdzība seku mazināšanas darbībām ārpus uzņēmuma, tostarp reakcija uz lielu avāriju scenārijiem, kā norādīts drošības pārskatā, ņemot vērā iespējamo domino efektu, arī tādu, kam ir ietekme uz vidi.
- f) Kārtība, kādā saskaņā ar 9. pantu sabiedrībai un blakusesošiem uzņēmumiem vai ražotnēm, uz ko neattiecas šī direktīva, sniedzama īpaša informācija saistībā ar avārijām, un to attiecīgo rīcību.
- g) Kārtība, kādā sniedzama informācija citu dalībvalstu avārijas dienestiem, notiekot lielai avārijai ar iespējamām pārrobežu sekām.

V PIELIKUMS

Informācija, kas jāsniedz sabiedrībai saskaņā ar 14. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu

1. DAĻA

Par visiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva:

1. Operatora vārds un uzvārds vai nosaukums vai komercnosaukums un attiecīgā uzņēmuma pilna adrese.
2. Apliecinājums tam, ka uzņēmumam piemēro normatīvos un/vai administratīvos aktus, ar kuriem tiek īstenota šī direktīva, un ka kompetentajai iestādei ir iesniegts 7. panta 1. punktā minētais paziņojums vai 10. panta 1. punktā minētais drošības pārskats.
3. Vienkāršs skaidrojums par uzņēmumā veicamo darbību vai darbībām.
4. Vispārpieņemtie nosaukumi un – I pielikuma 1. daļā uzskaitīto bīstamo vielu gadījumā – kopējie kategoriju nosaukumi un vispārējā bīstamības klasifikācija attiecīgajām bīstamajām vielām, kuras izmanto uzņēmumā un kuras varētu izraisīt lielu avāriju, vienkāršiem vārdiem norādot to galvenās bīstamās īpašības.
5. Vispārīga informācija par to, kā vajadzības gadījumā tiks brīdināta ieinteresētā sabiedrības daļa; pietiekama informācija par pareizu izturēšanos lielas avārijas gadījumā vai norādes par to, kur šo informāciju var iegūt elektroniskā formātā.
6. Objektā pēdējā apmeklējuma datums atbilstīgi 20. panta 4. punktam vai norādes par to, kur minēto informāciju var iegūt elektroniskā formātā; informācija par to, kur pēc pieprasījuma var iegūt detalizētāku informāciju par inspekciju un šīs inspekcijas plānu, ievērojot 22. pantā noteiktās prasības.
7. Ziņas par to, kur iegūt attiecīgu papildu informāciju, ievērojot 22. pantā noteiktās prasības.

2. DAĻA

Par augstāka līmeņa uzņēmumiem papildus informācijai, kas minēta šā pielikuma 1. daļā:

1. Vispārīga informācija par lielu avāriju bīstamību, tostarp tās iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi, informācijas apkopojums par lielu avāriju scenāriju galvenajiem veidiem un kontroles pasākumi to novēršanai.
2. Apliecinājums, ka operatoram uzņēmumā jānodrošina noteikta kārtība, jo īpaši sakari ar avārijas dienestiem, lai spētu rīkoties, notiekot lielām avārijām, un mazināt to sekas.
3. Atbilstoša informācija par ārējo avārijas rīcības plānu, kas izstrādāts, lai novērstu avārijas ietekmi ārpus uzņēmumam. Tajā būtu jāietver aicinājums avārijas laikā ievērot avārijas dienestu instrukcijas vai prasības.
4. Attiecīgos gadījumos saskaņā ar ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Konvenciju par rūpniecības avāriju pārrobežu iedarbību norāde uz to, ka uzņēmums atrodas citas dalībvalsts teritorijas tuvumā ar pārrobežu seku iespējamību lielu avāriju gadījumos.

VI PIELIKUMS

Kritēriji, pēc kuriem par lielām avārijām jāpaziņo Komisijai saskaņā ar 18. panta 1. punktu

- I. Komisijai jāpaziņo par lielām avārijām, uz kurām attiecas 1. punkts vai kuras izraisa vismaz vienas no sekām, kas aprakstītas 2., 3., 4. un 5. punktā.
1. Iesaistītās bīstamās vielas
Ugunsgrēki, eksplozijas vai tādu bīstamo vielu neparedzētas noplūdes, kuras pārsniedz vismaz 5 % no I pielikuma 1. daļas 3. ailē vai 2. daļas 3. ailē minētā kvalificējošā daudzuma.
 2. Kaitējums personām un nekustamajam īpašumam
 - a) nāve;
 - b) uzņēmumā ievainoti seši cilvēki, kas hospitalizēti vismaz uz 24 stundām;
 - c) vismaz uz 24 stundām hospitalizēts viens ar uzņēmumu nesaistīts cilvēks;
 - d) avārijas rezultātā ārpus uzņēmuma bojātas un kļuvušas neizmantojamas dzīvojamās ēkas;
 - e) cilvēku evakuācija vai aizturēšana ilgāk par 2 stundām (cilvēki × stundas): rezultāts vismaz 500;
 - f) dzeramā ūdens, elektroenerģijas, gāzes piegādes, vai telefonu sakaru pakalpojumu pārtraukums ilgāk par 2 stundām (cilvēki × stundas): rezultāts vismaz 1 000.
 3. Tūlītējais kaitējums videi
 - a) pastāvīgs vai ilgtermiņa kaitējums sauszemes dzīvotnēm:
 - i) 0,5 ha vai vairāk dzīvotnes, kas dabas aizsardzības vai saglabāšanas nozīmes dēļ aizsargāta ar likumu;
 - ii) 10 ha vai lielākā platībā plašāk izplatītas dzīvotnes, tostarp lauksaimniecības zemes;
 - b) vērā ņemams vai ilgtermiņa kaitējums saldūdens vai jūras dzīvotnēm:
 - i) 10 km vai vairāk upju vai kanālu garumā;
 - ii) 1 ha vai lielākā platībā ezeros vai dīķos;
 - iii) 2 ha vai lielākā platībā deltās;
 - iv) 2 ha vai lielākā platībā gar krasta līniju vai atklātā jūrā;
 - c) būtisks kaitējums ūdens nesējslāņiem vai pazemes ūdeņiem:
1 ha vai lielākā platībā.
 4. Kaitējums īpašumam
 - a) kaitējums īpašumam uzņēmumā: vismaz EUR 2 000 000,
 - b) kaitējums īpašumam ārpus uzņēmuma: vismaz EUR 500 000.
 5. Pārrobežu kaitējums
Lielas avārijas, kurās tieši iesaistīta kāda bīstama viela un kurām ir ietekme ārpus attiecīgās dalībvalsts teritorijas.
- II. Komisijai būtu jāpaziņo par avārijām vai avārijas situācijām, kuru laikā gūto tehnisko pieredzi dalībvalstis uzskata par īpaši noderīgu citu lielu avāriju novēršanai un to seku mazināšanai, lai gan tie neatbilst iepriekš norādītajiem kvantitatīvajiem kritērijiem.

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 96/82/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkta pirmā daļa	2. panta 1. punkts un 3. panta 2. un 3. punkts
2. panta 1. punkta otrā daļa	3. panta 12. punkts
2. panta 2. punkts	—
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	3. panta 8. punkts
3. panta 3. punkts	3. panta 9. punkts
3. panta 4. punkts	3. panta 10. punkts
3. panta 5. punkts	3. panta 13. punkts
3. panta 6. punkts	3. panta 14. punkts
3. panta 7. punkts	3. panta 15. punkts
3. panta 8. punkts	3. panta 16. punkts
—	3. panta 2. līdz 7. punkts, 3. panta 11. un 12. punkts un 3. panta 17. līdz 19. punkts
4. pants	2. panta 2. punkta pirmās daļas a) līdz f) un h) apakšpunkts
—	2. panta 2. punkta pirmās daļas g) apakšpunkts un 2. panta 2. punkta otrā daļa
—	4. pants
5. pants	5. pants
6. panta 1. punkts	7. panta 2. punkts
6. panta 2. punkta a) līdz g) apakšpunkts	7. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunkts
6. panta 3. punkts	7. panta 3. punkts
6. panta 4. punkts	7. panta 4. punkta a) līdz c) apakšpunkts
—	7. panta 4. punkta d) apakšpunkts
7. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
—	8. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
7. panta 1.a punkts	8. panta 2. punkta a) apakšpunkts
7. panta 2. punkts	8. panta 5. punkts
7. panta 3. punkts	—
—	8. panta 3. punkts
—	8. panta 4. punkts
—	8. panta 5. punkts
8. pants 1. un 2. punkts	9. panta 1. un 2. punkts

Direktīva 96/82/EK	Šī direktīva
—	9. panta 2. punkts
9. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta pirmā daļa	10. panta 2. punkts
9. panta 2. punkta otrā daļa	—
9. panta 3. punkts	10. panta 3. punkts
9. panta 4. punkts	10. panta 6. punkts
9. panta 5. punkts	10. panta 5. punkts
9. panta 6. punkts	—
—	10. panta 4. punkts
10. pants	11. pants
11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	12. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts un 12. panta 2. punkts
11. panta 1. punkta c) apakšpunkts	12. panta 1. punkta c) apakšpunkts
11. panta 2. punkts	12. panta 3. punkts
11. panta 3. punkts	12. panta 4. un 5. punkts
11. panta 4. punkts	12. panta 6. punkta pirmā daļa
11. panta 4.a punkts	12. panta 6. punkta otrā daļa
11. panta 5. punkts	12. panta 7. punkts
11. panta 6. punkts	12. panta 8. punkts
12. panta 1. punkta pirmā daļa	13. panta 1. punkts
12. panta 1. punkta otrā daļa	13. panta 2. punkts
12. panta 1.a punkts	—
12. panta 2. punkts	13. panta 3. punkts
—	13. panta 4. punkts
13. panta 1. punkta pirmā daļa	14. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts un 14. panta 2. punkta otrās daļas otrais teikums
13. panta 1. punkta otrās daļas pirmais un trešais teikums	14. panta 2. punkta otrās daļas pēdējais teikums
13. panta 1. punkta otrās daļas otrais teikums	14. panta 1. punkts
13. panta 1. punkta trešā daļa	14. panta 2. punkta otrās daļas pirmais teikums
—	14. panta 1. punkta otrais teikums
13. panta 2. punkts	14. panta 3. punkts
13. panta 3. punkts	14. panta 4. punkts
13. panta 4. punkts pirmais teikums	14. panta 2. punkta b) apakšpunkts
13. panta 4. punkta otrais un trešais teikums	22. panta 3. punkta pirmā un otrā daļa
13. panta 5. punkts	15. panta 1. punkts
13. panta 6. punkts	14. panta 2. punkta c) apakšpunkts

Direktīva 96/82/EK	Šī direktīva
—	15. panta 2. līdz 7. punkts
14. panta 1. punkts	16. pants
14. panta 2. punkts	17. pants
15. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts	18. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts un 18. panta 2. punkta pirmā daļa
15. panta 2. punkta pirmā daļa	18. panta 1. punkta e) apakšpunkts un 18. panta 3. punkts
15. panta 2. punkta otrā daļa	18. panta 2. punkta otrā daļa
15. panta 3. punkts	18. panta 4. punkts
16. pants	6. panta 1. punkts
—	6. panta 2. un 3. punkts
17. pants	19. pants
18. panta 1. punkts	20. panta 1. un 2. punkts
18. panta 2. punkta a) apakšpunkts	20. panta 4. punkts
18. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts	20. panta 7. punkts
18. panta 3. punkts	20. panta 11. punkts
—	20. panta 3., 5., 6., 8., 9. un 10. punkts
19. panta 1. punkts	21. panta 1. punkts
19. panta 1.a punkta pirmā daļa	21. panta 3. punkta pirmā daļa
19. panta 1.a punkta otrā daļa	21. panta 3. punkta otrā daļa
19. panta 2. punkta pirmā daļa	21. panta 4. punkts
19. panta 2. punkta otrā daļa	21. panta 6. punkts
19. panta 3. punkts	21. panta 7. punkts
—	21. panta 5. punkts
19. panta 4. punkts	21. panta 2. punkts
20. panta 1. punkta pirmā daļa	22. panta 1. punkts
20. panta 1. punkta otrā daļa	22. panta 2. punkts
20. panta 2. punkts	—
—	23. pants
—	24. pants
21. panta 1. punkts	25. pants
21. panta 2. punkts	21. panta 5. punkts
22. pants	27. pants
23. pants	32. pants
24. pants	31. pants
25. pants	33. pants

Direktīva 96/82/EK	Šī direktīva
26. pants	34. pants
—	26. pants un 28. līdz 30. pants
—	I pielikums, ievaddaļa
I pielikuma ievaddaļas 1. līdz 5. punkts	I pielikums, I pielikuma piezīmes, 1. līdz 3. punkts
I pielikuma ievaddaļas 6. un 7. punkts	—
I pielikuma 1. daļa	I pielikuma 2. daļa
I pielikuma 1. daļa, 1. daļas piezīmes, 1. līdz 6. piezīme	I pielikums, I pielikuma piezīmes, 13. līdz 18. piezīme
I pielikuma 1. daļa, 1. daļas piezīmes, 7. piezīme	I pielikums, I pielikuma piezīmes, 20. piezīme
—	I pielikums, I pielikuma piezīmes, 7. piezīme
I pielikuma 2. daļa	I pielikuma 1. daļa
I pielikuma 2. daļa, 2. daļas piezīmes, 1. punkts	I pielikums, I pielikuma piezīmes, 1. un 5. līdz 6. piezīme
I pielikuma 2. daļa, 2. daļas piezīmes, 2. punkts	I pielikums, I pielikuma piezīmes, 8. līdz 10. piezīme
I pielikuma 2. daļa, 2. daļas piezīmes, 3. punkts	I pielikums, I pielikuma piezīmes, 11.1, 11.2 un 12. piezīme
I pielikuma 2. daļa, 2. daļas piezīmes, 4. punkts	I pielikums, I pielikuma piezīmes, 4. piezīme
II pielikuma I. līdz III. punkts	II pielikuma 1. līdz 3. punkts
II pielikuma IV daļas A punkts	II pielikuma 4. punkta a) apakšpunkts
—	II pielikuma 4. punkta a) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums
II pielikuma IV daļas B punkts	II pielikuma 4. punkta b) apakšpunkts
—	II pielikuma 4. punkta c) apakšpunkts
II pielikuma IV daļas C punkts	II pielikuma 4. punkta d) apakšpunkts
II pielikuma V daļas A līdz C punkts	II pielikuma 5. punkta a) līdz c) apakšpunkts
II pielikuma V daļas D punkts	—
—	II pielikuma 5. punkta d) apakšpunkts
III pielikuma ievaddaļa un a) un b) punkts	III pielikuma ievaddaļas punkti un a) apakšpunkts 8. panta 1. un 5. punkts
III pielikuma c) punkta i) līdz iv) apakšpunkts	III pielikuma b) punkta i) līdz iv) apakšpunkts
III pielikuma c) punkta v) līdz vii) apakšpunkts	III pielikuma b) punkta v) līdz vii) apakšpunkts
IV pielikums	IV pielikums
V pielikuma 1. punkts	V pielikuma 1. daļas 1. punkts
V pielikuma 2. punkts	—
V pielikuma 3. līdz 5. punkts	V pielikuma 1. daļas 2. līdz 4. punkts
V pielikuma 6. punkts	V pielikuma 2. daļas 1. punkts
V pielikuma 7. līdz 8. punkts	V pielikuma 1. daļas 5. punkts
—	V pielikuma 1. daļas 6. punkts
V pielikuma 9. līdz 10. punkts	V pielikuma 2. daļas 2. un 3. punkts

Direktīva 96/82/EK	Šī direktīva
V pielikuma 11. punkts	V pielikuma 1. daļas 7. punkts
—	V pielikuma 2. daļas 4. punkts
VI pielikuma I daļa	VI pielikuma I daļa
VI pielikuma II daļa	VI pielikuma II daļa
—	VII pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2012/19/ES

(2012. gada 4. jūlijs)

par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA)

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/96/EK (2003. gada 27. janvāris) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) ⁽⁴⁾ jāizdara vairāki būtiski grozījumi. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Savienības vides politikas mērķi jo īpaši ir saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību un izmantot dabas resursus apdomīgi un racionāli. Šīs politikas pamatā ir piesardzības princips un principi, ka būtu jāveic preventīvi pasākumi, ka videi nodarītais kaitējums kā prioritāte ir jānovērš tā nodarīšanas vietā un ka maksā piesārņotājs.
- (3) Kopienas stratēģijas un rīcības programma attiecībā uz vidi un ilgtspējīgu attīstību (Piektā rīcības programma vides jomā) ⁽⁵⁾ noteica, ka ilgtspējīgai attīstībai ir vajadzīgas būtiskas izmaiņas pašreizējos attīstības, ražošanas,

patēriņa un attieksmes modeļos un, *inter alia*, atzina, ka jāsamazina izšķērdīgs dabas resursu patēriņš un jāveic piesārņojuma novēršana. Tajā bija minēts, ka elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi (EEIA) ir viena no mērķa jomām, kas jāregulē attiecībā uz profilakses, reģenerācijas un drošas atkritumu apglabāšanas principu piemērošanu.

- (4) Šī direktīva papildina vispārīgos Savienības tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem ⁽⁶⁾. Tajā ir atsauces uz definīcijām minētajā direktīvā, tostarp uz atkritumu definīciju un vispārīgu atkritumu apsaimniekošanas darbību definīcijām. Direktīvā 2008/98/EK jēdziens "savākšana" ietver atkritumu iepriekšēju šķirošanu un glabāšanu, pirms tos nogādā uz atkritumu apstrādes iekārtu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/125/EK ⁽⁷⁾, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem, un padara iespējamu īpašu ekodizaina prasību pieņemšanu attiecībā uz ražojumiem, kas saistīti ar enerģiju un kas arī var būt reglamentēti šajā direktīvā. Direktīva 2009/125/EK un saskaņā ar to pieņemtie īstenošanas pasākumi neskar Savienības tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/95/EK (2003. gada 27. janvāris) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās ⁽⁸⁾ noteikts, ka aizliegtās vielas jāaizstāj visās elektriskajās un elektroniskajās iekārtās (EEI), uz kurām tā attiecas.

- (5) Ņemot vērā to, ka tirgus turpina paplašināties un inovāciju cikli aizvien vairāk saīsinās, palielinās iekārtu nomaiņas temps, padarot EEI par strauji augošu atkritumu veidu. Lai gan Direktīva 2002/95/EK ir efektīvi palīdzējusi samazināt bīstamas vielas, ko satur jaunās EEI, EEIA sastāvā vēl daudzus turpmākos gadus būs tādas bīstamas vielas kā dzīvsudrabs, kadmijs, svins, sešvērtīgais hroms, polihlorbifenili (PCB) un ozonu noārdošas vielas. Bīstamu sastāvdaļu saturs EEI ir nopietna problēma atkritumu apsaimniekošanas posmā, un EEIA pārstrāde nav pietiekama. Neveicot pārstrādi, tiek zaudēti vērtīgi resursi.

- (6) Šīs direktīvas mērķis ir veicināt ilgtspējīgu ražošanu un patēriņu, galvenokārt novēršot EEIA rašanos, kā arī veicinot to atkārtotu izmantošanu, pārstrādi un citus šo atkritumu reģenerācijas veidus, lai samazinātu atkritumu

⁽¹⁾ OV C 306, 16.12.2009., 39. lpp.

⁽²⁾ OV C 141, 29.5.2010., 55. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 3. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 19. jūlija nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2012. gada 19. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 7. jūnija lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 138, 17.5.1993., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 37, 13.2.2003., 19. lpp.

apglabāšanu un uzlabotu resursu efektīvu izmantošanu un vērtīgu otrreizējo izejvielu ieguvu. Tās mērķis ir arī panākt, lai uzlabotos vides aizsardzības prasību izpilde visiem uzņēmējiem, kuri iesaistīti EEI aprites ciklā, t. i., ražotājiem, izplatītājiem un patērētājiem, un jo īpaši tiem uzņēmējiem, kas tieši iesaistīti EEIA savākšanā un apstrādē. Jo īpaši ražotāja atbildības principa atšķirīga piemērošana dažādās valstīs var radīt būtiski atšķirīgu finansiālo slogu uzņēmējiem. Atšķirības valstu politikā attiecībā uz EEIA apsaimniekošanu neļauj pārstrādes politikai būt pietiekami efektīvai. Šā iemesla dēļ svarīgākos kritērijus vajadzētu noteikt Savienības līmenī un izstrādāt minimuma standartus EEIA apstrādei.

- (7) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro izstrādājumiem un ražotājiem neatkarīgi no pārdošanas metodes, ietverot tālpārdošanu un elektronisko pārdošanu. Šajā sakarā to ražotāju un izplatītāju pienākumiem, kuri izmanto tālpārdošanas vai elektroniskās pārdošanas kanālus, vajadzētu būt – tiktāl, ciktāl tas iespējams – ieviest un lietot tādu pašu shēmu kā citiem izplatīšanas kanāliem, lai novērstu to, ka šie citi izplatīšanas kanāli, kam iekārtas pārdotas, izmantojot tālpārdošanu un elektronisko pārdošanu, uzņemas no šīs direktīvas izrietošās izmaksas attiecībā uz EEIA.
- (8) Lai konkrētā dalībvalstī izpildītu saistības saskaņā ar šo direktīvu, ražotājam vajadzētu veikt uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī. Izņēmuma kārtā, lai samazinātu iekšējā tirgus pareizu darbību traucējošos šķēršļus un administratīvo slogu, dalībvalstīm būtu jāatļauj ražotājiem, kas uzņēmējdarbību veic nevis šo dalībvalstu teritorijā, bet citā dalībvalstī, iecelt pilnvarotus pārstāvjus, kas atbildētu par šo ražotāju saistību izpildi saskaņā ar šo direktīvu. Papildus tam būtu jāsamazina administratīvais slogs, vienkāršojot reģistrācijas un ziņošanas procedūru un nodrošinot, ka atsevišķās dalībvalstīs netiek iekasēta dubulta maksa par reģistrāciju.
- (9) Šī direktīva aptver visas EEI, ko izmanto patērētāji, un EEI, kas paredzētas profesionālajai lietošanai. Šī direktīva būtu jāpiemēro, neskarot Savienības tiesību aktus par drošības un veselības aizsardzības prasībām, ar kuriem aizsargā visas personas, kas nonāk saskarē ar EEIA, kā arī īpašos Savienības tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem⁽¹⁾, un Savienības tiesību aktus par izstrādājumu konstrukciju, jo īpaši Direktīvu 2009/125/EK. Dzesēšanas iekārtu atkritumu un to vielu, preparātu un sastāvdaļu sagatavošana atkārtotai izmantošanai, reģenerācijai un pārstrādei būtu jāveic saskaņā ar atbilstīgiem

Savienības tiesību aktiem, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2009 (2009. gada 16. septembris) par ozona slāni noārdošām vielām⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006 (2006. gada 17. maijs) par dažām fluo-rētām siltumnīcefekta gāzēm⁽³⁾. Šīs direktīvas mērķus var sasniegt, tās darbības jomā neiekļaujot tādas lielizmēra stacionāras iekārtas kā naftas platformas, lidostu bagāžas transporta sistēmas vai liftus. Tomēr visas ierīces, kas nav īpaši paredzētas un uzstādītas kā šo iekārtu sastāvdaļa un kas var veikt savas funkcijas arī tad, ja darbojas neatkarīgi no šīm iekārtām, būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. Tas attiecas, piemēram, uz tādām ierīcēm kā apgaismes ierīces un fotoelementu paneļi.

- (10) Lai konkretizētu šīs direktīvas darbības jomu, tajā būtu jāiekļauj vairākas definīcijas. Tomēr, pārskatot darbības jomu, EEI definīcija būtu vēl vairāk jāprecizē, lai tuvinātu dalībvalstu attiecīgos pasākumus un pašreizējo praksi, kas tiek piemērota un ir stabila.
- (11) Ekodizaina prasības, kas atvieglo EEIA atkārtotu izmantošanu, demontēšanu un reģenerāciju, būtu jānosaka saistībā ar Direktīvas 2009/125/EK īstenošanas pasākumiem. Lai ar izstrādājumu konstrukciju optimizētu atkārtotu izmantošanu un reģenerāciju, būtu jāņem vērā viss izstrādājuma aprites cikls.
- (12) Šajā direktīvā noteiktā ražotāja atbildība ir viens no līdzekļiem, lai nodrošinātu tādu EEI konstruēšanu un ražošanu, kurās pilnā mērā ņem vērā un veicina to remontu, iespējamo modernizēšanu, atkārtotu izmantošanu, demontāžu un pārstrādi.
- (13) Lai attiecīgajam izplatītāju personālam, kas pieņem atpakaļ un veic darbības ar EEIA, garantētu drošību un veselības aizsardzību, dalībvalstis saskaņā ar valsts un Savienības tiesību aktiem par drošības un veselības aizsardzības prasībām paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem izplatītāji var atteikties atpakaļpieņemšanu.
- (14) Dalīta savākšana ir priekšnosacījums, lai nodrošinātu EEIA īpašu apstrādi un pārstrādi, un tā ir vajadzīga, lai sasniegtu cilvēku veselības un vides aizsardzības noteikto līmeni Savienībā. Patērētājiem aktīvi jāiesaistās šādā savākšanā, un viņi būtu jāmudina nodot atpakaļ EEIA.

(1) OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.

(2) OV L 286, 31.10.2009., 1. lpp.

(3) OV L 161, 14.6.2006., 1. lpp.

Tādēļ būtu jāizveido viegli pieejamas vietas EEIA atpakaļ-nodošanai, izveidojot sabiedriskos savākšanas punktus, kur privātām mājāsaimniecībām ir iespēja nodot atpakaļ savus atkritumus vismaz bez maksas. Izplatītājiem ir svarīga loma, lai sekmētu EEIA savākšanu. Tādēļ Direktīvā 2008/98/EK noteiktās reģistrācijas vai atļaujas prasības nebūtu jāpiemēro ļoti mazu EEIA savākšanas punktiem, kas izveidoti mazumtirdzniecības veikalos.

- (15) Lai sasniegtu noteikto aizsardzības līmeni un saskaņotos Savienības vides mērķus, dalībvalstis ievieš attiecīgus pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu EEIA kā nešķīrotu sadzīves atkritumu apglabāšanu un sasniegtu augstu EEIA dalītas savākšanas līmeni. Lai dalībvalstīs nodrošinātu efektīvas savākšanas programmas ieviešanu, no tām būtu jāpieprasa augsts savākto EEIA līmenis, jo īpaši tādu dzesēšanas un saldēšanas iekārtu savākšana, kurās izmantotas ozonu noārdošas vielas un fluorētas siltumnīcefektu izraisošas gāzes, ņemot vērā to lielo ietekmi uz vidi un nepieciešamību ievērot Regulā (EK) Nr. 842/2006 un Regulā (EK) Nr. 1005/2009 noteiktās prasības. Dati, kas iekļauti Komisijas 2008. gadā veiktajā ietekmes novērtējumā, liecina, ka jau tad dalīti tika savākti 65 % no tirgū laistajām EEI, tomēr vairāk nekā puse no tām, iespējams, tika nepareizi apstrādātas vai nelikumīgi eksportētas, un – pat ja tās tika pareizi apstrādātas – par to netika ziņots. Tādējādi tiek zaudētas vērtīgas otrreizējās izejvielas, degradēta vide un sniegti neatbilstoši dati. Lai to novērstu, jānosaka vērienīgi savākšanas mērķi un jānodrošina, ka savāktie EEIA tiek apstrādāti videi draudzīgā veidā un par tiem tiek pareizi ziņots. Ir lietderīgi noteikt prasību minimumu tādu lietotu EEI sūtījumiem, par kurām ir aizdomas, ka tās ir EEIA, un, piemērojot tādas prasības, dalībvalstis var atsaukties uz jebkurām atbilstīgām korespondentu pamatnostādnēm, kas izstrādātas, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem⁽¹⁾. Šādas minimālās prasības jebkurā gadījumā būtu jāpieņem ar mērķi novērst nevēlamus nefunkcionējošu EEI sūtījumus uz jaunattīstības valstīm.
- (16) Nosakot ambiciozus savākšanas mērķus, to pamatā vajadzētu būt radītajam EEIA apjomam, pienācīgi ņemot vērā dalībvalstīs pastāvošās ražojumu aprites ciklu atšķirības, nepiesātinātos tirgus un EEI ar ilgu aprites ciklu. Tāpēc tuvākajā nākotnē būtu jāizstrādā metodika tādu savākšanas apjomu aprēķināšanai, kuru pamatā ir radītais EEIA apjoms. Saskaņā ar pašreizējām aplēsēm radīto EEIA savākšanas apjoms 85 % apmērā ir aptuveni līdzvērtīgs 65 % no tādu EEI vidējā svara savākšanas apjoma, kuras ir laistas tirgū trīs iepriekšējos gados.
- (17) Nepieciešama īpaša EEIA apstrāde, lai izvairītos no piesārņojošo vielu dispersijas pārstrādes materiālos vai atkritumu plūsmā. Šāda apstrāde ir visefektīvākais līdzeklis,

lai nodrošinātu atbilstību noteiktajam vides aizsardzības līmenim Savienībā. Iestādes un uzņēmumi, kas veic savākšanu, pārstrādi un apstrādi, ievēro minimālos standartus, lai novērstu ar EEIA apstrādi saistīto negatīvo ietekmi uz vidi. Izmanto vislabākās pieejamās atkritumu apstrādes, reģenerācijas un pārstrādes metodes, kas nodrošina cilvēku veselības aizsardzību un augstu vides aizsardzības līmeni. Atkritumu apstrādes, reģenerācijas un otrreizējās pārstrādes labākās pieejamās metodes var precizēt vēl vairāk saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/1/EK (2008. gada 15. janvāris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽²⁾.

- (18) Iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātniskā komiteja 2009. gada 19. janvāra atzinumā "Nanotehnoloģijas ražojumu riska novērtējums" konstatēja, ka to nanomateriālu ietekme, kas ir cieši ievietoti lielās struktūrās, piemēram, elektroniskās shēmās, varētu izpausties atkritumu savākšanas un pārstrādes posmā. Lai kontrolētu iespējamo apdraudējumu cilvēku veselībai un videi, apstrādājot EEIA, kas satur nanomateriālus, Komisijai būtu lietderīgi izvērtēt, vai varētu būt nepieciešama īpaša apstrāde.
- (19) EEIA savākšana, uzglabāšana, pārvadāšana, apstrāde un pārstrāde, kā arī to sagatavošana atkārtotai izmantošana būtu jāveic saskaņā ar pieeju, kas ir paredzēta, lai aizsargātu vidi un cilvēku veselību un saglabātu izejvielas, un tās mērķim vajadzētu būt pārstrādāt vērtīgus EEI esošus resursus nolūkā Savienībā uzlabot apgādi ar patēriņa priekšmetiem.
- (20) Vajadzības gadījumā prioritāti piešķir EEIA un to sastāvdaļu, detaļu bloku un patērējamu daļu sagatavošanai atkārtotas izmantošanas nolūkos. Ja tas nav vēlami, visi dalīti savāktie EEIA būtu jānosūta reģenerācijai, kuras gaitā būtu jāsasniedz augsts pārstrādes un reģenerācijas līmenis. Turklāt ražotāji būtu jānodrošina integrēt pārstrādātos materiālus jaunās iekārtās.
- (21) EEIA reģenerācija, sagatavošana atkārtotai izmantošanai un pārstrāde būtu jāpieskaita šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšanai tikai tad, ja reģenerācija, sagatavošana atkārtotai izmantošanai vai pārstrāde nav pretrunā citiem Savienības vai valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz iekārtām. EEIA pienācīgas sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes un reģenerācijas nodrošināšana ir svarīga saistībā ar izejvielu pareizu pārvaldību un optimizēš apgādi ar resursiem.

⁽¹⁾ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.

- (22) Pamatprincipi attiecībā uz EEIA apsaimniekošanas finansēšanu jānosaka Savienības līmenī, un finansēšanas shēmām jāsekmē augsti savākšanas rādītāji, kā arī ražotāja atbildības principa īstenošana.
- (23) EEI lietotājiem privātās mājsaimniecībās būtu jānodrošina iespēja vismaz bez maksas nodot atpakaļ EEIA. Ražotājiem būtu jāfinansē vismaz savākšana no savākšanas iekārtām un apstrāde, reģenerācija un EEIA apglabāšana. Dalībvalstīm vajadzētu mudināt ražotājus pilnībā uzņemties atbildību par EEIA savākšanu, jo īpaši finansējot EEIA savākšanu visā atkritumu ķēdē, tostarp no privātajām mājsaimniecībām, lai novērstu dalīti savāktu EEIA neoptimālu apstrādi un to nelikumīgu eksportēšanu, izveidotu vienlīdzīgus nosacījumus, harmonizējot ražotāju finansējumu visā Savienībā, un novirzītu maksājumus par šo atkritumu savākšanu no nodokļu maksātājiem kopumā uz EEI izmantotājiem atbilstoši principam “maksā piesārņotājs”. Lai ražotāja atbildības princips darbotos maksimāli efektīvi, katrs ražotājs atbild par ražotās produkcijas atkritumu apsaimniekošanas finansējumu. Ražotājam ir izvēles iespēja, lai, individuāli vai pievienojoties kādai kopsistēmai, pildītu šīs saistības. Katrs ražotājs, laižot tirgū kādu izstrādājumu, sniedz finanšu galvojumu, lai novērstu sabiedrības vai pārējo ražotāju izmaksas sakarā ar EEIA apsaimniekošanu attiecībā uz “pamestajiem izstrādājumiem”. Atbildība par iepriekš radušos atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu atbilstīgi būtu jādala esošajiem ražotājiem kolektīvās finansējuma sistēmās, kurās visi ražotāji, kas darbojas tirgū, kad rodas izmaksas, veic proporcionālas iemaksas. No kolektīvajām finansējuma sistēmām nav jāizslēdz “nišas izstrādājumu” un mazu apjomu ražotāji, importētāji, un jaunpienācēji tirgū. Kolektīvās sistēmas varētu paredzēt diferencētu maksu atkarībā no tā, cik viegli ir pārstrādāt produktus un vērtīgas otrreizējās izejvielas, ko tie satur. Attiecībā uz tādām iekārtām, kam ir ilgs aprites cikls un kas tagad ir iekļautas šīs direktīvas darbības jomā, piemēram, fotoelementu paneļiem, cik vien iespējams būtu jāizmanto esošās savākšanas un reģenerācijas struktūras ar nosacījumu, ka tās atbilst šajā direktīvā paredzētajām prasībām.
- (24) Ražotājiem varētu atļaut brīvprātīgi jaunu izstrādājumu pārdošanas laikā informēt pircējus par izdevumiem, kas rodas, savācot, apstrādājot un apglabājot EEIA videi drošā veidā. Tas atbilst Komisijas paziņojumam par ilgtspējīgu patēriņu un ražošanu un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plānu, jo īpaši attiecībā uz gudrāku patēriņu un “zaļo” publisko iepirkumu.
- (25) Lai EEIA savākšana būtu sekmīga, lietotāji obligāti jāinformē par prasību neapglabāt EEIA kā nešķirotus sadzīves atkritumus un savākt EEIA dalīti, kā arī par vākšanas sistēmām un to nozīmi EEIA apsaimniekošanā. Šāda informācija rada vajadzību attiecīgi marķēt EEI, kas varētu nokļūt atkritumu tvertnēs vai līdzīgos sadzīves atkritumu savākšanas līdzekļos.
- (26) Apsaimniekošanas un jo īpaši EEIA apstrādes un reģenerācijas vai otrreizējas pārstrādes veicināšanā ir svarīga ražotāju sniegtā informācija par sastāvdaļu un materiālu identifikāciju.
- (27) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pārbaudu un uzraudzības infrastruktūra ļauj pārbaudīt šīs direktīvas pienācīgu īstenošanu, *inter alia*, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu 2001/331/EK (2001. gada 4. aprīlis), kurā paredz vides pārbaudu minimālos kritērijus dalībvalstīs ⁽¹⁾.
- (28) Dalībvalstīm būtu jāparedz iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, ko piemērot fiziskām un juridiskām personām, kas atbildīgas par atkritumu apsaimniekošanu, ja minētās personas pārkāpj šīs direktīvas noteikumus. Dalībvalstīm vajadzētu varēt arī veikt pasākumus, lai atgūtu izmaksas, kas radušās pārkāpumu dēļ un vides atveseļošanas pasākumu dēļ, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu ⁽²⁾.
- (29) Lai pārraudzītu šajā direktīvā noteikto mērķu īstenošanu, ir vajadzīga informācija par Savienības tirgū laisto EEI svaru un saskaņā ar šo direktīvu savākto, atkārtotai izmantošanai sagatavoto (tostarp, ciktāl iespējams, nedalāmu ierīču sagatavošanu), reģenerēto vai pārstrādāto un eksportēto EEIA daudzumu. Lai aprēķinātu savākšanas rādītājus, būtu jāizstrādā kopēja metodoloģija EEI svara aprēķināšanai, lai pārlicinātos, *inter alia*, vai šis jēdziens ietver visas iekārtas faktisko svaru tādā formā, kādā to tirgo, ieskaitot visas sastāvdaļas, detaļu blokus, piedesumus un palīgmateriālus, taču neieskaitot iepakojumu, baterijas, lietošanas pamācības un rokasgrāmatas.

⁽¹⁾ OV L 118, 27.4.2001., 41. lpp.⁽²⁾ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

- (30) Ir atbilstīgi ļaut dalībvalstīm izvēlēties piemērot dažus šīs direktīvas noteikumus, izmantojot kompetento iestāžu un attiecīgo ekonomikas nozaru nolīgumus ar noteikumu, ka ievērotas īpašās prasības.
- (31) Lai risinātu problēmas, kas dalībvalstīm rodas savākšanas apjomu sasniegšanā, ņemtu vērā tehnikas un zinātnes attīstību un papildinātu noteikumus par reģenerācijas mērķu sasniegšanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz pārejas posma pielāgojumiem dažām dalībvalstīm, pielāgošanos tehnikas un zinātnes attīstībai un sīki izstrādātu noteikumu pieņemšanu par to, kā reģenerācijas mērķi sasniegšanā ņem vērā EEIA, ko eksportē ārpus Savienības. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgu apspriešanos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (32) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.182/2011 (2011. gada 16. februārī), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (33) Pienākums šo direktīvu transponēt attiecīgo valstu tiesību aktos būtu jāattiecinā vienīgi uz noteikumiem, ar kuriem paredzētas ievērojamas pārmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (34) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽²⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (35) Šī direktīva nedrīkstētu iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kad tām jātransponē savos tiesību aktos un jāpiemēro attiecīgās direktīvas, kā izklāstīts XI pielikuma B daļā.
- (36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka problēmas mēroga dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par

Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Darbības joma

Atbilstīgi Direktīvas 2008/98/EK 1. un 4. pantam šajā direktīvā ir paredzēti pasākumi, lai aizsargātu vidi un cilvēku veselību, novēršot vai samazinot elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu (EEIA) rašanās un apsaimniekošanas negatīvo ietekmi, palīdzot mazināt resursu izmantošanas vispārējo ietekmi un veicinot šādas resursu izmantošanas efektivitāti, kas tādējādi veicina ilgtspējīgu attīstību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu elektriskajām un elektroniskajām iekārtām (EEI) piemēro šādi:

- a) no 2012. gada 13. augusta līdz 2018. gada 14. augustam (pārejas laiks), ņemot vērā 3. punktu, tām EEI, kuras pieder I pielikumā norādītajām kategorijām. Šīs direktīvas II pielikumā ietverts indikatīvs to EEI saraksts, kuras pieder I pielikumā norādītajām kategorijām;
- b) no 2018. gada 15. augusta, ņemot vērā 3. un 4. punktu, visām EEI. Visas EEI klasificē III pielikumā norādītajās kategorijās. Šīs direktīvas IV pielikumā ietverts neizsmeļošs to EEI saraksts, kuras pieder III pielikumā norādītajām kategorijām.

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot prasības, kas paredzētas Savienības tiesību aktos par drošību un veselības aizsardzību un par ķīmiskām vielām, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr.1907/2006 (2006. gada 18. decembrim), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru ⁽³⁾, kā arī neskarot īpašus Savienības tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu vai izstrādājumu konstrukciju.

3. Šo direktīvu nepiemēro šādām EEI:

- a) iekārtām, kas vajadzīgas dalībvalstu drošības pamatinteresu aizsardzībai, tostarp ieročiem, munīcijai un militārajam aprīkojumam, kas paredzēts īpašiem militāriem nolūkiem;

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽³⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

- b) iekārtām, kas ir īpaši paredzētas un uzstādītas kā daļa no kāda cita tipa iekārtas, kura ir izslēgta no šīs direktīvas darbības jomas vai uz kuru neattiecas šī direktīva, un kas var funkcionēt vienīgi kā šādas citas iekārtas daļa;
- c) kvēlspuldzēm.
4. Papildus 3. punktā norādītajām iekārtām no 2018. gada 15. augusta šo direktīvu nepiemēro šādām EEI:
- a) iekārtām, kas paredzētas sūtīšanai kosmosā;
- b) lielizmēra stacionāriem rūpnieciskiem mehānismiem;
- c) lielizmēra stacionārām iekārtām, izņemot ierīces šādās iekārtās, kas nav konkrēti paredzētas un uzstādītas kā šo iekārtu sastāvdaļa;
- d) pasažieru vai kravas transportlīdzekļiem, izņemot neapstiprināta tipa elektriskos transportlīdzekļus ar diviem riteņiem;
- e) autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai, kas paredzēta tikai profesionālām vajadzībām;
- f) iekārtām, kas ir īpaši paredzētas pētniecības un izstrādes vajadzībām un ir pieejamas tikai uzņēmumiem;
- g) medicīnas ierīcēm un medicīnas ierīcēm, ko lieto *in vitro* diagnostikā, ja ir paredzams, ka šīs ierīces var būt inficējošas pirms to aprites cikla beigām, un aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm.
- b) paredzētas lietošanai, nominālajam spriegumam nepārsniedzot 1 000 voltus, ja tā ir maiņstrāva, un 1 500 voltus, ja tā ir līdzstrāva;
- b) "lielizmēra stacionāri rūpnieciskie mehānismi" ir mehānismu, iekārtu un/vai komponentu lielizmēra agregāti, kuri darbojas konkrētā nolūkā, kurus noteiktā vietā pastāvīgai lietošanai uzstāda un izjauc speciālisti un kurus rūpnieciskā ražotnē vai pētniecības un izstrādes objektā izmanto un apkalpo speciālisti;
- c) "lielizmēra stacionāra iekārta" ir dažādu aparātu un, attiecīgos gadījumos, citu ierīču lielizmēra savienojums:
- i) ko montē, uzstāda un izjauc speciālisti;
- ii) kas kā ēkas vai struktūras daļa paredzēts pastāvīgai lietošanai iepriekš noteiktā un izraudzītā vietā; un
- iii) ko var aizstāt tikai ar tādu pašu īpaši konstruētu iekārtu;
- d) "autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika" ir tehnika ar iebūvētu piedziņu, kuras ekspluatācija darba laikā paredz mobilitāti un nepārtrauktu vai daļēji nepārtrauktu kustību starp konkrētām fiksētām darba vietām;
- e) "elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi" jeb "EEIA" ir elektriskas un elektroniskas iekārtas, kas ir atkritumi Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punkta nozīmē, ietverot visas sastāvdaļas, detaļu blokus un palīgmateriālus, kas ir izstrādājuma daļa brīdī, kad no tā atbrīvojas;
- f) "ražotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas neatkarīgi no pielietotās tirdzniecības metodes, ietverot tālpārdošanu, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību attiecībā uz tālpārdošanas līgumiem ⁽¹⁾:
- i) veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un izgatavo EEI ar savu vārdu vai preču zīmi vai uzdod konstruēt vai izgatavot EEI un tirgo tās ar savu vārdu vai preču zīmi šīs dalībvalsts teritorijā;
- ii) veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un šīs dalībvalsts teritorijā tālākpārdod ar savu vārdu vai preču zīmi iekārtas, ko ražojuši citi piegādātāji; tālākpārdevēju neuzskata par "ražotāju", ja uz iekārtas ir ražotāja firmas zīme, kā noteikts i) punktā;

5. Ne vēlāk kā 2015. gada 14. augustā Komisija pārskata šīs direktīvas darbības jomu, kas noteikta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, tostarp kritērijus, lai III pielikumā noteiktu atšķirību starp liela un maza izmēra iekārtām, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šo jautājumu. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīvu priekšlikumu.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "elektriskās un elektroniskās iekārtas" jeb "EEI" ir iekārtas, kuru pienācīga darbība ir atkarīga no elektriskās strāvas vai elektromagnētiskā lauka, kā arī iekārtas šādas strāvas un lauka ģenerēšanai, pārsūtīšanai un mērīšanai, un kuras

⁽¹⁾ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.

- iii) veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un profesionāli laiž šīs dalībvalsts tirgū EEI no trešās valsts vai no citas dalībvalsts; vai
- iv) izmantojot tālpārdošanu, pārdod EEI tieši privātām mājsaimniecībām vai lietotājiem, kas nav privātas mājsaimniecības, vienā dalībvalstī, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī vai trešā valstī.
- Personu, kas ekskluzīvi nodrošina finansējumu saskaņā vai atbilstīgi finansējuma nolīgumam, neuzskata par “ražotāju”, ja vien tā nedarbojas arī kā ražotājs i) līdz iv) punkta nozīmē;
- g) “izplatītājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas tirgū dara pieejamas EEI. Šī definīcija neliedz izplatītājam vienlaikus būt arī ražotājam f) apakšpunkta nozīmē;
- h) “EEIA no privātām mājsaimniecībām” ir EEIA no privātām mājsaimniecībām un EEIA no komerciālām, rūpnieciskām, iestāžu struktūrām un citām vietām un kas veida vai daudzuma ziņā ir līdzīgi tiem EEIA, kuri ir no privātām mājsaimniecībām. Atkritumus no EEI, ko varētu izmantot gan privātas mājsaimniecības, gan tādi lietotāji, kas nav privātas mājsaimniecības, jebkurā gadījumā uzskata par EEIA no privātām mājsaimniecībām;
- i) “finansējuma nolīgums” ir jebkurš aizdevuma, nomas, īres līgums vai vienošanās par pārdošanu uz nomaksu, vai vienošanās attiecībā uz jebkādu iekārtu neatkarīgi no tā, vai minētā līguma vai vienošanās, vai jebkura līguma vai papildu līguma noteikumos paredzēta vai nav paredzēta šo iekārtu īpašumtiesību nodošana;
- j) “darīt pieejamu tirgū” ir par samaksu vai bez maksas piegādāt kādu ražojumu izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai dalībvalsts tirgū, veicot komercdarbību;
- k) “laist tirgū” ir pirmo reizi profesionāli darīt ražojumu pieejamu tirgū dalībvalsts teritorijā;
- l) “atdalīšana” ir manuāla, mehāniska, ķīmiska vai metalurģiska apstrāde, kuras rezultātā bīstamas vielas, maisījumi un komponenti tiek ietverti identificējamā plūsmā vai ir identificējamā plūsmas daļa apstrādes procesā. Viela, maisījums vai komponents ir identificējams, ja to var monitorēt, lai pārliecinātos par to, vai apstrāde notiek videi drošā veidā;

m) “medicīnas ierīce” ir medicīnas ierīce vai piederums, kā tas definēts, attiecīgi, 1. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā Padomes Direktīvā 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm ⁽¹⁾, un kas ir EEI;

n) “medicīnas ierīces, ko lieto *in vitro* diagnostikā” ir medicīnas ierīce vai piederums, kā tas definēts, attiecīgi, 1. panta 2. punkta b) vai c) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/79/EK (1998. gada 27. oktobris) par medicīnas ierīcēm, ko lieto *in vitro* diagnostikā ⁽²⁾, un kas ir EEI;

o) “aktīva implantējama medicīnas ierīce” ir aktīva implantējama medicīnas ierīce, kā tas definēts Padomes Direktīvas 90/385/EEK (1990. gada 20. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm ⁽³⁾ 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā, kas ir EEI.

2. Turklāt tiek piemērotas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā noteiktās definīcijas – “bīstami atkritumi”, “savākšana”, “dalīta savākšana”, “atkritumu rašanās novēršana”, “atkārtota izmantošana”, “apstrāde”, “reģenerācija”, “sagatavošana atkārtotai izmantošanai”, “pārstrāde” un “apglabāšana”.

4. pants

Izstrādājumu konstruēšana

Neskarot prasības, kas noteiktas Savienības tiesību aktos par iekšējā tirgus pareizu darbību un attiecībā uz izstrādājumu konstrukciju, tostarp Direktīvā 2009/125/EK, dalībvalstis veicina ražotāju un pārstrādātāju sadarbību un pasākumus tādu EEI konstruēšanai un ražošanai, jo īpaši lai veicinātu EEIA, to komponentu un materiālu atkārtotu izmantošanu, demontēšanu un reģenerāciju. Šajā sakarā dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai Direktīvā 2009/125/EK noteiktās ekodizaina prasības, kas veicina EEIA atkārtotu izmantošanu un apstrādi, tiktu piemērotas un lai ražotāji, izmantojot īpašas konstrukcijas vai ražošanas procesus, nekavētu EEIA atkārtotu izmantošanu, ja vien šādas konstrukcijas īpatnības vai ražošanas process nesniedz būtiskas priekšrocības, piemēram, attiecībā uz vides aizsardzības un/vai drošības prasībām.

5. pants

Dalīta savākšana

1. Dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai samazinātu EEIA kā nešķirotu sadzīves atkritumu apglabāšanu, nodrošinātu visu savāktu EEIA pareizu apstrādi un sasniegtu augstu EEIA dalītas savākšanas līmeni, jo īpaši un prioritāri attiecībā uz temperatūras maiņas iekārtām, kurās izmantotas ozonu noārdošas vielas un fluorētas siltumnīcefekta gāzes, dienasgaismas spuldzēm, kurās ir dzīvsudrabs, fotoelementu paneļiem un mazām iekārtām, kas minētas III pielikuma 5. un 6. kategorijā.

⁽¹⁾ OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 189, 20.7.1990., 17. lpp.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz privāto mājsaimniecību EEIA:

a) izveido sistēmas, kas ļauj galapatērētājiem un izplatītājiem nodot atpakaļ šādus atkritumus vismaz bez maksas. Dalībvalstis nodrošina vajadzīgo savākšanas iekārtu pieejamību un iespēju tām piekļūt, jo īpaši ņemot vērā iedzīvotāju blīvumu;

b) piegādājot jaunu izstrādājumu, izplatītāji ir atbildīgi par attiecīgo atkritumu atpakaļnodrošanas iespēju vismaz bez maksas, ja attiecīgā iekārta ir līdzīga tipa un veikusi tādas pašas funkcijas kā piegādātā iekārta. Dalībvalstis drīkst atkāpties no šā noteikuma, ja tās nodrošina, ka galapatērētājiem EEIA atpakaļnodrošana nerada apgrūtinājumu un ka galapatērētājs to var izmantot bez maksas. Ja dalībvalstis izmanto šo atkāpi, tās attiecīgi informē Komisiju;

c) mazumtirdzniecības veikalos, kuros ir vismaz 400 m² lielas EEI pārdošanas platības, vai tiešā to tuvumā izplatītāji nodrošina ļoti mazu EEIA (neviens ārējais izmērs nedrīkst pārsniegt 25 cm) savākšanu no galapatērētājiem bez maksas, nenosakot pienākumu iegādāties līdzvērtīga veida EEI, ja vien izvērtējumā netiek konstatēts, ka citas pastāvošās savākšanas programmas varētu būt vismaz tikpat efektīvas. Šādus izvērtējumus publicē. Savāktie EEIA tiks pienācīgi apstrādāti saskaņā ar 8. pantu;

d) neskarot a), b) un c) apakšpunktu, ražotāji drīkst izveidot un vadīt individuālas un/vai kolektīvas privāto mājsaimniecību EEIA atpakaļnodrošanas sistēmas ar nosacījumu, ka tās atbilst šīs direktīvas mērķiem;

e) ņemot vērā valsts un Savienības veselības aizsardzības un drošības standartus, saskaņā ar a), b) un c) apakšpunktu var noraidīt tādu EEIA atpakaļnodrošanu, kuri piesārņojuma dēļ apdraud personāla drošību un veselību. Dalībvalstis paredz īpašas sistēmas attiecībā uz šādiem EEIA.

Dalībvalstis var paredzēt EEIA īpašas atpakaļnodrošanas sistēmas atbilstīgi a), b) un c) apakšpunktam gadījumiem, kad attiecīgajā iekārtā nav būtisku sastāvdaļu vai ja attiecīgā iekārta satur citādus atkritumus nekā EEIA.

3. Dalībvalstis var izraudzīties uzņēmējus, kuriem ir atļauts savākt EEIA no privātām mājsaimniecībām, kā minēts 2. punktā.

4. Dalībvalstis var prasīt, lai EEIA, kas nogādāti savākšanas vietās, kuras minētas 2. un 3. punktā, tiek nodoti ražotājiem vai

trešajām personām, kas rīkojas to vārdā, vai arī tiek nodoti attiecīgām iestādēm vai uzņēmumiem, ja tos paredzēts sagatavot atkārtotai izmantošanai.

5. Ja EEIA nav privāto mājsaimniecību EEIA un neskarot 13. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka šādus atkritumus savāc ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā.

6. pants

Savākto EEIA apglabāšana un transportēšana

1. Dalībvalstis aizliedz apglabāt dalīti savāktus EEIA, kas vēl nav apstrādāti, kā norādīts 8. pantā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka dalīti savāktu EEIA savākšana un transportēšana notiek tā, lai tiktu nodrošināti optimāli apstākļi, kuros EEIA sagatavot atkārtotai izmantošanai, pārstrādei un bīstamo vielu izplatības ierobežošanai.

Lai pēc iespējas labāk nodrošinātu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, dalībvalstis veicina to, ka – attiecīgi – savākšanas sistēmas vai iekārtas pirms katras turpmākās nosūtīšanas vajadzības gadījumā paredz savākšanas punktus no citiem dalīti savāktiem EEIA nodalīt tādu EEIA, kuri jāgatavo atkārtotai izmantošanai, jo īpaši piekļuvi nodrošinot atkārtotas izmantošanas centru darbiniekiem.

7. pants

Savākšanas apjoms

1. Neskarot 5. panta 1. punktu, katra dalībvalsts nodrošina ražotāja atbildības principa īstenošanu un to, ka tā iznākumā minimālais savākšanas apjoms tiek sasniegts ik gadu. No 2016. gada minimālais savākšanas apjoms ir 45 %, un to aprēķina, izmantojot to EEIA kopējo svaru, kas attiecīgajā gadā un dalībvalstī savākti saskaņā ar 5. un 6. pantu, un izsakot to kā procentuālo daļu no to EEI vidējā svara, kas attiecīgajā dalībvalstī ir laistas tirgū trīs iepriekšējos gados. Dalībvalstis nodrošina, lai savākto EEIA apjoms pakāpeniski pieaugtu laikposmā no 2016. līdz 2019. gadam, ja vien jau nav sasniegts šā punkta otrajā daļā noteiktais savākšanas apjoms.

No 2019. gada minimālais savākšanas apjoms, kas ir jāsasniedz katru gadu, ir 65 % no to EEI vidējā svara, kuras attiecīgajā dalībvalstī ir laistas tirgū trīs iepriekšējos gados, vai arī 85 % no minētās dalībvalsts teritorijā radītajiem EEIA.

Līdz 2015. gada 31. decembrim turpina piemērot prasību, ka dalītas atkritumu savākšanas apjoms no privātām mājsaimniecībām ir vidēji vismaz četri kilogrami EEIA uz iedzīvotāju gadā vai arī tāds pats EEIA apjoms kā svars, kas šajā dalībvalstī vidēji tika savākts trīs iepriekšējos gados – atkarībā no tā, kurš no šiem abiem rādītājiem ir lielāks.

Dalībvalstis drīkst noteikt lielākus EEIA dalītas savākšanas apjomus, un tādā gadījumā dalībvalstis par to informē Komisiju.

2. Lai konstatētu, vai ir sasniegts minimālais savākšanas apjoms, dalībvalstis nodrošina, ka tām bez maksas paziņo informāciju par saskaņā ar 5. pantu dalīti savāktiem EEIA, tostarp vismaz informāciju par EEIA:

- a) kas saņemti savākšanas vietās un apstrādes iekārtās;
- b) kas ir nodoti izplatītājiem;
- c) ko dalīti ir savākuši ražotāji vai trešās personas, kuras darbojas to vārdā.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, Bulgārija, Čehijas Republika, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Rumānija, Slovākija un Slovākija nepieciešamās infrastruktūras trūkuma un zemā EEI patēriņa apjoma dēļ var pieņemt lēmumu:

- a) no 2016. gada 14. augusta sasniegt mērķi – savākt EEIA apjomā, kas nepārsniegtu 45 %, bet pārsniegtu 40 % no iepriekšējos trīs gados tirgū laisto EEI vidējā svara; un
- b) atlikt 1. punkta otrajā daļā minētā savākšanas apjoma sasniegšanu līdz pašu izvēlētām datumam, kas ir ne vēlāk kā 2021. gada 14. augusta.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu, nosakot nepieciešamos pārejas posma pielāgojumus, lai pārvarētu grūtības, kas dalībvalstīm rodas, pildot 1. punktā paredzētās prasības.

5. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija līdz 2015. gada 14. augustam pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido vienotu metodoloģiju valsts tirgū laisto EEI svara aprēķināšanai un vienotu metodoloģiju, lai aprēķinātu katrā dalībvalstī radīto EEIA apjomu izteiktu svara mērvienībās. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Komisija līdz 2015. gada 14. augustam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to termiņu pārskatīšanu, kas attiecas uz 1. punktā minētajiem savākšanas apjomiem, un par iespēju noteikt individuālus savākšanas apjomus vienai vai vairākām III pielikumā paredzētajām EEI kategorijām vai veidiem, jo īpaši temperatūras maiņas iekārtām, fotoelementu

paneļiem, mazām iekārtām, mazām IT un telekomunikācijas iekārtām un dzīvsudrabu saturošām spuldzēm. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno leģislatīvu priekšlikumu.

7. Ja Komisija, pamatojoties uz ietekmes izpēti, uzskata, ka savākšanas apjoms, kura pamatā ir radītie EEIA, ir jāpārskata, tā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīvu priekšlikumu.

8. pants

Pienācīga apstrāde

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visi dalīti savāktie EEIA tiek pienācīgi apstrādāti.

2. Pienācīga apstrāde, kas nav sagatavošana atkārtotai izmantošanai, un reģenerācijas vai pārstrādes darbības ietver vismaz atbrīvošanu no visiem šķidrumiem un selektīvu apstrādi atbilstīgi VII pielikumam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā, izveido sistēmas, lai nodrošinātu EEIA reģenerāciju, izmantojot labākos pieejamos paņēmienus. Ražotāji var izveidot sistēmas individuāli vai kolektīvi. Dalībvalstis nodrošina, ka katra iestāde vai uzņēmums, kas veic savākšanas vai apstrādes operācijas, EEIA apstrādā un glabā saskaņā ar VIII pielikumā noteiktajām tehniskajām prasībām.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu attiecībā uz VII pielikuma grozīšanu, lai ieviestu citas apstrādes metodes, kas nodrošina vismaz tādu pašu cilvēku veselības un vides aizsardzību.

Komisija prioritārā kārtā izvērtē, vai jāizdara grozījumi attiecīgajos ierakstos par mobilo telefonu iespiedshēmas platēm un šķidro kristālu displejiem. Komisiju aicina izvērtēt, vai ir nepieciešami grozījumi VII pielikumā attiecībā uz nanomateriālu saturošām EEI.

5. Rūpējoties par vides aizsardzību, dalībvalstis var noteikt savāktu EEIA apstrādes minimālos kvalitātes standartus.

Nosakot šādus kvalitātes standartus, dalībvalstis par to informē Komisiju, kura tos publicē.

Komisija ne vēlāk kā 2013. gada 14. februārī pieprasa Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt Eiropas standartus attiecībā uz EEIA apstrādi, tostarp arī reģenerāciju, pārstrādi un sagatavošanu atkārtotai lietošanai. Minētos standartus nosaka atbilstoši jaunākajiem zinātnes un tehnikas sasniegumiem.

Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka minimālos kvalitātes standartus, jo īpaši pamatojoties uz Eiropas standartizācijas organizāciju izstrādātiem standartiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Atsauci uz Komisijas pieņemtajiem standartiem publicē.

6. Dalībvalstis veicina iestāžu vai uzņēmumu, kas veic apstrādes procesu, sertificētas vides apsaimniekošanas sistēmas ieviešanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) ⁽¹⁾.

9. pants

Atļaujas

1. Dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 23. pantu nodrošina, lai katra iestāde vai uzņēmums, kas veic apstrādi, saņemtu kompetentās iestādes atļauju.

2. Atbrīvojumi no prasības iegūt atļauju, nosacījumi atbrīvojumiem un reģistrācija ir saskaņā ar attiecīgi 24., 25. un 26. pantu Direktīvā 2008/98/EK.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. un 2. punktā minētajā atļaujā vai reģistrācijā ir visi nosacījumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 8. panta 2., 3. un 5. punktam un sasniegtu reģenerācijas mērķus, ko nosaka 11. pants.

10. pants

EEIA sūtījumi

1. Apstrādi var veikt arī ārpus attiecīgās dalībvalsts vai Savienības ar noteikumu, ka EEIA transportē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1418/2007 (2007. gada 29. novembris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 III vai IIIA pielikumā uzskaitītu dažu atkritumu eksportu reģenerācijai uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO Lēmums par atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli ⁽²⁾.

2. No Savienības eksportētos EEIA ieskaita šīs direktīvas 11. pantā noteikto saistību un mērķu izpildē vienīgi tad, ja eksportētājs saskaņā ar Regulām (EK) Nr. 1013/2006 un (EK) Nr. 1418/2007 var pierādīt, ka apstrāde ir notikusi atbilstīgi nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi šīs direktīvas prasībām.

3. Komisija ne vēlāk kā 2014. gada 14. februārī pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, ar ko papildina šā panta 2. punktā izklāstītos noteikumus, jo īpaši kritērijus līdzvērtīgu apstākļu novērtēšanai.

11. pants

Reģenerācijas mērķi

1. Dalībvalstis nodrošina, lai ražotāji izpildītu V pielikumā noteiktos minimālos mērķus attiecībā uz visiem EEIA, kas dalīti savākti saskaņā ar 5. pantu un nosūtīti apstrādei saskaņā ar 8., 9. un 10. pantu.

2. Šo mērķu sasniegšanu aprēķina katrai kategorijai, tādu EEIA svaru, kuri ienāk iekārtā reģenerēšanai vai pārstrādei/sagatavošanai atkārtotai izmantošanai pēc pienācīgas apstrādes saskaņā ar 8. panta 2. punktu, attiecībā uz reģenerēšanu vai pārstrādi katrai kategorijai, dalot ar visu to EEIA svaru, kas konkrētajā kategorijā ir savākti dalīti, un izsakot to kā procentuālo daļu.

Mērķapjomu aprēķinos neiekļauj iepriekšējas darbības, tostarp šķirošanu un pirms reģenerācijas notikušu glabāšanu.

3. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko ievieš papildu noteikumus par aprēķina metodi minimālo mērķu piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka, aprēķinot šos mērķapjomus, ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā, EEIA sastāvdaļu, materiālu un svara uzskaiti veic, tos izvadot ("izvade") no savākšanas iekārtām, ievietojot ("ievade") apstrādes iekārtās un izvadot ("izvade") no tām, un ievadot ("ievade") reģenerācijas iekārtā vai pārstrādes iekārtā / iekārtā, kurā veic sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

Dalībvalstis nodrošina arī to, ka 6. punkta īstenošanas nolūkā tiek dokumentēts produktu un materiālu svars, tos izvadot ("izvade") no reģenerācijas vai pārstrādes iekārtas vai iekārtas, kurā veic sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

5. Dalībvalstis veicina jaunu reģenerācijas, pārstrādes un apstrādes tehnoloģiju izstrādi.

⁽¹⁾ OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 316, 4.12.2007., 6. lpp.

6. Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienots leģislatīvais priekšlikums, Eiropas Parlaments un Padome līdz 2016. gada 14. augustam pārskata V pielikuma 3. daļā minētos reģenerācijas mērķus, izskata iespēju noteikt atsevišķus mērķus attiecībā uz EEIA, kas jā sagatavo atkārtotai izmantošanai, un pārskata šā panta 2. punktā minēto aprēķināšanas metodi, lai analizētu mērķu noteikšanas iespējamību, pamatojoties uz produktiem un materiāliem, kas rodas reģenerācijas, pārstrādes un sagatavošanas atkārtotai lietošanai procesos ("izvade").

12. pants

Finansējums attiecībā uz privāto mājsaimniecību EEIA

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji paredz finansējumu vismaz to privāto mājsaimniecību EEIA savākšanai, apstrādei, reģenerācijai un apglabāšanai videi nekaitīgā veidā, kuri nogādāti saskaņā ar 5. panta 2. punktu izveidotajās savākšanas vietās.

2. Dalībvalstis, ja vajadzīgs, var mudināt ražotājus finansēt arī izmaksas, kas rodas saistībā ar EEIA savākšanu no privātām mājsaimniecībām un to nogādāšanu savākšanas vietās.

3. Saistībā ar tiem izstrādājumiem, kas tirgū laisti pēc 2005. gada 13. augusta, katrs ražotājs atbild par 1. punktā minētā procesa finansēšanu attiecībā uz paša ražoto izstrādājumu atkritumiem. Ražotājs var izvēlēties, vai šīs saistības pildīt individuāli vai pievienojoties kopsistēmai.

Dalībvalstis nodrošina, lai, laižot tirgū izstrādājumu, katrs ražotājs sniedz galvojumu par visu EEIA apsaimniekošanas finansēšanu un lai ražotāji skaidri marķē savus izstrādājumus saskaņā ar 15. panta 2. punktu. Šis galvojums nodrošina 1. punktā minētā procesa finansējumu šim izstrādājumam. Šis galvojums var izpausties kā ražotāja daļība attiecīgās EEIA apsaimniekošanas finansēšanas shēmās, pārstrādes apdrošināšana vai bloķēts bankas konts.

4. Lai finansētu apsaimniekošanas izmaksas par EEIA, ko rada izstrādājumi, kuri laisti tirgū 2005. gada 13. augustā vai pirms minētās dienas ("iepriekš radušies atkritumi"), paredz tādu vienas vai vairāku sistēmu ieviešanu, kurās visi izdevumu rašanās laikā tirgū esošie ražotāji veic proporcionālas iemaksas, piemēram, proporcionāli katra iekārtas tipa tirgus daļai.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, ar kuriem nodrošina, lai tiktu izstrādāti piemēroti mehānismi vai kompensācijas procedūras, lai atlīdzinātu ražotāju iemaksas, ja EEI tiek nodotas, lai laistu tirgū ārpus attiecīgās dalībvalsts teritorijas. Šādus mehānismus vai procedūras var izstrādāt ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā.

6. Komisiju aicina ziņot līdz 2015. gada 14. augustam par iespēju izstrādāt kritērijus, ar kuriem iekļauj ekspluatācijas beigu patiesās izmaksas, kas attiecībā uz EEIA jāsedz ražotājiem, un vajadzības gadījumā iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīvu priekšlikumu.

13. pants

Finansējums attiecībā uz to lietotāju EEIA, kas nav privātas mājsaimniecības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji nodrošina finansējumu EEIA savākšanai, apstrādei, reģenerācijai un apglabāšanai videi nekaitīgā veidā attiecībā uz izstrādājumiem, kas tirgū laisti pēc 2005. gada 13. augusta un kas saņemti no lietotājiem, kuri nav privātas mājsaimniecības.

Aizstājot iepriekš radušos atkritumus ar jauniem līdzvērtīgiem izstrādājumiem vai ar jauniem izstrādājumiem, kuri pilda to pašu funkciju, šo izstrādājumu ražotāji paredz šādu izmaksu finansējumu. Dalībvalstis kā alternatīvu var noteikt pilnīgu vai daļēju atbildību par šo finansējumu arī lietotājiem, kas nav privātas mājsaimniecības.

Citu iepriekš radušos atkritumu gadījumā izmaksu finansējumu veic lietotāji, kas nav privātas mājsaimniecības.

2. Neskarot šo direktīvu, ražotāji un lietotāji, kas nav privātas mājsaimniecības, slēdzot līgumus, var paredzēt citas finansējuma metodes.

14. pants

Informācija lietotājiem

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai ražotāji, pārdodot jaunus izstrādājumus pircējiem, norāda izmaksas par savākšanu, apstrādi un apglabāšanu videi nekaitīgā veidā. Minētās izmaksas nepārsniedz faktisko izmaksu precīzāko novērtējumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka EEI lietotāji privātas mājsaimniecībās saņem vajadzīgo informāciju par:

- a) prasību neapglabāt EEIA kā nešķīrotus sadzīves atkritumus un savākt šādus EEIA daļi;
- b) viņiem pieejamām atpakaļņodošanas un savākšanas sistēmām, tādējādi veicinot informācijas koordināciju par pieejamām savākšanas vietām neatkarīgi no ražotājiem vai citiem uzņēmumiem, kas tās izveidojuši;
- c) viņu pienākumiem, lai veicinātu EEIA atkārtotu izmantošanu, pārstrādi un citus reģenerācijas veidus;

d) varbūtējām sekām, ko bīstamās vielas EEI rada attiecībā uz vidi un cilvēku veselību;

e) šīs direktīvas IX pielikumā parādītā simbola nozīmi.

3. Dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai patērētāji piedalītos EEIA savākšanā un lai viņi veicinātu atkārtotas izmantošanas, apstrādes un reģenerācijas procesa attīstību.

4. Lai līdz minimumam samazinātu to, ka EEIA apglabā kā nešķirotus sadzīves atkritumus, un sekmētu EEIA dalītu savākšanu, dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji – saskaņā ar Eiropas standartu EN 50419 ⁽¹⁾ – ar IX pielikumā norādīto simbolu pienācīgi marķē EEI. Izņēmuma gadījumos, kad tas ir vajadzīgs sakarā ar izstrādājuma izmēru vai funkciju, simbolu uzdrukā uz attiecīgās EEI iepakojuma, lietošanas instrukcijas vai garantijas apliecības.

5. Dalībvalstis var pieprasīt, lai visu vai daļu no 2., 3. un 4. punktā prasītās informācijas ražotāji un/vai izplatītāji sniegtu, piemēram, lietošanas instrukcijā, tirdzniecības punktā un rīkojot sabiedrības informēšanas kampaņas.

15. pants

Apstrādes iekārtām paredzētā informācija

1. Lai sekmētu EEIA sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pareizai apstrādei, nekaitējot videi, to skaitā apkopei, modernizācijai, renovācijai un pārstrādei, dalībvalstis ievieš vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotāji bez maksas sniedz informāciju par katras jauna tipa Savienības tirgū pirmo reizi laistas EEI sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un apstrādi viena gada laikā pēc iekārtas laišanas tirgū. Ciktāl tas ir vajadzīgs centriem, kas sagatavo atkārtotai izmantošanai un apstrādes un pārstrādes iekārtām, lai tie nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, šajā informācijā norāda dažādas EEI sastāvdaļas un materiālus, kā arī bīstamo vielu un maisījumu atrašanās vietu šajās EEI. Centriem, kas sagatavo atkārtotai izmantošanai, un apstrādes un pārstrādes iekārtām EEI ražotāji šo informāciju sniedz vai nu rokasgrāmatās, vai arī elektroniskā veidā (piemēram, CD-ROM, tiešsaistes pakalpojumi).

2. Lai nekļūdīgi varētu noteikt datumu, kad EEI laista tirgū, dalībvalstis nodrošina, ka EEI marķējumā konkrēti norāda, ka tā laista tirgū pēc 2005. gada 13. augusta. Šajā nolūkā vēlam piemērot Eiropas standartu EN 50419.

⁽¹⁾ 2006. gada martā pieņēmusi *Cenelec*.

16. pants

Reģistrācija, informācija un ziņojumi

1. Dalībvalstis saskaņā ar 2. punktu izveido ražotāju reģistru, iekļaujot tajā arī ražotājus, kas piegādā EEI, izmantojot tālpārdošanu. Minēto reģistru izmanto, lai uzraudzītu, vai tiek izpildītas šīs direktīvas prasības.

Ražotājus, kas piegādā EEI, izmantojot tālpārdošanu, kā definēts 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta iv) punktā, reģistrē dalībvalstī, kurā tie pārdod attiecīgās iekārtas. Ja šādi ražotāji nav reģistrēti dalībvalstī, kurā viņi pārdod attiecīgās iekārtas, tos reģistrē ar viņu pilnvaroto pārstāvju starpniecību, kas minēti 17. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai:

a) ikviens ražotājs vai ikviens pilnvarotais pārstāvis, kas iecelts atbilstīgi 17. pantam, būtu reģistrēts saskaņā ar attiecīgajām prasībām un viņam būtu iespēja tiešsaistē reģistrēt valsts reģistrā visu attiecīgo informāciju, atspoguļojot šā ražotāja darbības attiecīgajā dalībvalstī;

b) veicot reģistrāciju, ikviens ražotājs vai ikviens pilnvarotais pārstāvis, kas iecelts atbilstīgi 17. pantam, sniegtu X pielikuma A daļā paredzēto informāciju un apņemtos to attiecīgos gadījumos atjaunināt;

c) ikviens ražotājs vai ikviens pilnvarotais pārstāvis, kas iecelts atbilstīgi 17. pantam, sniegtu X pielikuma B daļā paredzēto informāciju;

d) valstu reģistri savās tīmekļa vietnēs nodrošinātu saites uz citu valstu reģistriem, lai visās dalībvalstīs atvieglinātu ražotāju vai, ja tādi iecelti atbilstīgi 17. pantam, pilnvaroto pārstāvju reģistrāciju.

3. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka reģistrēšanas un ziņošanas formātu un reģistrācijas datu ziņošanas biežumu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Dalībvalstis katru gadu apkopo informāciju, tostarp pamatotas aplēses, par tirgū laisto EEI daudzumiem un kategorijām, kas dalībvalstī, izmantojot visdažādākos kanālus, sagatavotas atkārtotai izmantošanai, pārstrādātas un reģenerētas, kā arī par dalīti savākto EEIA eksportu, ņemot vērā to svaru.

5. Dalībvalstis ik pēc trim gadiem nosūta Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un informāciju, kas norādīta 4. punktā. Īstenošanas ziņojumu sagatavo, izmantojot aptaujas anketu, kas noteikta Komisijas Lēmumos 2004/249/EK ⁽¹⁾ un 2005/369/EK ⁽²⁾. Ziņojumu Komisijai iesniedz deviņu mēnešu laikā pēc trīs gadu laikposma, par ko gatavo ziņojumu.

Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no 2014. gada 14. februāra līdz 2015. gada 31. decembrim.

Deviņu mēnešu laikā pēc dalībvalstu ziņojumu saņemšanas Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

17. pants

Pilnvarotais pārstāvis

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) līdz iii) punktā definētais ražotājs, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, izņēmuma kārtā atkāpjoties no 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) līdz iii) punkta, drīkst iecelt juridisku vai fizisku personu, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, kā pilnvaroto pārstāvi, kas attiecīgās dalībvalsts teritorijā ir atbildīgs par šā ražotāja pienākumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta iv) punktā definētais ražotājs, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgās dalībvalsts teritorijā un pārdod EEI citā dalībvalstī, kurā tas neveic uzņēmējdarbību, iecel pēdējā minētajā dalībvalstī pilnvaroto pārstāvi kā personu, kas attiecīgās dalībvalsts teritorijā ir atbildīgs par šā ražotāja pienākumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu.

3. Pilnvaroto pārstāvi iecel ar rakstisku pilnvarojumu.

18. pants

Administratīva sadarbība un informācijas apmaiņa

Dalībvalstis nodrošina, lai iestādes, kas atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu, sadarbotos savā starpā, jo īpaši nolūkā izveidot piemērotu informācijas apmaiņu, lai nodrošinātu, ka ražotāji ievēro šīs direktīvas noteikumus, un attiecīgos gadījumos sniegt cita citai un Komisijai informāciju, lai sekmētu šīs direktīvas pareizu īstenošanu. Administratīvajā sadarbībā un informācijas apmaiņā, jo īpaši starp valstu reģistriem, izmanto arī elektroniskos saziņas līdzekļus.

Sadarbība ietver, *inter alia*, piekļuves nodrošināšanu attiecīgajiem dokumentiem un informācijai, tostarp visu pārbaudes rezultātiem, ievērojot datu aizsardzības tiesību aktus, kas ir spēkā dalībvalstī, kuras iestāde ir saņēmusi sadarbības lūgumu.

⁽¹⁾ OV L 78, 16.3.2004., 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 119, 11.5.2005., 13. lpp.

19. pants

Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu attiecībā uz grozījumiem, kas vajadzīgi, lai zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgotu 16. panta 5. punktu un IV, VII, VIII un IX pielikumu. Grozot VII pielikumu, ņem vērā izņēmumus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās ⁽³⁾.

Pirms pielikumu grozīšanas Komisija, *inter alia*, apspriežas ar EEI ražotājiem, pārstrādātājiem, apstrādes uzņēmumiem un vides organizācijām, un darbinieku un patērētāju asociācijām.

20. pants

Deleģējuma īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 4. punktā, 8. panta 4. punktā, 10. panta 3. punktā un 19. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2012. gada 13. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu, vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 4. punktā, 8. panta 4. punktā, 10. panta 3. punktā un 19. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 7. panta 4. punktu, 8. panta 4. punktu, 10. panta 3. punktu un 19. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan

⁽³⁾ OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.

Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

21. pants

Pastāvīgā komiteja

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

22. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis ne vēlāk kā 2014. gada 14. februārī paziņo šos noteikumus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par visiem turpmākajiem šo noteikumu grozījumiem.

23. pants

Inspekcijas un uzraudzība

1. Dalībvalstis īsteno atbilstīgas inspekcijas un uzraudzību, lai pārliecinātos par šīs direktīvas pareizu īstenošanu.

Šīs inspekcijas aptver vismaz:

- a) ražotāju reģistra sniegto informāciju;
- b) EEIA sūtījumus, jo īpaši eksportu ārpus Savienības saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 un Regulu (EK) Nr. 1418/2007; un
- c) darbības apstrādes iekārtās saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un šīs direktīvas VII pielikumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka lietotu EEI sūtījumu, par kurām ir aizdomas, ka tās ir EEIA, veic saskaņā ar VI pielikumā norādīto prasību minimumu, un šādus sūtījumus attiecīgi uzrauga.

3. Saistībā ar EEI, par kurām ir aizdomas, ka tās ir EEIA, veiktu attiecīgu analīzi un pārbaūžu izmaksas, tostarp glabāšanas izmaksas, var iekasēt no ražotāja, viņu pārstāvošas trešās personas vai citām personām, kuras organizē lietotu EEI sūtījumu, par kurām ir aizdomas, ka tās ir EEIA.

4. Lai nodrošinātu vienotus šā panta un VI pielikuma īstenošanas nosacījumus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot papildu noteikumus par pārbaudēm un uzraudzību, un jo īpaši par vienotiem VI pielikuma 2. punkta īstenošanas nosacījumiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

24. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2014. gada 14. februārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos ietver arī norādi, ka spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos ietvertās atsauces uz direktīvām, kas atceltas ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Paredzot šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšanu, dalībvalstis transponē noteikumus, kas izklāstīti 8. panta 6. punktā, 14. panta 2. punktā un 15. pantā, izmantojot nolīgumus starp kompetentajām iestādēm un attiecīgajām ekonomikas nozarēm. Minētie nolīgumi atbilst šādām prasībām:

- a) nolīgumi ir izpildāmi;
- b) nolīgumos norāda mērķus ar atbilstīgiem termiņiem;
- c) nolīgumus publicē valsts oficiālajā vēstnesī vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un nosūta Komisijai;
- d) nolīgumu īstenošanā sasniegtos rezultātus pastāvīgi uzrauga, par tiem ziņo kompetentajām iestādēm un Komisijai, un tie ir pieejami sabiedrībai saskaņā ar nolīguma nosacījumiem;

- e) kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek pārbaudīts saskaņā ar nolīgumu sasniegtais progress;
- f) nolīguma neievērošanas gadījumos dalībvalstis īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem.

25. pants

Atcelšana

Ar šo no 2014. gada 15. februāra atceļ Direktīvu 2002/96/EK, kā tā grozīta ar XI pielikuma A daļā norādītajām direktīvām, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz XI pielikuma B daļā norādītajiem termiņiem, kad tām jātransponē savos tiesību aktos un jāpiemēro attiecīgās direktīvas.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XII pielikumā.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 4. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

I PIELIKUMS

EEI kategorijas, uz ko pārejas laikposmā attiecas šī direktīva, kā paredzēts 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā

1. Liela izmēra mājsaimniecības preces
 2. Maza izmēra mājsaimniecības preces
 3. IT un telekomunikāciju iekārtas
 4. Patērētāju iekārtas un fotoelementu paneļi
 5. Apgaismes iekārtas
 6. Elektriskie un elektronikas instrumenti (izņemot liela izmēra stacionārus rūpnieciskos mehānismus)
 7. Rotaļlietas, izklaides un sporta aprīkojums
 8. Medicīnas ierīces (izņemot visus implantētos un inficētos izstrādājumus)
 9. Monitoringa un kontroles instrumenti
 10. Automātiskie sadalītāji
-

II PIELIKUMS

Indikatīvs to EEI saraksts, kuras pieder I pielikumā uzskaitītajām kategorijām

1. LIELA IZMĒRA MĀJSAIMNIECĪBAS PRECES

Liela izmēra saldēšanas iekārtas

Ledusskapji

Saldētavas

Citas liela izmēra iekārtas, ko izmanto pārtikas dzesēšanā, saglabāšanā un glabāšanā

Veļas mazgāšanas mašīnas

Veļas žāvētāji

Trauku mazgājamās mašīnas

Kulinārās apstrādes aprīkojums

Elektriskās cepeškrāsnis

Elektriskās plītiņas

Mikroviļņu krāsnis

Citas liela izmēra iekārtas, ko izmanto pārtikas kulinārai apstrādei un citai pārtikas apstrādei

Elektriskās sildīšanas ierīces

Elektriskie radiatori

Citas liela izmēra iekārtas telpu, gultu un sēdēšanai paredzētu mēbeļu apsildīšanai

Elektriskie ventilatori

Gaisa kondicionēšanas ierīces

Citas ventilācijas, izplūdes ventilācijas un kondicionēšanas iekārtas

2. MAZA IZMĒRA MĀJSAIMNIECĪBAS PRECES

Putekļu sūcēji

Paklāju elektriskās sukas

Citas ierīces, ko izmanto tīrīšanai

Ierīces, ko izmanto šūšanai, adīšanai, aušanai un citai tekstilmateriālu pārstrādei

Gludekļi un citas ierīces gludināšanai, rullēšanai un citai apģērbu kopšanai

Grauzdēšanas ierīces

Fritēšanas ierīces

Dzirnaviņas, kafijas automāti un iekārtas kārbu vai iepakojumu atvēršanai vai hermētiskai slēgšanai

Elektriskie naži

Matu griešanas, žāvēšanas, zobu tīrīšanas, skūšanās, masāžas un citas ķermeņa kopšanas ierīces

Pulksteņi, rokas pulksteņi un iekārtas laika mērīšanai, rādīšanai vai reģistrēšanai

Svari

3. IT UN TELEKOMUNIKĀCIJU IEKĀRTAS

Centralizētas datu apstrādes iekārtas:

Lieldatori

Minidatori

Printeri

Personīgas lietošanas datu apstrādes iekārtas:

Personālie datori (iekļauts centrālais procesors, pele, ekrāns un tastatūra)

Klēpjdati (iekļauts centrālais procesors, pele, ekrāns un tastatūra)

Piezīmjdati

Planšetdatori

Printeri

Kopēšanas iekārtas

Elektriskās un elektroniskās rakstāmmašīnas

Kabatas un galda kalkulatori

un citas preces un iekārtas informācijas vākšanai, glabāšanai, apstrādei, noformēšanai vai pārraidīšanai elektroniskā veidā

Lietotāju termināļi un sistēmas

Faksa aparāti

Teleksi

Tālruņi

Maksas taksofoni

Bezvadu tālruņi

Mobilie tālruņi

Automātisko atbildētāju sistēmas

un citas preces un iekārtas skaņas, attēlu vai citas informācijas pārraidīšanai, izmantojot telekomunikāciju līdzekļus

4. PATĒRĒTĀJU IEKĀRTAS UN FOTOELEMENTU PANEĻI

Radioaparāti

Televizori

Videokameras

Videomagnetofoni

Hi-fi magnetofoni

Skaņas pastiprinātāji

Mūzikas instrumenti

un citas preces un iekārtas skaņas vai attēlu, tostarp signālu, ierakstīšanai vai atskaņošanai vai citas skaņas un attēla apraides tehnoloģijas, izņemot ar telekomunikāciju līdzekļiem

Fotoelementu paneļi

5. APGAISMES IEKĀRTAS

Dienasgaismas spuldžu gaismekļi, izņemot gaismekļus māsaimniecībās

Taisnas dienasgaismas spuldzes

Kompaktas dienasgaismas spuldzes

Augstas intensitātes gāzizlādes spuldzes, tostarp augstspiediena nātrija lampas un metālu halogenīdu spuldzes

Zemspiediena nātrija spuldzes

Cits apgaismojums vai iekārtas apgaismošanai vai gaismas kontrolei, izņemot kvēlspuldzes

6. ELEKTRISKIE UN ELEKTRONISKIE INSTRUMENTI (IZŅEMOT LIELA IZMĒRA STACIONĀRUS RŪPNIECISKOS MEHĀNISMUS)

Urbji

Zāģi

Šujmašīnas

Virpošanas, frēzēšanas, slīpēšanas, asināšanas, zāģēšanas, griešanas, lokšņu griešanas, urbšanas, caurumošanas, štančēšanas, locīšanas, liekšanas vai tamlīdzīgas koka, metāla un citu materiālu apstrādes iekārtas

Kniedēšanas, naglošanas vai skrūvēšanas instrumenti vai kniežu, naglu, skrūvju izņemšanas instrumenti un darbarīki līdzīgu darbību veikšanai

Metināšanas un lodēšanas instrumenti un līdzīgām darbībām paredzēti instrumenti

Šķidrumu vai gāzveida vielu izsmidzināšanas, uzklāšanas, izklīdēšanas iekārtas vai cita veida apstrādes iekārtas

Pļaušanas vai citi dārzkopībā izmantojami darbarīki

7. ROTAĻLIETAS, IZKLAIDES UN SPORTA APRĪKOJUMS

Elektriskie vilcieni vai autosacikšu komplekti

Rokā turamas videospēļu vadības pultis

Videospēles

Datori riteņbraukšanai, niršanai, skriešanai, airēšanai u. tml.

Sporta aprīkojums ar elektriskām vai elektroniskām sastāvdaļām

Naudas un žetonu spēļu automāti

8. MEDICĪNAS IERĪCES (IZŅEMOT VISUS IMPLANTĒTOS UN INFIKĒTOS IZSTRĀDĀJUMUS)

Radioterapijas iekārtas

Kardioloģijas iekārtas

Hemodialīzes iekārtas

Mākslīgās elpināšanas aparātūra

Kodolmedicīnas iekārtas

In vitro diagnostikas laboratorijas iekārtas

Analizatori

Saldētavas

Apaugļošanās testi

Citas slimību, traumu vai invaliditātes konstatēšanas, profilakses, monitoringa, ārstēšanas vai atvieglošanas ierīces

9. MONITORINGA UN KONTROLES INSTRUMENTI

Dūmu detektori

Siltumregulatori

Termostati

Mērīšanas, svēršanas vai koriģēšanas ierīces mājāsaimniecībām vai laboratorijām

Citi monitoringa un kontroles instrumenti, ko izmanto rūpnieciskās iekārtās (piemēram, kontrolpaneļos)

10. AUTOMĀTISKIE SADALĪTĀJI

Karsto dzērienu automātiskie sadalītāji

Karsto vai auksto dzērienu pudeļu vai skārdeņu automātiskie sadalītāji

Cietu produktu automātiskie sadalītāji

Bankomāti

Visas ierīces, kas automātiski izsniedz visādu veidu produktus

III PIELIKUMS

EEI KATEGORIJAS, UZ KO ATTIECAS ŠĪ DIREKTĪVA

1. Temperatūras maiņas iekārtas
 2. Ekrāni, monitori un iekārtas ar ekrānu, kura virsmas laukums ir lielāks nekā 100 cm²
 3. Spuldzes
 4. Liela izmēra iekārtas (visi ārējie izmēri pārsniedz 50 cm), tostarp turpmāk minētās un citas iekārtas: mājsaimniecības preces; IT un telesakaru iekārtas; patērētāju iekārtas; gaismekļi; skaņas vai attēlus demonstrējošas iekārtas, mūzikas ierīces; elektriski un elektroniski instrumenti; rotaļlietas, izklaides un sporta aprīkojums; medicīnas ierīces; monitoringa un kontroles instrumenti; automātiskie sadalītāji; ierīces elektriskās strāvas ražošanai. Šai kategorijai nepieder iekārtas, kas minētas 1. līdz 3. kategorijā.
 5. Maza izmēra iekārtas (neviens ārējais izmērs nepārsniedz 50 cm), tostarp turpmāk minētās un citas iekārtas:

mājsaimniecības preces; patērētāju iekārtas; gaismekļi; skaņas vai attēlus demonstrējošas iekārtas, mūzikas ierīces; elektriski un elektroniski instrumenti; rotaļlietas, izklaides un sporta aprīkojums; medicīnas ierīces; monitoringa un kontroles instrumenti; automātiskie sadalītāji; ierīces elektriskās strāvas ražošanai. Šai kategorijai nepieder iekārtas, kas minētas 1. līdz 3. un 6. kategorijā.
 6. Mazas IT un telekomunikāciju iekārtas (neviens ārējais izmērs nepārsniedz 50 cm).
-

IV PIELIKUMS

To EEI indikatīvs saraksts, kas pieder III pielikumā uzskaitītajām kategorijām

1. Temperatūras maiņas iekārtas

Ledusskapji, saldētavas, iekārtas, kas automātiski izsniedz aukstus produktus, gaisa kondicionēšanas iekārtas, mitruma aizvadīšanas iekārtas, siltumsūkņi, radiatori, kas satur eļļu, un citas temperatūras maiņas iekārtas, kas temperatūras maiņai izmanto citus šķidrumus, nevis ūdeni.

2. Ekrāni, monitori un iekārtas ar ekrānu, kura virsmas laukums ir lielāks nekā 100 cm²

Ekrāni, televizori, LCD fotorāmji, monitori, klēpj datoru, piezīmju datori.

3. Spuldzes

Taisnās dienasgaismas spuldzes, kompakta dienasgaismas spuldzes, dienasgaismas spuldzes, augstas intensitātes gāzizlādes spuldzes (tostarp augstspiediena nātrija spuldzes un metālu halogenīdu spuldzes), zema spiediena nātrija spuldzes, LED.

4. Liela izmēra iekārtas

Veļas mazgāšanas mašīnas, veļas žāvētāji, trauku mazgāšanas mašīnas, kulinārās apstrādes aprīkojums, elektriskās krāsnis, elektriskās plītiņas, gaismekļi, skaņas vai attēlus demonstrējošas iekārtas, mūzikas ierīces (izņemot baznīcās uzstādītas ērģeles), ierīces, ko izmanto adīšanai un aušanai, lieli lieldatori / centrālie procesori, lielas poligrāfijas mašīnas, kopēšanas iekārtas, lieli naudas un žetonu elektroniskie azartspēļu automāti, lielas medicīnas ierīces, lieli monitoringa un kontroles instrumenti, lielas iekārtas, kas automātiski izsniedz preces un naudu, fotoelementu paneli.

5. Maza izmēra iekārtas

Putekļu sūcēji, elektriskās sukuas, ierīces, ko izmanto šūšanai, gaismekļi, mikroviļņu krāsnis, ventilācijas aprīkojums, gludekļi, grauздēšanas ierīces, elektriskie naži, elektriskās tējkannas, pulksteņi un rokas pulksteņi, elektriskas skūšanās ierīces, svāri, ierīces matu un ķermeņa kopšanai, kalkulatori, radioaparāti, videokameras, videomagnetofoni, *hi-fi* iekārtas, mūzikas instrumenti, skaņas vai attēlus demonstrējošas iekārtas, elektriskas un elektroniskas rotaļlietas, sporta aprīkojums, datori braukšanai ar velosipēdu, skriešanai, airēšanai u. c., dūmu detektori, siltumregulatori, termostati, mazi elektriskie un elektronikas instrumenti, mazas medicīnas ierīces, mazi monitoringa un kontroles instrumenti, mazas iekārtas, kas automātiski izsniedz preces, mazas ierīces, kurās iestrādāti fotoelementu paneli.

6. Mazas IT un telekomunikāciju iekārtas (neviens ārējais izmērs nepārsniedz 50 cm)

Mobilie telefoni, globālās pozīcijas noteikšanas sistēmu iekārtas, maršrutētāji, personālie datori, printeri, telefoni.

V PIELIKUMS

MINIMĀLIE REĢENERĀCIJAS MĒRĶI, KAS MINĒTI 11. PANTĀ

1. daļa: minimālie mērķi, ko piemēro no 2012. gada 13. augusta līdz 2015. gada 14. augustam pēc kategorijām, atsaucoties uz I pielikumā uzskaitītajām kategorijām:
- a) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 1. vai 10. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 80 %, un
 - 75 % veic pārstrādi;
 - b) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 3. vai 4. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 75 %, un
 - 65 % veic pārstrādi;
 - c) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 2., 5., 6., 7., 8. vai 9. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 70 %, un
 - 50 % veic pārstrādi;
 - d) attiecībā uz gāzizlādes lampām 80 % veic pārstrādi.
2. daļa: minimālie mērķi, ko piemēro pēc kategorijām no 2015. gada 15. augusta līdz 2018. gada 14. augustam, atsaucoties uz I pielikumā uzskaitītajām kategorijām:
- a) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 1. vai 10. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 85 %, un
 - 80 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - b) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 3. vai 4. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 80 %, un
 - 70 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - c) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 2., 5., 6., 7., 8. vai 9. kategorijai I pielikumā:
 - reģenerē 75 %, un
 - 55 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - d) attiecībā uz gāzizlādes lampām 80 % veic pārstrādi.
3. daļa: minimālie mērķi, ko piemēro pēc kategorijām no 2018. gada 15. augusta, atsaucoties uz III pielikumā uzskaitītajām kategorijām:
- a) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 1. vai 4. kategorijai III pielikumā:
 - reģenerē 85 %, un
 - 80 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - b) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 2. kategorijai III pielikumā:
 - reģenerē 80 %, un
 - 70 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - c) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 5. vai 6. kategorijai III pielikumā:
 - reģenerē 75 %, un
 - 55 % sagatavo atkārtotai izmantošanai un veic to pārstrādi;
 - d) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 3. kategorijai III pielikumā, 80 % veic pārstrādi.

VI PIELIKUMS

SŪTĪJUMUS REGLAMENTĒJOŠS PRASĪBU MINIMUMS

1. Lai nodalītu EEI un EEIA, ja priekšmeta turētājs apgalvo, ka paredzējis nosūtīt vai sūta lietotas EEI, nevis EEIA, dalībvalstis turētājam pieprasa šā apgalvojuma pamatošanai nodrošināt šādu pierādījumu pieejamību:
 - a) faktūru un līguma kopiju, kas apliecina EEI pārdošanu un vai īpašumtiesību nodošanu, kurā norādīts, ka šīs iekārtas paredzētas tiešai atkārtotai izmantošanai un ir pilnībā funkcionējošas;
 - b) novērtēšanas vai testēšanas dokumentācijas kopija (testēšanas sertifikāts, funkcionalitātes apstiprinājums) par katru sūtījumā iekļauto priekšmetu un protokols, kurā iekļauta visa dokumentētā informācija saskaņā ar 3. punktu;
 - c) turētāja deklarācija, kurš organizē EEI transportēšanu par to, ka nekādi materiāli vai iekārtas, kas ir sūtījumā, nav atkritumi, kā definēts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punktā; un
 - d) atbilstīga aizsardzība, jo īpaši, izmantojot pietiekamu iepakojumu un pareizu krāvumu, lai iekārtas netiktu bojātas transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) un b) apakšpunkta un 3. punkta, tos nepiemēro, ja ir dokumenti ar skaidriem pierādījumiem, ka sūtījums tiek veikts saskaņā ar vienošanos par nodošanu starp uzņēmumiem un ka:
 - a) bojātas EEI labošanai garantijas laikposmā vai atkārtotas izmantošanas nolūkos tiek nosūtītas atpakaļ ražotājam vai trešai personai, kas darbojas tā vārdā; vai
 - b) profesionālai lietošanai paredzētas lietotas EEI atjaunošanas vai labošanas nolūkā saskaņā ar spēkā esošu līgumu, lai tās izmantotu atkārtoti, tiek nosūtītas ražotājam vai trešai personai, kas darbojas tā vārdā, vai trešās personas iekārtai valstīs, kurām piemēro ESAO Padomes Lēmumu C(2001) 107/galīgā redakcija, ar kuru tiek pārskatīts Lēmums C(92) 39/galīgā redakcija par reģenerācijai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanu; vai
 - c) profesionālai lietošanai paredzētas bojātas lietotas EEI, piemēram, medicīnas iekārtas vai to sastāvdaļas, tiek nosūtītas ražotājam vai trešai personai, kas darbojas tā vārdā, ar nolūku izvērtēt bojājuma cēloņus saskaņā ar spēkā esošu līgumu gadījumā, ja šādu izvērtējumu var veikt tikai pats ražotājs vai trešās personas, kuras darbojas viņa vārdā.
3. Lai pierādītu, ka sūtāmie priekšmeti ir lietotas EEI, nevis EEIA, dalībvalstis pieprasa, lai lietotām EEI tiktu veikti šādi testēšanas un uzskaites pasākumi.
 1. pasākums. Testēšana
 - a) Testē funkcionalitāti un izvērtē, vai iekārtas satur bīstamas vielas. Veicamie testēšanas pasākumi ir atkarīgi no EEI veida. Vairākumam EEI pietiek ar galveno funkciju funkcionalitātes testēšanu.
 - b) Novērtēšanas un testēšanas rezultātus reģistrē.
 2. pasākums. Protokols
 - a) Protokolu kārtīgi, bet ne nenoņemami nostiprina vai nu uz pašas EEI (ja tā nav iepakota), vai uz iepakojuma tā, lai to būtu iespējams izlasīt, neizpakojojot iekārtu.
 - b) Protokolā ietver šādu informāciju:
 - priekšmeta nosaukums (iekārtas nosaukums, ja attiecīgi uzskaitīts II pielikumā vai IV pielikumā, un kategorija, kas attiecīgi noteikta I pielikumā vai III pielikumā),
 - attiecīgos gadījumos – priekšmeta identifikācijas numurs (tipa Nr.),
 - izgatavošanas gads (ja zināms),
 - tā uzņēmuma nosaukums un adrese, kas atbildīgs par funkcionalitātes pierādījumu,

- testēšanas rezultāts, kā aprakstīts 1. pasākumā (arī funkcionalitātes testa datums),
 - veikto testu veidi.
4. Papildus 1., 2 un 3. punktā pieprasītajai dokumentācijai, katrai lietotu EEI kravai (piemēram, transportēšanas kontainers, kravas automobīlis) pievieno:
- a) attiecīgus transportēšanas dokumentus, piemēram, CMR vai preču pārvadājuma pavadzīmi;
 - b) atbildīgās personas paziņojumu par atbildību.
5. Ja trūkst pierādījumu, ka attiecīgie priekšmeti ir lietotas EEI, nevis EEIA, proti, nav 1., 2., 3. un 4. punktā norādītās attiecīgās dokumentācijas un nav nodrošināta atbilstīga aizsardzība, jo īpaši, izmantojot pietiekamu iepakojumu un pareizu krāvēju, kas ir jāģarantē transportu organizējošam turētājam, lai iekārtas netiktu bojātas transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā, dalībvalstu iestādes uzskata, ka priekšmets ir EEIA, un uzskata, ka krava ir nelegāls sūtījums. Šādos apstākļos ar kravu rīkosies atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1013/2006 24. un 25. pantam.
-

VII PIELIKUMS

Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu materiālu un detaļu dalīta apstrāde, kā noteikts 8. panta 2. punktā

1. No visiem dalīti savāktajiem EEIA jāizņem vismaz šādas vielas, maisījumi un detaļas:

- kondensatori, kuros ir polihlorēti bifenili (PCB), saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/59/EK (1996. gada 16. septembris) par polihlorētu bifenilu un polihlorētu terfenilu apglabāšanu (PCB/PCT) ⁽¹⁾,
- detaļas, kurās ir dzīvsudrabs, piemēram, dzīvsudraba releji vai izgaismošanas spuldzes,
- akumulatori,
- mobilo telefonu un citu ierīču iespaidshēmas plates, ja iespaidshēmas plates virsma pārsniedz 10 kvadrātcentimetrus,
- šķidrā un pastveida, kā arī krāsu tonera kasetnes,
- plastmasa, kurā ir broma liesmu slāpētāji,
- azbesta atkritumi un detaļas, kurās ir azbests,
- katodu staru spuldzes,
- hlorfluorogļūdeņraži (freoni) (CFC), daļēji halogenēti hlorfluorogļūdeņraži (HCFC) vai fluorogļūdeņraži (HFC), ogļūdeņraži (HC),
- gāzizlādes lampas,
- šķidro kristālu displeji (attiecīgā gadījumā kopā ar apvalku), ja to virsma pārsniedz 100 kvadrātcentimetrus, un displeji, ko izgaismo ar gāzizlādes lampām,
- ārējie elektriskie kabeļi,
- detaļas, kurās ir ugunsizturīgas keramikas šķiedras, kas aprakstītas Komisijas Direktīvā 97/69/EK (1997. gada 5. decembris), ar ko divdesmit trešo reizi tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu ⁽²⁾,
- detaļas, kurās ir radioaktīvas vielas, izņemot detaļas zem izņēmuma līmeņa, ko nosaka 3. pants un I pielikums Padomes Direktīvā 96/29/Euratom (1996. gada 13. maijs), ar ko nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām ⁽³⁾,
- elektrolītu kondensatori, kuros ir bīstamas vielas (augstums > 25 mm, diametrs > 25 mm vai proporcionāli līdzīgs tilpums).

Šīs vielas, maisījumus un detaļas apglabā vai reģenerē saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK.

2. Turpmāk minētās detaļas no dalīti savāktiem EEI atkritumiem jāapstrādā, kā norādīts:

- katodu staru spuldzes: jānoņem luminiscējošais pārklājums,

⁽¹⁾ OV L 243, 24.9.1996., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 343, 13.12.1997., 19. lpp.

⁽³⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

- iekārtas, kurās ir ozonu noārdošas gāzes vai gāzes ar globālās sasilšanas potenciālu (GWP) virs 15, piemēram, putās un dzesēšanas ķēdēs: gāzes pareizi jāizsūknē un jāapstrādā; ozonu noārdošās gāzes jāapstrādā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1005/2009,
 - gāzizlādes spuldzes: izņemt dzīvsudrabu.
3. Ņemot vērā vides aizsardzības apsvērumus un vēlamo sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, 1. un 2. punktu piemēro tā, lai nekavētu nedalāmas iekārtas vai tās detaļu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, nekaitējot videi.
-

VIII PIELIKUMS

TEHNISKĀS PRASĪBAS, KAS MINĒTAS 8. PANTA 3. PUNKTĀ

1. EEIA glabāšanas vietas (to skaitā pagaidu glabāšanas vietas) pirms apstrādes (neskarot Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem ⁽¹⁾) prasības:
 - necaurlaidīgas virsmas attiecīgajās platībās ar noplūžu savākšanas iekārtām un vajadzības gadījumā ar novades kanāliem un eļļas attīrītājiem,
 - ūdensnecaurlaidīgs pārklājums attiecīgajās platībās.
2. Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apstrādes vietas:
 - svāri apstrādāto atkritumu masas noteikšanai,
 - necaurlaidīgas virsmas un ūdensnecaurlaidīgi pārklājumi attiecīgajās platībās ar noplūžu savākšanas iekārtām un vajadzības gadījumā ar novades kanāliem un eļļas attīrītājiem,
 - nedemontētu rezerves detaļu piemērota glabāšanas vieta,
 - piemēroti konteineri akumulatoru, PCB/PCT glabāšanai, kas ir kondensatoros un citos bīstamos atkritumos, piemēram, radioaktīvajos atkritumos,
 - ūdens attīrīšanas iekārtas atbilstīgi veselības un vides aizsardzības prasībām.

⁽¹⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

IX PIELIKUMS

EEI MARKĒJUMA SIMBOLS

Simbolā, kas norāda uz EEI daļītu savākšanu, attēlo nosvītrotu atkritumu konteineru uz riteņiem atbilstīgi parādītajam zīmējumam. Simbolu uzdrukā saredzami, salasāmi un neizdzēšami.



X PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KAS SNIEDZAMA SAISTĪBĀ AR 16. PANTĀ MINĒTO REĢISTRĀCIJU UN ZIŅOJUMIEM**A. Informācija, ko sniedz reģistrācijas laikā**

1. Ražotāja vai, ja tāds iecelts atbilstīgi 17. pantam, pilnvarotā pārstāvja nosaukums un adrese (pasta indekss un atrašanās vieta, ielas nosaukums un numurs, valsts, telefona un faksa numurs, e-pasts, kā arī kontaktpersona). Reģistrējot pilnvaroto pārstāvi, kas definēts 17. pantā, sniedz arī pārstāvētā ražotāja kontaktinformāciju.
2. Ražotāja valsts identifikācijas kods, arī Eiropas nodokļu maksātāja numurs vai valsts nodokļu maksātāja numurs.
3. EEI kategorija, kas attiecīgi noteikta šīs direktīvas I vai III pielikumā.
4. EEI tips (mājsaimniecības iekārtas vai iekārtas, kas nav mājsaimniecības iekārtas).
5. EEI zīmola nosaukums.
6. Informācija par to, kā ražotājs izpilda savus pienākumus: individuāla vai kolektīva sistēma, arī informācija par finansiālo garantiju.
7. Pārdošanas paņēmieni (piemēram, tālpārdošana).
8. Deklarācija, kurā apliecināts sniegtās informācijas patiesums.

B. Informācija, ko sniedz ziņojumā

1. Ražotāja valsts identifikācijas kods.
2. Ziņojuma laikposms.
3. EEI kategorija, kas attiecīgi noteikta šīs direktīvas I vai III pielikumā.
4. Valsts tirgū laisto EEI daudzums, izteikts svarā.
5. Svara mērvienībās izteikts to EEI daudzums, kuras ir dalīti savāktas, pārstrādātas (tostarp sagatavotas atkārtotai izmantošanai), reģenerētas un apglabātas dalībvalstī vai nosūtītas uz citu dalībvalsti vai ārpus Savienības.

Piezīme: 4. un 5. punktā minēto informāciju sniedz par kategoriju.

XI PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar sekojošiem grozījumiem

(minēta 25. pantā)

Direktīva 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/108/EK (OV L 345, 31.12.2003., 106. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/34/EK (OV L 81, 20.3.2008., 65. lpp.)

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos

(saskaņā ar 25. pantu)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
2002/96/EK	2004. gada 13. augusts
2003/108/EK	2004. gada 13. augusts
2008/34/EK	—

XII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2002/96/EK	Šī direktīva
1. pants	—
—	1. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
2. panta 3. punkts	2. panta 3. punkta a) apakšpunkts
2. panta 1. punkts (daļēji)	2. panta 3. punkta b) apakšpunkts
IB pielikuma 5. punkts, pēdējais ieraksts	2. panta 3. punkta c) apakšpunkts
IB pielikuma 8. punkts	2. panta 4. punkta g) apakšpunkts
—	2. panta 4. punkta a) līdz f) apakšpunkts un 5. punkts
3. panta a) punkts	3. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	3. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts
3. panta b) punkts	3. panta 1. punkta e) apakšpunkts
3. panta c) līdz h) punkts	3. panta 2. punkts
3. panta i) punkts	3. panta 1. punkta f) apakšpunkts
3. panta j) punkts	3. panta 1. punkta g) apakšpunkts
3. panta k) punkts	3. panta 1. punkta h) apakšpunkts
3. panta l) punkts	—
3. panta m) punkts	3. panta 1. punkta i) apakšpunkts
—	3. panta 1. punkta j) līdz o) apakšpunkts
4. pants	4. pants
5. panta 1. līdz 2. punkts	5. panta 1. līdz 2. punkts
—	5. panta 3. līdz 4. punkts
5. panta 3. punkts	5. panta 5. punkts
—	6. panta 1. punkts
5. panta 4. punkts	6. panta 2. punkts
5. panta 5. punkts	7. panta 1. un 2. punkts
—	8. panta 1. punkts
6. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa un 3. punkts	8. panta 2., 3. un 4. punkts
II pielikuma 4. punkts	8. panta 4. punkta otrās daļas pirmais teikums
6. panta 1. punkta trešā daļa	8. panta 5. punkts
6. panta 6. punkts	8. panta 6. punkts

Direktīva 2002/96/EK	Šī direktīva
6. panta 2. punkts	9. panta 1. un 2. punkts
6. panta 4. punkts	9. panta 3. punkts
6. panta 5. punkts	10. panta 1. un 2. punkts
—	10. panta 3. punkts
7. panta 1. punkts	—
7. panta 2. punkts	11. panta 1. punkts un V pielikums
—	11. panta 2. punkts
—	11. panta 3. punkts
7. panta 3. punkta pirmā daļa	11. panta 4. punkts
7. panta 3. punkta otrā daļa	—
7. panta 4. punkts	—
7. panta 5. punkts	11. panta 5. punkts
—	11. panta 6. punkts
8. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
—	12. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa	12. panta 3. punkts
8. panta 2. punkta trešā daļa	14. panta 1. punkts (daļēji)
8. panta 3. punkta pirmā daļa	12. panta 4. punkts
—	12. panta 5. punkts
8. panta 3. punkta otrā daļa	14. panta 1. punkts (daļēji)
8. panta 4. punkts	—
9. panta 1. punkta pirmā daļa	13. panta 1. punkta pirmā daļa
9. pants, 1. punkta otrā daļa	—
9. panta 1. punkta trešā daļa	13. panta 1. punkta otrā daļa
9. panta 1. punkta ceturtā daļa	13. panta 1. punkta trešā daļa
9. panta 2. punkts	13. panta 2. punkts
10. panta 1. punkts	14. panta 2. punkts
10. panta 2. punkts	14. panta 3. punkts
10. panta 3. punkts	14. panta 4. punkts
10. panta 4. punkts	14. panta 5. punkts
11. pants	15. pants
12. panta 1. punkts (daļēji)	16. panta 1. līdz 3. punkts
12. panta 1. punkta pirmā daļa (daļēji)	16. panta 4. punkts
12. panta 1. punkta otrā daļa	16. panta 1. un 2. punkts un 17. panta 2. un 3. punkts

Direktīva 2002/96/EK	Šī direktīva
12. panta 1. punkta trešā daļa	16. panta 3. un 5. punkts
—	17. panta 1. punkts
12. panta 1. punkta ceturtdā daļa	18. pants
12. panta 2. punkts	16. panta 5. punkts
13. pants	19. pants
—	20. pants
14. pants	21. pants
15. pants	22. pants
16. pants	23. panta 1. punkts
—	23. panta 2. un 4. punkts
17. panta 1. līdz 3. punkts	24. panta 1. līdz 3. punkts
17. panta 4. punkts	7. panta 3. punkts
17. panta 5. punkts	7. panta 4. līdz 7. punkts, 11. panta 6. punkts un 12. panta 6. punkts
—	25. pants
18. pants	26. pants
19. pants	27. pants
IA pielikums	I pielikums
IB pielikums	II pielikums
—	III, IV un VI pielikums
II līdz IV pielikums	VII līdz IX pielikums
—	X un XI pielikums
—	XII pielikums

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

